

Çerkes Karadağ

SÖZDE FOTOĞRAF

SÖZDE FOTOĞRAF

Çerkes Karadağ

ÖTEKİ YAYINEVİ

Öteki
SANAT - FOTOĞRAF

Düzelti
Mazlum Hancı

Kapak ve Sayfa Düzenleme
Özgür Yurttaş

1. Baskı
İmge Yayınları, Ankara, 2000

2. Baskı
Öteki Yayınevi, Kasım 2016

© Öteki Yayınevi
Sertifika No: 34460

Baskı ve Cilt
Ceylan Matbaası
Maltepe Mah. Davutpaşa Cad.
Güven İş Merkezi B Blok No: 318
Tel: (0212) 613 10 79

Yönetim Yeri
Eğitim Mah. Saygı Sok. Selimoğlu Sitesi
17 A Kadıköy / İstanbul
Tel: 0216 405 25 22
kitap@otekiyayinevi.com

ISBN: 978-605-66914-5-4

Çerkes Karadağ

SÖZDE FOTOĞRAF

ÖTEKİ YAYINEVİ

Çerkes Karadağ, Kars Kağızman'da doğdu. Ağrı Naci Gökçe Lisesi, Gazi Eğitim Enstitüsü Resim-İş Bölümü ve Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Grafik Bölümü'nü bitirdi. Kültür Bakanlığı Yayınlar Dairesi ve Sinema Dairesi Başkanlığı'nda da görev aldı. Ulusal ve uluslararası fotoğraf yarışmaları ve bienallere katıldı, fotoğrafları ödüller aldı. 2000 yılında Çek Cumhuriyeti Devlet Şeref Madalyası, 2004 yılı sanat sezonunda da "İFSAK yılın fotoğrafçısı" ünvanı ile ödüllendirildi. Gazete ve dergilerde fotoğraf sanatı ve çağdaş fotoğraf konusunda makale ve denemeler yazdı. Prag, Budapeşte, Mersin/Mut, Gaziantep, Ankara, Bursa ve Lefkoşa kentlerini fotoğrafladı. Kitapları ve fotoğrafları birçok Türk şair, yazar, ressam ve seramikçinin eserlerine konu oldu. Hacettepe, Süleyman Demirel, Yeditepe, Yakın Doğu, Doğu Üniversitesi ve Ankara Olgunlaşma Enstitüsü'nde sanat ve reklam fotoğrafı dersleri verdi. Halen İstanbul'daki atölyesinde çalışmalarını sürdürmekte ve Işık Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Görsel İletişim Tasarımı Bölümü'nde dersler vermektedir.

Basılmış Kitapları:

Fotoğraf Albümleri:

NÜANS, Dost Kitabevi Yayınları, Türkçe-İngilizce, Ankara, 1989 • **TANIDIGIM YÜZLER / FACES I KNOW**, Siyah Beyaz Portreler / Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, Türkçe-İngilizce, Ankara 1995 • **BALEYLİM**, Bale Üzerine Fotografik Bir Etüd / Doruk Yayınları, Türkçe-İngilizce, Ankara, 1997 • **BÜYÜLÜ PRAG / MAGIC PRAGUE**, İş Bankası Yayınları, Türkçe-İngilizce, Ankara, 2000 • **TEN ÖYKÜLERİ / SKIN STORIES**, Mac Art Gallery, Türkçe-İngilizce, İstanbul, 2006 • **NATURLIFE**, Portakal Çiçeği Yayınları, İstanbul, 2013

Kuramsal Kitapları:

SÖZDE FOTOGRAF Aforizmalar / İmge Kitabevi Yayınları, Ankara, 2000. • **GÖRME KÜLTÜRÜ 1. kitap**, Görüntüler Evreni / Doruk Yayınları, İstanbul, 2004 • **GÖRME KÜLTÜRÜ 2. kitap** Görüntü Büyücüsü / Doruk Yayınları, İstanbul, 2004 • **GÖRME KÜLTÜRÜ 3. kitap** Fotoğrafın Derin Anlamı / Doruk Yayınları, İstanbul, 2004 • **FOTOGRAFÇIYLA DİYALOGLAR** / Doruk Yayınları, İstanbul, 2004 • **YARATICI GÖRÜNTÜ DİZİSİ I / Fotoğraf Nedir?**, Öteki Yayınevi, İstanbul, 2016 • **YARATICI GÖRÜNTÜ DİZİSİ II / Kamera Bakışı**, / Öteki Yayınevi, İstanbul, 2016 • **YARATICI GÖRÜNTÜ DİZİSİ III / Fotoğrafın Yüzyılı**, Öteki Yayınevi, İstanbul, 2016.

Edebiyat:

ÖTEKİ YÜZ Portre yazıları / Portre fotoğrafları / Doruk Yayınları, İstanbul, 2004.

Katalogları:

BALEYLİM / 9 Eylül Üniversitesi Yayınları, İzmir 2008. • **BEYOĞLU: Bir telaş... Pür Telaş / Artgalerim** Yayınları, İstanbul, 2010

İçindekiler

“sözde Fotoğraftan özde Fotoğrafa” / 7
Otobiyografik saptamalar / 15
Kendim ile sohbetler / 21

İkinci baskı için önsöz

“sözde Fotoğraftan özde Fotoğrafa”

Günümüzde teknolojinin ulaştığı baş döndürücü gelişmeler göz önüne alındığında, fotoğraf üzerinde yaratılan dönüştürücü müdahaleler yüzünden yaşamsal gerçekliği fotoğraf ile aktarma biçimi inandırıcı bir yol olmaktan çıkmıştır. Bu bakımdan artık geleneksel fotoğraf anlayışının tümüyle terk edildiği yeni bir döneme girmiş olduğumuzu rahatlıkla söyleyebiliriz. Çünkü fotoğraf görüntüleri üzerinde, her türlü müdahalenin yapıldığı bu yeni süreçte, görüntüler yoluyla gerçeğin nasıl yansıtıldığı ve fotoğrafçının da bu ortamda görsel tanıklık görevini nasıl yerine getirdiği ister istemez bir realite olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bugün Türkiye’de fotoğraf konusunda teknik ve öğretici kitaplar bolca basılmasına karşın, görüntülerin sanatsal dilini gerekli şekilde tartışan yayınların azlığı hayli dikkat çekicidir. Nitekim, bunun da fotoğraf alanında düşünsel bir kısırlığa yol açtığını ve fotoğrafçıyı düşünen ve tasarlayan biri değil, an’ları yakalamakla kendini yükümlü sayan biri yaptığını açıkça görüyoruz. Fotoğraf sanatı konusunda yayın eksikliğini gören, yaşayan ve kaygıları olan bir fotoğrafçı olarak, Türkiye’de fotoğraf sanatının düşünsel ve estetik alanındaki tartışma eksikliğini yıllar yılı herkes gibi ben de fazlasıyla yaşadığıma inanıyorum. Belki de bu kaygılardan kaynaklanan yoğunlaşmalarım -fotoğraf sanatıyla iç

içe olmanın doğal sonucu olarak- zamanla beni fotoğraf çekmenin yanı sıra, çekilmiş görüntüler üzerinde de düşünmeye itmiş oldu. Uzun bir süre fotoğrafın gerekliliği, görüntülerin taşıdığı iletiler, bakma ve görme tutkusu ve yüzlerin barındırdığı anlama ilişkin aklıma takılan veya ilgimi çeken birçok konu hakkındaki görüşlerimi bir yerlere yazarak biriktirmeye başladım. Zaman içinde çoğalan dağınık bu notları, aslında hazırlamaya çalıştığım bambaşka bir kitapta değerlendirmek istiyordum. Ancak fotoğrafçı ve fotoğrafların büyüüne kapılan okuyucular için yararlı olacağına duyduğum inançla, bu metinleri ve aforizmaları başlıbaşına bir kitapta toplamanın daha uygun olacağına inanmaya başladım. Görüntülerin varlık nedenlerine ilişkin halen sürüp giden düşünsel tartışma yoksunluğuna bir katkı olması amacıyla, dağınık notları gözden geçirerek tek başına bir kitaba dönüştürmek bana daha uygun bir yol gibi görünmeye başladı. Bu düşünceden hareketle, elinizdeki kitap fotoğrafın varlık nedeni olan gerçekliğe, görüntülerin taşıdığı anlama ve fotoğraf dilinin kavranmasına ilişkin görsel tüm olguların anlaşılmasına katkı olması amacıyla hazırlanmıştır. İşte ‘sözde Fotoğraf’ böyle bir serüvenin sonunda ortaya çıkmış oldu.

Bugün birçok insan gördüklerini -fotoğraf çekmese bile- her zaman bir yorumlamaya, seçme ve ayıklamaya tabi tutarak algılamaya çalışır. Hatta bu yolla farkında olmadan bilgilenmeye başladığını bile söylemek mümkündür. O halde bizi sessiz sedasız kuşatan onca görüntü karşısında, seçme ve ayıklama tercihimizi gerçekten ne oranda hayata geçirebiliyoruz? Kuşkusuz görme yeteneği, hem sanatçıların hem de özellikle fotoğrafçıların sahip olması gereken başlıca nitelikleridir. Bu açıdan bir fotoğrafçının başarısını, onun herkesten farklı bir görme yeteneğine sahip olup olmaması ile ölçmek gerekir.

Etkisi altında kaldığımız görünüşleri, bilgi birikimimizin yönlendirdiği görme eyleminden soyutlayamayız. Daha doğru bir deyişle, her görünüş ancak hakkıyla ve layıkıyla görüldüğü sürece algılanabilir. Görme dediğimiz şey, temelde süreklilik gösteren bir tutumu, alıkonulmayan doğal bir refleksi ve eylemsel bir duruşu ortaya koymaktadır. Bu bakımdan günlük yaşam içinde gerekli olsun veya olmasın her şeyi gözlemler, böylece yaşam hakkında bir takım birikimler edinmeye çalışırız. Öte yandan, günlük hayatı meşgul eden ve farklı kanallardan dolaşıma sokulan sonsuz sayıda görüntünün bizi bir bombardıman altında tuttuğunu da gözden uzak tutmamak gerekir. Nitekim, toplumsal bilinçten yoksun milyonlarca izleyici, evrensel pazara sunulan sahte gerçeklikler karşısında, ne yazık ki çaresiz bir konuma düşmüştür. Dolayısıyla basın ve yayın tekelleri tarafından sınır tanımaz biçimde pazara sunulan görüntülerin zararlı etkilerinden korunması için, insanların bilinç seviyesinin yükselmesi gerekir. Kasıtlı, yönlendirmeci ve yanıltıcı her türlü imaj ve görüntünün baskısından kurtulmak için, toplum kendine sunulan şeyleri kabul eden bir konumdan çıkarılmalı, dahası aydınlatılmalı ve bir “görüntü kültürü”ne sahip kılınmalıdır.

Günümüzde görüntülerin elde edilme koşulları iyiden iyie elverişli hale gelmiştir. Buna bağlı olarak, aynı zamanda, fotoğrafın işlevselliği ve yeni görüntülerin neleri işaret ettiği de tartışılan konuların başında gelmeye başlamıştır. Fotoğraf gerçekliğinin yerini sanal gerçekliğe terk ettiği günümüzde, artık görüntülerin geleneksel özellikleri hakkında bilgi sahibi olan çok az fotoğrafçıdan söz edebiliriz. Bu durum, aynı zamanda birbuçuk asırdan fazla içiçe olduğumuz fotoğraf filmleri, kağıt ve banyolarının bugün işlevini tümüyle yitirmiş olduğunu ve elektronik ortamda vücut bulan yepyeni bir görüntü biçimiyle

yüz yüze kaldığımızı ortaya koymaktadır. İşte 'sözde Fotoğraf', bu gerçeklikler ışığında, görüntülerin anlamını irdeleyen ve geleneksel fotoğrafın geldiği aşamayı 'son pencere'den bakmayı amaçlayan bir çalışma olarak ortaya çıkmıştır.

Elbette hiçbir sanat dalı, kendi fikir altyapısını oluşturmadan, bir varlık gösterme şansına sahip değildir. Düşünsel arka plan, öteki sanatlarda olduğu gibi, fotoğraf sanatı için de vazgeçilmez bir ihtiyaçtır. Bu nedenle görüntünün gücü, onun gerçeği tıpkı basım gibi yansıtmasından değil, gerçeği çatışmalı hale getiren tartışmalı boyutundan kaynaklanmaktadır. Bugün gerçeği resmetmek artık fotoğrafın başlıca amacı değil, kullanım amaçlarından yalnızca bir tanesi haline gelmiştir. Bu çerçeveden baktığımızda, tarihsel olaylar üzerinden bir fikir ortaya koyma sorumluluğu, başlangıcından bugüne, nedense sadece fotoğrafın vazgeçilmez bir görevi gibi anlaşılmıştır. Oysa keşfinden bu yana, anlamayı çabuklaştıran bir karaktere sahip olduğu için, fotoğrafa giydirilmiş olan bu yafta, onu, sanki -belki de hak etmediği- böyle bir rolle yükümlü kılmış, bu da fotoğrafın sanatsal dilinin gelişmesinin önünde bir engel olarak dikilmiştir.

Büyüsüyle izleyiciyi kendisine çeken tüm fotoğraflar, kültürel birikime ya da dikkatli bir 'göz'e sahip olan herkes tarafından kolayca kavranıp niteliksiz görüntülerden ayırt edebilir. Ancak sanatsal görüntülerin aynı alanda at koşturan sıradan veya özensiz görüntülerden daha farklı estetik niteliklere sahip olduğunu, ne yazık ki birçok kişi hakkıyla bilemiyor. İzlemekten hoşnut kaldığımız veya güzel olarak kabul edilen birçok fotoğrafın, gerçekte, basma kalıp ve herkesin ortak beğenisine seslenen türden ortalama fotoğraflar olduğunu ne yazık ki birçok insan farkında bile değildir. Çünkü, 'kolaycı bakış açısı'na sahip büyük bir izleyici kesiminin fotoğrafın herkes tarafından kolayca çekilebileceğine dair bir inanç içinde ol-

duğu görülüyor. Elbette bu inancı tersyüz etmek geçmişin yanlış anlayışı gözönüne alındığında sanıldığı gibi pek kolay olmayacaktır. Fotoğraf makinesi ve yardımcı araç gereçlerin her yerde kolaylıkla temin edilebilmesi, bu düşüncenin yerleşmesinde büyük rol almıştır. Nitekim fotoğrafın 'kolay çekilebilir' olması, belleklerde çoktan yer etmiş olan olumsuz bu kanıyı, daha da güçlendirmiştir. Oysa sanatsal fotoğraflar kameranın yarattığı tüm kolaylıklara karşı, özensiz ve herhangi bir kaygı taşınmadan çekilmiş fotoğraflar değildir. Etkili ve güçlü mesajları ile ruhumuzda büyüsel anafolar yaratan, ritmik ve estetik niteliklere sahip olan fotoğrafları, ancak sanat fotoğrafı kategorisine sokabiliriz.

Fotoğraf, hem plastik sanatlar içinde kendisine yer bulan, hem de sanat dışı kullanımlara olanak sunan bir araçtır. 'Sanat' yapma aşkıyla herkesin kendini sınıdığı fotoğraf alanında, geniş kitlelerin yaptığı şey, aslında 'amatör fotoğrafçılık'tan başka bir şey değildir. Bugün 'fotoğrafçılık', amatör bir uğraş ya da hobi biçiminde, insanların kendisini ifade etmek ve tanıklıklarını belgelemek için başvurduğu 'en kolay yol' olarak görülmektedir. Çünkü fotoğrafa ciddi biçimde eğilen fotoğrafçıların en çekindiği şey, bu tarz bir yanlış yere konulma kaygısıdır. Bu bakımdan sanatsal görüntünün basmakalıp görüntüden, amatör amaçlarla fotoğraf çekenlerin de sanatçı fotoğrafçıyla karıştırılmaması için; eğitim, iletişim ve sanat ortamının gerekli olgunluğa ulaşması ve toplumun belleği kabul edilen fotoğraf kurumları ve sanat müzelerinin arttırılması gerekir.

'sözde Fotoğraf', fotoğraf çekmeye başladığım 1972 yılından itibaren edinmiş olduğum görsel ve estetik birikimler sonucunda biriktirdiğim notların kitaba dönüştürülmesi sonucunda ortaya çıktı. Kitabın ağırlık noktasını sanat, gerçeklik ve görme dili oluşturmakla birlikte; portre, yaratıcılık ve görsel algılama gibi görün-

tünün kapsamı içinde görülen başka dinamikleri de ele almaya çalıştım. Amacım, hem okuyucunun ufkunun açık tutulmasına katkı sağlamak, hem de fotoğraf görüntülerinin geniş bir perspektif içinde görülmesine yol açan algı kapılarını aralamaktı. Bu bakımdan sözde Fotoğrafı, görüntülerin gizemini kavramış bir fotoğrafçının, düşünce, öneri ve deneyimlerini kapsayan bir çalışma olarak görmek gerekir. Kitabı hazırlarken aforizma ve önermelerin belli başlı bazı konu başlıkları altında toplanmasından kaçındım. Çünkü okuyucuyu belli başlıklar içine hapsedmek yerine, çok seçenekli bir yorumlamaya zemin hazırlamak ve özgür ve bağımsız düşünmelerine olanak sağlamayı daha uygun gördüm.

‘Kendimle Sohbetler’de, temel olarak görüntülerle kuşatılmış okuyucunun fikir düzleminde bir tartışma olanağına kavuşturulmasına katkıda bulunmayı amaçladım. Görünüşlerden görüntülere uzanan süreçte, amacım okuyucuyu bir görme biçimine sahip kılmak, fotoğrafın varlık nedenleri, imgesel yanılsamalar ve fotoğrafı doğru anlama ve algılamanın ipuçlarını kavramasını temin etmektir. Ayrıca, görüntülerin gizemi ve yüklendiği anlamın –reddetmeyi ve karşı koymayı da kapsayan- sorgulaması ve bir denetim hakkının bulunduğunu kavramasına yardımcı olmaktadır. Görüntüleri salt fotoğrafın sınırları içinde görmek, sinema, TV ve reklamcılık sektörü gibi yaygın bir kullanım alanını gözden kaçırmak demektir. Oysa, bilindiği gibi görüntüler en çok bu kanallar sayesinde uluslararası paylaşım olanağına kavuşmuş, yaygın bir iletişim biçimi olarak yüzyılımızın bir gerçekliği haline gelmiştir.

Bugün birçok bilim adamına göre, 20. yüzyıla damgasını vuran en önemli toplumsal dönüşüm, görüntülerin yaşamımızda yarattığı görsel devrimdir. Nitekim bugün tüm iletişimin kanallarının temel hedefi, görüntüleri sınırlar ötesine taşımak,

yaratılan bu atmosfer sayesinde dünyamızı neredeyse küçücük bir köye dönüştürmektir. Ayrıca bu gelişmenin doğal sonucu olarak dolaşıma sokulan yanıltıcı ve aldatıcı görüntülerin aynı oranda çoğaldığını da unutmamak gerekir. Gerçekçi, yalın ve belgesel görüntüler ile yanıltıcı görüntülerin toplumların yönlendirilmesinde nasıl büyük bir hakimiyet savaşının karşı kamp-ları gibi kullanıldığı açıktır. İşte bu durum, açık veya gizli, belli bir yöne bizi yönlendiren ve propaganda amacı taşıyan görüntülerin kuşatması altında bulunduğumuzu göstermektedir.

Özetlemek gerekirse, ‘sözde Fotoğraf’ta, paylaşıma veya dolaşıma sokulan tüm fotoğraflarda gerçek ile kurgu; doğa ile doğanın bir parçası olan insan; insan yüzleri, kamera ve fotoğrafik görüş; kısacası, fotoğrafı fotoğraf yapan tüm dinamikler ele alınmış, görüntü olgusunun farklı boyutları ile kavranmasına bir nebze de olsa katkıda bulunması hedeflenmiştir. Yeri gelmişken belirtmeden geçemeyeceğim bir konu daha var; o da, bu sunu içinde yazmayı gerekli gördüğüm bazı kişisel saptama ve tanımlamalar... Bunlar, başlangıcından bugüne değin fotoğraf çalışmalarının anlamını ortaya koyan otobiyografik bazı görüşleri dile getiriyor... Bu saptamalar; görüntülerle her düzlemde ilgilenen okuyucu, amatör ve profesyonel fotoğrafçılar ile sanatseverlere dönük bireysel düşünüş ve deneylere dayanmaktadır.

Son bir söz: kitabın ilk baskısında yer alan ‘dostlarla Sohbetler’ adlı bölüm, bu baskıdan çıkarılmıştır. İlk baskıda heyecanla kitaba aldığım bu bölüm içinde bazı metinlerin zaman içinde artık bana çok anlamlı gelmemeye başladığını gördüm. Dahası, kitaba aldığım bazı görüşlerde (özellikle yerli yazarların) intihaller tesbit edilmiş ve bu metinleri ayıklamak yerine, bölümün tümüyle çıkarılması daha uygun gördüm. İstanbul, 5 Eylül 2016

Otobiyografik saptamalar

Gördüğüm için kaygılanıyorum!

Kameramın samimi, dürüst ve duygusal olduğuna inanıyorum!

Kameram, benim iyi niyetimdir!

Görüntülerimle, bir bakıma yaşadıklarımın dair edindiğim izlenimlerin bir envanterini yapmak istedim.

Gözlemsiz bir ruh zenginliğinden söz etmek mümkün değildir. Ruhsuz bir gözlem de, gözlem sayılmaz!

Gören gözün yaşamı yeniden tasarlaması gerekir. İşte fotoğraflarımı bu bakış açısının ürünleri olarak görüyorum.

Gördüklerimle ilgilenir, ilgilendiğim şeyleri de görürüm!

Görmek bana yetmiyordu. Çünkü, gördüklerimi yalnızca kendime saklıyordum. Oysa bunları başkalarıyla paylaşmak gerekiyordu. Fotoğraf benim için hem daha iyi görmek, hem de gördüklerimi insanlarla paylaşmak için vazgeçilmez bir araç oldu.

Konularımı hiçbir zaman duygularımın üstünde tutmadım!

Konularımı çok bilinen şeyler arasından seçmeme karşın, fotoğraflarım alışılmış olanı ve basmakalıbı reddeder!

Gariptir, birçok insanı kamera karşısında daha yakından tanıma olanağı buldum.

Fotoğraflarım, birbirleriyle çatışma halinde olan farklı konulardaki apayrı gerçeklikleri esas alan görüntülerdir.

Fotoğraf çekerken, zamanla gerçeğin acımasız görünen yüzünden çok ürktüğümü anlamaya başladım. Bundan sonra gerçeklere duygu gözüyle bakmayı kendime ilke edindim.

Gerçeklik göremediğimiz başka boyutlarıyla da gerçektir. Romantizm, bu boyutlardan sadece bir tanesidir. Fotoğraflarımda bunu vermeye çalıştım.

Fotoğraf çekerken, nesnelerden ve gerçekten daha çok ışığın büyüünden keyif almaya çalıştım.

Fotoğraflarımda önce ışık bulunmaktadır.

Fotoğraflarım: gözümün ışığı...

Birçok güzel görüntünün sadece belleğimde yaşadığını söyleyebilirim. Çünkü onları henüz çekemedim!

Fotoğraflarım, farklı anlayış ve kavrayışlarımı anlatmada ne kadar yeterlidir?

Fotoğraf çekmekle, bir bakıma bir sorumluluk altına girdiğimizi düşünüyorum. Bu nedenle fotoğraflarımı bu sorumluluğu ortaya koyan fikri bir zemine oturtmaya çalıştım.

Fotoğraflarım aracılığıyla hem izliyor, hem de izleniyorum!

Bütün fotoğraflarım birer oto portredir.

Eğer fotoğraf çekmekle ölümsüz biri olunabilseydi, bunu mutlaka gerçekleştirirdim!

Kendimle Sohbetler

1

Her uğraş, bir aşkla başlar.

2

Biçim bir nesnenin gerçeğidir. Biçimlere sahip olan tüm nesneler de biçimler kadar gerçektir.

3

Göz kusursuz göremez, bunun nedeni gözün tarafsız bakışıdır. Kamera ise, gözü yetkinleştirmekle kalmamış onu taraflı tutum alan bir role oturtmuştur.

4

Kamerayı arkasından bakan göz mü, yoksa nesneler üzerinde gezinen sınırlı çerçevesine teslim olan göz mü yönlendirmektedir?

5

Portre, bir yüzü ve ona ilişkin anlamları kapsayan bir dökümandır.

6

Yüz kimliktir, yüz ifadesi de insanın en kişisel anlatımı... Yanılsamalardan etkilenmesine karşın, yine de her yüz bireysel özellikler sergileyen insanın tek ve özgün bir suretidir.

7

Hiçbir fotoğrafta çerçeve içindekiler, çerçeve dışında bırakılanların sorumluluğunu taşımaz!

8

İnsan isterse, yüz ifadelerinde duygularını tümüyle gizleyebilir. Hatta yüzüne yapmacık ifadeler vererek, yalan bile söyleyebilir. Bu da insan yüzünün güvenilmezliğinin, bizzat yüzün kendisi tarafından olumlanmasıdır.

9

Dünyanın en anlamlı çizgileri yüz çizgileridir.

10

Yüz sanki tehlikesiz bir düşman ile tehlikeli bir dostu bir arada barındıran bir örtüye benzer.

11

Yüzlerde sürekli değişen ifadeleri takip ederek bir anlama kavuşturmak büyük bir dikkat gerektirmektedir. Oysa yüzleri okuyup anlamlandırmada fotoğraf bizi bir hayli yetkinleştirmiş görünüyor.

12

Fotoğraf makinesinin taşınabilir olması, özne ve nesne arasında kuvvetli bağların kurulmasını sağlamış, dahası onlar arasındaki ilişkileri çeşitlendirmiştir. Bu da daha çok fotoğrafçının görüş açısı kazanmasıyla mümkün olabilmiştir.

13

Her görüntü nesnenin bir suretini yansıtmak ya da bir öykü anlatmakla yetinmez, aynı zamanda sanatçının bakış açısını da yansıtır.

14

Portre eğer bir sanat yapıtı özelliğine sahip kılınmışsa, bu durumda sadece konu aldığı kişiyi değil, aynı zamanda onu çeken sanatçıyı da yansıtmaktadır.

15

Her görüntü gizemini en iyi fotoğraf çerçevesinde ortaya koyabilir. Böyle bir durumda görüntünün gizemi, çerçeve dışına taşarak kendisini izleyicinin hayal boyutunda devam ettirmeye başlar.

16

Her yüz şekli bu yüzün bir karakteristiğini yansıtır. Yüzün anlamlardan soyutlanması pek mümkün olmadığı için, kanımca donuk ifade ancak ölü bir yüze yakışır.

17

Yüzler birbirine pek benzemezler. Fakat her yüz daha önce gördüğümüz başka bir yüzü anımsatabilir. Bu nedenle yüzleri benzer kılan biçimleri değil, yansıttığı ortak anlamlardır.

18

Fotoğrafçının denetimindeki kamera, nesneleri daha iyi görmemizi sağlamakla yetinmez, bir bakıma onları derinliğine kavramamıza da yol açar.

19

Günümüzde birtakım popüler kimlikler basın yayın yoluyla putlaştırılan figürler haline getirilmiştir. Bunun temel dayanağı, öncelikle dinlerin 20 yy. da egemenliğini giderek yitirmesi, dolayısıyla endüstri çağının yeni inanç totemlerine gereksinim duymasıdır.

20

Her görüş açısı fotoğrafta öznel bir bakışı yansıtır. Bu bakış aynı zamanda fotoğrafçının kişiliği hakkında da ipuçları ortaya koyar.

21

Zaman katmanlaşan birtakım olguların toplamından oluşmaktadır. Her olgu bir zaman diliminde gerçekleşmesine karşın, bilincimizin olguları değerlendirmede farklı bir zaman anlayışı söz konusudur.

22

Görüntülenen bir nesnenin an'sal koşullarını bilincimizdeki zaman kavramıyla karşılaştırdığımızda, görüntülerin gizemini daha kolay anlayabiliriz. Çünkü görüntüler çakışan ve çarpışan bu zamanlar üzerinde inşa edilir.

23

Bir görüntünün devinimi çekildiği zamanda somutlaştırılır. Görüntünün zamanı yalnızca görünen ve kayıt altına alınan değil, izleyicinin yapıtla karşılaşmasının hayal dünyasında yarattığı anaforu da kapsamaktadır.

24

Görünüşler, ancak çekildikten sonra bir nitelik kazanabilirler. Çünkü bir görünüşün bir görüntüye dönüşmesi bir deklanşöre dokunmak kadar kolay bir iştir.

25

Herhangi bir şeyi herkesin gördüğü gibi görüp çekmeyi bir başarı olarak görmemek gerekir. Kuşkusuz herhangi bir şeyin saptanmış görüntüsü de bir fotoğraftır. Ancak bir fotoğrafın başarısını onun sıradan nesneleri içermesinden çok, bu nesneleri anlamın kapsamına dahil etmesiyle ölçebiliriz.

26

Kamera her durumda fotoğrafçının emrinde bulunan bir yardımcıdır. Aslında fotoğrafçı neyi görüntülerse izleyici de onu görmektedir. Dolayısıyla kamera fotoğrafçı gibi izleyici de baskı altında tutan bir araç gibi görülebilir.

27

Bir örtü olarak yüz sevgi kadar kötülük de gizler. Çünkü sevgi ve kötülük bir yüzde ikiz kardeş gibidirler.

28

Her nesnenin fotoğrafta tek bir biçimi bulunur. Başka bir deyişle, her nesne görüntüde varlığını bir biçimle sürdürür.

29

Kameranın her yöne çevrilmesi suretiyle yaratılan devinim, en çok da özne ve nesne arasındaki ilişkileri güçlendirmiştir. Bu yüzden fotoğraf nesnel gerçekliğin yanı sıra, nesnelleşmiş gerçeği de ortaya koymaktadır.

30

Fotoğraf tarihinde ikonik değer kazanmış birçok görüntü bugün çekilmiş olsaydı, acaba aynı anlam ve toplumsal etkiyi ortaya koyabilirler miydi? Elbette hayır! Çünkü günümüzde bu yetkinliğe sahip milyonlarca görüntü çekilmektedir. Elbette her fotoğrafın kendi çağının zevk ve beğenisini yansıtan bir döküman olduğunu gözden uzak tutamayız. Bu bakımdan zamanın da bir görme biçimine yol açtığını ve bir yapıtın başarısını az veya çok etkileyen bir dönüşüme neden olduğunu söylemek mümkündür.

31

Aslında hiçbir fotoğrafta nesnel gerçeklik arzu edilebilir düzeyde mevcut değildir. Çünkü gerçeklik arayışı, daha çok yeni bir gerçeklik yaratmak için başvurulmuş bir amaçtan öte bir şey değildir.

32

Fotoğraf birçok farklı görüş açısı olanağı sağlayan bir görme yoludur. Her nesnenin biçimi görüş açımıza bağlı olarak sürekli değiştiği için, kameralar da tıpkı göz gibi gerekli-gereksiz birçok nesneyi tarıyarak görüş kazanmamıza yardımcı olmuşlardır.

33

Her görüş açısı nesnelere yeni bir biçim kazandırdığından, nesneler fotoğraflar içinde kesinleşmiş bir biçime sahip olamazlar.

34

Her nesnenin fotoğrafta ancak tek bir yüzü mevcuttur. En çok da bize görünen yüzü. Yani fotoğrafçının göstermek istediği yüzü...

35

Görüş açısı genellikle bir nesnenin daha iyi tanımlanmasına yönelik olarak seçilmektedir. Ancak görüş açısı matematiksel hesaplamalara göre değil, daha çok duyguların yönlendirdiği algılamaya bağlı olarak belirlenmelidir.

36

Doğadaki nesneleri siyah-beyaz görmek, bir bakıma nesnel gerçeği değiştirme ve düşsel bir dünya yaratma amacını ortaya koymak demektir. Siyah-beyazlar, renkli doğadaki karşıt unsurlar arasındaki çatışmayı kamufle etmek için tercih edilmektedir. Siyah-beyaz doğrudan düştür... Dahası siyah-beyaz fotoğrafta gerçeği düşselleştirmek içindir. Ayrıca siyah-beyaz fotoğraflar renklerin birbirleriyle kurmuş oldukları uyumu yitirmelerinde önemli oranda rol almıştır.

37

Gözün görüş açısı, gerçekte sınırlı bir alanı kapsamaktadır. (Kameranın normal görüş açısı 45-55 derece arasındadır.) Ancak başımız ve gözlerimiz sürekli devinim içinde bulundukları için, çok zaman bu sınırlı alanı hissetmeyiz bile. O halde göz doğayı tararken, kameradan farklı olarak daima sınırsız bir görüş alanına sahip olduğunu varsayar.

38

Fotoğrafçı tüm araç ve gereçler ile öyle güçlü bağlar kurmalı ki, fotoğraf bir yaratıcılığı özgürce haykırabilsin!

39

Fotoğrafik görüntülerin düzenlenmesinde geleneksel¹ altın kesite ilişkin kuralların tümü ya yeterli değildir ya da artık fazlaca aşınmış görünüyor. Çünkü fotoğrafın özgür ruhu, resimsel kuralcılıkla hiçbir zaman bağdaşmaz. Görüntülerin akademik formüller içine hapsedilmesi, bir bakıma gerçekliğin etkisini peşinen yitirmesi anlamına gelir. Galiba en iyi düzenleme discipline olmuş gözün, iç dünyanın yansımalarına dayanarak yaptığı seçimlerden başka birşey değildir.

40

Portre bir surete yapışan anlamdan başka birşey değildir. Bu nedenle portre fotoğrafını, modelin iç derinliklerine hükmeden fotoğrafçı bakışının bir yansıması gibi görebiliriz.

41

Fotoğrafçı için önemli olan konu değil, tercih edilmiş konu olmalıdır. Çünkü güçlü bir fotoğrafı salt rastlantıların büyüyle yüceltmek pek akılcı değildir.

42

İlk fotoğrafçılar için en büyük heyecan, yüzyıllardır süregelen orijinal ve tek kopya geleneğini yıkmak ve görüntüleri çoğaltabilmenin keyfini yaşamaktı. Bunu başardılar, fakat resimselliğin egemen anlayışına saplanmaktan da kurtulamadılar.

43

Görüntülerde yalnızca renklerin ve lekelerin gücü ile bir devinim sağlanabilir mi? Elbette belli oranda bir devinim yaratılabilir. Ancak doğayı egemenliği altında tutan renklerin yarattığı ışıltıların, birçok fotoğrafçı için bir tuzak olduğunu gözden kaçırmamak gerekir.

44

Fotoğraf en çok da renkleri dönüştürmüş ve yanılgılarımızı körüklemiştir. Bu yüzden doğada bulunan her nesne görüntüleri kendi gerçek renkleri ile yansımaz!

45

Görüntüler düşünce ve fikirlerin izleyiciye aktarılmasında başvurulacak belki de en kolay yol ve yöntemdir. Aynı zamanda onların yanıltıcı ve aldatıcı bir tutuma gerekçe yapılmasında da...

46

Ulusal fotoğraf diye bir tanım yoktur. Çünkü görüntüler evrensel birer simge olarak ulusal sınırlara hapsedilemeyecek kadar uçuculuğa sahip varlıklardır. Ancak fotoğrafların ulusal renkleri evrensel ortama taşımada etkin bir araç olduğunu da unutmamak gerekir.

47

Propagandacılar görsel ya da görüntüsel anlatımı amaçlarına ulaşmanın en etkili yolu olarak görmüşlerdir. Bunun başlıca nedeni görüntülerin kolay anlaşılır materyaller olması değil, propagandanın her boyutuyla küresel işgali başarabilecek düzeyde yaygınlık kazanmış olmasıdır.

48

Fotoğrafın narsizmi körüklediği hatta kışkırttığı açıktır. Çünkü bizi fotoğraf çekmeye koşullandıran nedenlerin başında, nesneler karşısında duyduğumuz hayranlık duygularıdır.

49

Göz anlatım araçlarının en inandırıcı olanıdır. Öte yandan evrensel görüntü bombardımanının insanları nasıl bakar kör yaptığını da unutmamak gerekir.

50

Her yüzün birden fazla gizli kimlik taşıması olağandır. Aslında gizli kimlik yüzün açıklığıyla örtüşen bir boyuta sahiptir. Çünkü bir yüzün derinliği aynı zamanda onun önlenemez iktidarını da ortaya koyar.

51

Bir fotoğrafçının ustalığını; yaratıcılığının gücünü simgeleyen nesneleri bir çerçeve içinde pusuya düşürmesi, kaydettiklerini savunması ve ayıkladığı şeylerin önemli olmadığını bize kavratması ile anlayabiliriz.

52

Kamerayı iyi kullanabilmek elbette çok önemlidir. Ancak bir fotoğrafçının gözünü kullanabilmesi daha önemlidir.

53

Her nesne fotoğraf içinde sadece bir işaretten ibarettir. Hem de somut olarak görünen bir işaret...

54

Sanat kuralları özü itibarıyla birer yaptırımlar dizgesidir. Her kural, başarılı bir sonucu hedefliyor olsa da, sanki daha çok sanatı kısırlaştırmaya yönelik bir eylem gibi görünüyor. Oysa bir yapıtı başarılı yapan şeyler, mutlaka uyulması gereken kurallar değildir, doğrudan duygulardır.

55

Sanatsal kurallar ortaya koyan birçok usta sanatçının, çok zaman bu kurallara hiç itibar etmediğine tanık oluruz. Galiba kuralları önemseyenler, daha çok bu sanatlara öykünenler arasından çıkmıştır.

56

Fotoğrafi tehlikeli bir silah haline getiren görüntülerin içerdiği şeyler değil, tam aksine düşlerin, duyguların ve içgüdülerin görme ile bütünleşmesidir.

57

Fotoğrafçı yaşamda olup biten şeylere yaptığı müdahalelerle, yaşam denilen oyunun kurallarını değiştiren kişidir.

58

Fotoğrafta anlatımı önemli kılan şeylerin başında, ritm gelmektedir. Fakat, ritm ne öğrenilebilen ne de öğretilen bir şeydir. Çünkü bir sanatçı için önemli olan şey, kendi yeteneklerini sezgileri ile bütünleştirmesidir. Görsel ritm biçimler üzerinden oluşturulsa da, kanımca onu güçlendiren ağırlıklı olarak biçimüstü öğelerdir.

59

Fotoğrafik yolla ele geçirilen güzellikler doğal olarak fotoğrafa ait şeylerdir. Bu nedenle fotoğraflar güzel olan şeyleri çirkin, çirkin olanları da güzel gösterme aracı yapılamaz.

60

Sanatçının dünyası yaratıcılığın huzur verdiği benmerkezci bir dünyadır. Bu dünyada sanatçı kendisine dikte ettirilen şeylerden ziyade, benimsediği şeylerle kabul görmeyi arzu eder. Bu tutum sanatçıyı hem büyötmekte, hem de onu büyüleyen bir coşkuya yol açmaktadır.

61

Yaratıcı yetenek öğrenilen veya öğretilen bir şey olsaydı, herkes kaçınılmaz biçimde sanatçı olurdu. Çünkü sanat öğretilabilir niteliklerinden yoksun bir eylemdir.

62

Fotoğraf çekmek yaşamaktır, çekilen şeyleri de yaşamın birer sureti yapmaktır.

63

Bir görüntünün varlığını geçerli yapan en belirleyici etmen, nesnelerin yarattığı çekicilik ile fotoğrafçının öznel duyusudur.

64

Tüm gerçeklikler birbirleriyle ilişkilidir, nesneler ve onların gerçeklikleri de...

65

Yüzylımızın sihirli söylemi: Fotoğraf çekmek yasaktır!

66

Nesneler birbirleri ile hem bağıntılı hem de karşıt konumda bulunduğu için, günümüzde bir çok nesne fotoğraflar sayesinde fetiş haline gelmişlerdir.

67

Değişim içindeki görünümle değişimi temsil etmezler. Fotoğraf değişim içindeki dünyamızda bir tanımlama yapmayı olanaklı kılan provakatif bir araç olarak kabul görmüştür.

68

Yaratıcılığı harekete geçiren bireysel tutumlar: Bakmak, görmek ve yorumlamak...

69

Bakmamıza yol açan ve bizi fotoğraf çekmeye yönelten başlıca olgular: Işık, ilgi, ses, renk, etki, tepki, zıtlık ve karşılıklar.

70

Bakmak, hiçbir yargılamada bulunmadan gerçekleşen bir görme şeklidir.

71

Görmeyi anlamlı kılan süreç; İncelemek, kavramak, etkilenmek ve bu etkiden yararlanabilmek...

72

Bir konu üzerinde enine boyuna düşünülmmediği takdirde, bakış edilgen bir eylemden öte geçemez.

73

Yaşam gerçek ve gerçek karşıtı olguları bir arada barındıran bir serüvendir. Benzer şekilde görme de, görünümdeki gerçek ve gerçek karşıtı şeylerle ilgilenmektedir.

74

Işık bir şiddettir. Göz, ilgisini öncelikle ışıklı mekanlara yönelttiği için, görme ilk olarak ışıklı mekanlarda gerçekleşir.

75

İnsan çift gözle görmektedir. Dolayısıyla derinlik, perspektif ve oranlar arasındaki ilişkileri üç boyutlu olarak görürüz. Oysa kamera gözden farklı olarak iki boyutlu kaydeder. O halde görüşleri bir görüntüye, ancak doğaya tek gözle bakarak dönüştürebiliriz.

76

Günümüzde yazılı iletişimin yerini görsel iletişim aldığından, görselliğin yeni bir dil olarak kapladığı alanı görmezden gelemeyiz.

77

Görüntüler insanların bilgilenme sürecini kolaylaştırmakla kalmamış, bilgiyi de görünür kılmıştır.

78

Görebilmek için önce nasıl bakmak gerektiğini öğrenmek gerekir.

79

Görmek, gerçek anlamda insanın yaşamda ne aradığı ile ilişkili bir eylemdir.

80

Günlük yaşamda birçok kişi; bakma ile görmeyi ve görme ile bilgi sahibi olmayı aynı anlamda kullanmaktadır. Oysa bakma bilgilenmeyi sağlayan bir tutumu ortaya koyamaz.

81

Görme, görünen şeylerin yanısıra onların geri planındakilerin varlık nedenini ortaya çıkaran bir tutumu açığa vurmalıdır.

82

Görsel algılama, bilginin bir bilgi olarak kavranmasını sağlamıştır.

83

Kesintisiz bakma görme değildir.

84

Göz doğanın algılanmasına sorularla katılmaktadır.

85

Görme denetim altına alınabilen bir olgu olduğu için gerçek görme, daima bireyin kültürel ve sosyal birikimleri ile sınırlıdır.

86

Görme yalnızca olguları değil, onlara ilişkin tavırlarımızı da kapsamaktadır.

87

Her görme hayal gücünün katkılarıyla beslenir. Bu da bireyin olaylar karşısında hayal gücünü kullanma, akıl yürütme, çağrışım yapma, karşılaştırma, ayıklama ve bütünleştirme yapmasını olanaklı kılar.

88

Bugün teknoloji sayesinde fotoğrafçılar, görüntüleri kolayca elde etme olanaklarına kavuşmakla kalmamış, görme yetkinliklerini de aynı oranda geliştirmişlerdir. Çünkü teknolojik gelişmeler gözü, görme sınırlarının daha ötelere taşıyan bir olgunluğa kavuşturmuştur.

89

Yaşama dair birçok deneyimlerimiz, aslında fotoğraflar sayesinde edinilen görsel izlenimlere dayanır. Çünkü fotoğraflara konu olmayan herhangi bir yaşam kesiti neredeyse bulunmaz.

90

Fotoğrafçı gözlem gücüyle insancıl duygularını aynı potada birleştiren kişidir. Başka insanlar için bakma edimi onun için görme demektir.

91

Fotoğrafçının tüm yeni gelişmelere açık olması, gördüklerini kişisel deneyimleriyle birleştirmesi ve daha önemlisi bir görüntüde tüm varlığıyla yer alması gerekir.

92

Görme biçimi her toplumun yapısal karakterine göre değişkenlik gösterir. Ayrıca değişen ve devinen bir toplumda görme biçimi de bu devinime paralel olarak değişim geçirir.

93

Fotoğrafçı gördüklerini bizlere yansıtırken, aslında başka insanların görmesine de katkılar sunar. Çünkü her görüntü daima bir deneyimi olumlamaktadır.

94

Bir görüntüdeki anlam arayışı gerçeğin dondurulmasından kaynaklanır. Bu yüzden izleyicinin konudan çok, görüntülerin taşıdığı anlamlarla ilgilenmesi yadırganmamalıdır.

95

Nesneler değişmese de, fotoğrafçılar onları yorumlayarak görölme koşullarını pekala değiştirebilirler.

96

Bir konunun seçimini, genellikle bu konu hakkındaki duyarlılığımıza ve sahip olduğumuz değer yargıların ölçütlerine göre yaparız. Çünkü her konu başka konularla aynı oranda etkileyici değildir. Bu bakımdan bir fotoğrafçıyı büyüleyen şey, ona bir şeyler söyletmeyi başaran şeydir.

97

Fotoğrafçı konusunu işlerken her zaman aynı tepkileri göstermez. Duygusal, akılcı, sınırlayıcı, zorlayıcı; zamana, biçimlere ve dışsal uyarılara bağlı tepkiler her konu karşısında farklı etkilenebilir. O halde fotoğrafçı üzerinde etki yaratmayan hiçbir konu bir görüntünün nedeni olamaz.

98

Objektiflerin odak uzunlukları değıştikçe perspektif ve görüş açıları da değışir. Bu da görme biçimimizi olgunlaştırır.

99

Optik görüş iki boyutlu, nesnel görüş ise üç boyutlu bir kavrayıştır.

100

Fotoğrafçının ustalığı yarattığı düzenlemenin başarısı ile ölçülür. Başarılı bir düzenleme, aynı zamanda görünüşlerden bir görüş oluşturmaya kapı aralar.

101

Fotorafta zaman başlı başına bir öğedir ve bir konuyu izlenir yapan görsel elemanların en önemlisidir.

102

Gördüklerimizin tümü bir yansımadır. Bu yansımalara ancak, göz, beyin ve makine bir nitelik kazandırabilir.

103

Fotoğraf görüntüleri toplumların belleği olmuştur. Yanıltıcı görüntüler ise esir alınan belleği simgeler... Bu yüzden çarpıtılmış gerçekleri yansıtan fotoğraflarla aslında toplumsal bellek iffal edilmektedir.

104

Gözlerimiz kapalı olsa bile görüntüler bizi etkilemeye devam ederler. Onlardan kaçamayız ve onları belleğimizden silemeyiz.

105

Görüntüler, kişinin etkilenmesine bağlı olarak değişik biçimlerde bellekte yer edinirler. Buna göre her insan yaşadıklarını kendi duygularının şiddetine, rengine ve içsel çağrılarına bağlı olarak belleğe kaydeder.

106

Bellek görme gibi ayıklayıcı ve tasnif edici bir işleve sahiptir. Bundan dolayı sadece ihtiyaç duyulduğunda anılar bellekten çağrılabilirler.

107

Günümüzde görüntü karmaşası unutma eğilimini alabildiğine artırmış, doğal olarak belleği de büyük bir karmaşaya sokmuştur.

108

Belleğin fonksiyonları: Görmeden bakmak, bakmadan görmek.

109

Bellek görüntüleri kendine göre bir sistem oluşturarak depolar. Elbette yalanları da!

110

Toplumsal bellek günümüzde yerini fotoğraflık kayıtlara terk ederken, bellek görüntüler yoluyla egemen ideolojilerin baskısı altına girmiştir.

111

Her fotoğraf ideolojik bir yansımadır. Bu nedenle fotoğraf, fotoğrafçının ideolojik duruşunu sergileyen bir araç haline dönüşmüştür!

112

Günümüz dünyasında yaşam kesitleri fotoğraflar sayesinde büyük bir kütüphaneye dönüşmüş gibidir. Çünkü tüm görüntüler katmanlaşarak zamanla bir tarih bilincinin oluşmasına yol açacaktır.

113

Sanal gerçeklik ancak biricik kayıt yolu olan fotoğraf yardımıyla yaratılabilir. Aslında sanal denilen şey de nesnel gerçeğe ve onun yasalarına dayanmaktadır.

114

Her fotoğraf, bir olgunun açıklanmasına yönelik bir amacı ortaya koymak için çekilmektedir.

115

Bazı görünüşleri içsel bir takım nedenlerden kaynaklı olarak tüm boyutlarıyla göremeyiz. Başka bir ifadeyle, bazı görüntüleri beklentilerimizden farklı şekillerde görürüz.

116

Her görüntüde, fotoğrafçıyı anlatan gizli bir simge mevcuttur. Ancak birçok fotoğrafçının bunun farkında olmadığı da bir gerçek...Çünkü fotoğraflar genellikle fotoğrafçıyı da içine dahil eden birtakım simgesel yaşamları konu edinirler.

117

Bir sanat eserini ancak sanatçıyı büyüleyen şeyler yaratabilir. Bunun aksi ise sadece rastlantıların varlığı ile açıklanabilir.

118

Kamera zamanı uzama dönüştüren, uzamı da zamana taşıyan bir araçtır.

119

Fotoğraflar herkesin anlayacağı evrensel bir dili konuştuğu için çok fazla tartışmaya neden olmuşlardır.

120

Görüntü dili sürekli olarak değişkenlik gösteren bir dildir. Bu değişim genellikle toplumların hızla dönüşebilen yapılarından kaynaklanmaktadır.

121

Fotoğraf dili özünde yaratıcı bir dildir. Fotoğrafçıların sanatsal eğilimlerden çok avcı güdülenmesine yönelmesi günümüzde hayli kabul gördüğü için, güzel bir görüntüye sahip olmak düşünsel bir görüntüye sahip olmaktan daha çekici olmuştur.

122

Her fotoğrafçı izlenimlerini bizimle paylaşmak, gördükleriyle anılmak, fotoğraflarını yaygınlaştırmak ve elbette kalıcı olmak ister.

123

Görüntüler aslında herkesin anlayabileceği birtakım olayları sergilerler. Ancak yine de bir fotoğrafçının temel amacı bize bir şeyler anlatmak olmamalı, kendisine özgü bir dil geliştirmek olmalıdır.

124

Görüntülerin dilinden anlamak için yeterli eğitim ve belli bir birikimden çok, galiba görüntülerin taşıdığı ruhla nasıl buluşabileceğimizi iyi kavramak gerekir.

125

Doğada gerçek anlamda bir sessizlik yoktur. Çünkü devinim sessiz değildir. Bu bakımdan seslerin görüntüleri çağrıştırmasını görmezden gelmemek gerekir.

126

Yapıt sanatçının sessiz çılgılığıdır.

127

Resim sanatının tarihi, bir yönüyle fotoğrafik görüntüler tarihidir.

128

Teknik, bir yapıtın varlığından soyutlanamaz. Teknik gelişmeler zamanla görme biçimimizi, bu da algılama yetkinliğimizi geliştirmiştir.

129

Bir fotoğrafçının dünya görüşünü, onun dünya ile kurduğu ilişkide aramak gerekir. Bunun en önemli göstergesi kendi yapıtlarıdır.

130

Görme iç dünyamızda farklı iki tepki ortaya koymaktadır. İlki bir iç çatışma olarak bize ait tepkiyi, yani gözün taramayarak ve izlemeyerek yaptığı şeyi. Diğeri ise, etkilenmemizi sağlayan ve bizi harekete geçiren dış tepkileri.

131

Sorgulayıcı bir görme için olayların bize farklı yansıması aynı zamanda iç dünyamızda tepkiler yaratması beklenir. Çünkü gerçek görmenin bir etkilenme yaratması veya tepkiye yol açması gerekir.

132

Göze çarpan herhangi bir olgu bir varsayımı somutlaştırmak amacıyla bilincimizde kendisine yer bulur. Bu da fikirlerin oluşmasına kaynaklık eden bir işaret fişğine benzer.

133

Görüntüler bir hayalle buluşan somut bir gerçeği ortaya koyarlar. Başka bir deyişle, herhangi bir konu hayal dünyamızda ısıldamaya başlamışsa, artık hem somut bir biçim kazanmaya hem de görünür olmaya başlamış demektir.

134

Bakış özünde nesneleri daha iyi tanıma gereksinmesinden kaynaklanmaktadır.

135

Gözün göremediği hiçbir şey, etkileyici bir görüntüye kavuşturulamaz.

136

Sanat iç dünyanın görünür kılınması için sanatçının görmeyi aktif hale getirmesidir.

137

Sanat, insanın doğanın gizleri ve bilinmeyenlerini her boyutuyla sorgulamak için gerçekleştirdiği dışa dönük bir eylemdir.

138

Dış dünyadan yansıyan her etki algılarımızı harekete geçirirken göz, nesnelerin gizlerini açığa çıkarmak için dinamik bir hareketlilik içine girmeye başlar.

139

Görsel hiçbir şey belleğin katkısı olmadan etkili bir görüntüye dönüştürülemez.

140

Duyular bizi zaman zaman aldatabilir. Ancak en kötü şey bilgi karmaşası içinde bocalayan belleğin aldatması.

141

Gerçek her görme içsel bir hesaplaşma sonucunda gerçekleşmektedir.

142

Her tür görme biçimi göreceli, taraflı ve çok zaman da eksiktir.

143

Işık, nesneler sayesinde bir değer olarak anlaşılmıştır. Bu nedenle her nesneyi, ışığın aydınlatma olanakları çerçevesinde görür ve algılarız.

144

Işık, görsel güzelliklerin hem kaynağı, hem de güzelliklerin ortaya çıkmasının başlıca nedenidir.

145

Fotoğraf: Işıkla düşünme sanatı.

146

Sanatların özünde kurgu mevcuttur. Bugün fotoğraf kurgusu herkes tarafından çok kolay yapılabilen ve amatörlerin elinde neredeyse standart hale getirilen bir uygulama haline gelmiştir.

147

Her görünüş sanatsal bir görüntü olma şansına sahip olamaz. Çünkü bir fotoğrafçının seçimiyle karşılaşan her olay görülmüş bir gerçeği de ortaya koyar.

148

Sanat bir oyundur. Hem de kazanmayı arzuladığımız bir oyun!..

149

Bir fotoğrafın gerçek değeri fotoğrafçının yorumlamasında saklıdır.

150

Fotoğraf, görünenler içindeki görünmeyenleri görüntüleme başarısidir.

151

İzleyici bir görüntüye daima görüşü, kültür birikimi ve beğenileriyle katılır.

152

Bir fotoğrafta dile getirilen şey, hiçbir zaman izlenen şey değildir.

153

Devinim öykü anlatmanın vazgeçilmez bir unsurudur.

154

Fotoğrafların düş kurma eğilimlerini harekete geçirdiği açıktır. Buna göre düşler, zamanın derinliklerinde saklı bulunan görüntülerle buluşarak açığa çıkarılacak günleri beklerler.

155

Hayal kurmak, bir bakıma bilgi kapılarını zorlamaktır. Buna göre bir hayal, bilgi olarak kavranmış hayalden destek almadan bir varlık gösteremez.

156

Model eğer kamera karşısına bir çekince duymuyorsa, tüm sosyal sıfatlarından sıyrılarak kendisini olduğu gibi ortaya koyabilir... Bir bakıma kendisini fotoğraftaki kendisi ile buluşturabilir. Ancak kamera kendisini yargılayan bir göz gibi görülmeye başladığında, her yüzün bir maskeyle birlikte resmedilmesi kaçınılmaz olacaktır.

157

Portrelere konu olan insanlar çok zaman gizli bir iğfal edilmişlik duygusu yaşarlar. Çünkü fotoğraflar yaşamı ve özel hayatı deşifre eden apaçık göstergelerdir.

158

Kamera karşısında tüm yüzler daima anonim bir duruş ve naif özellikler taşırlar.

159

Portrelerin hem ölümün hem de varoluşun anlamını sorgulaması gerekir. Çünkü fotoğraf ölümü en keskin şekilde kanıtlayan ve dışa vuran bir araçtır.

160

Temelde hiçbir suret başka bir suretten farklı değildir. Bir suret başka bir suretten ancak ortak evrensel davranışları sergileyen bireysel karakter özellikleriyle ayrışır.

161

Her suret bir iktidarı simgeler.

162

Yüz bir açıklıktır ve mahremiyete açılan kapıdır. Dolayısıyla yüz bedenin giyinikliği ve mahremiyetine karşın her zaman çıplaktır.

163

Duygu insan olmanın en temel özelliğidir. Bir insanın suretini canlılığından soyutlayarak heykel gibi katı yapan duygusuzluktur. Çünkü insanlar kendilerini en çok duygularıyla ele verirler.

164

Yüz zamana karşı direnemeyen ve sürekli değişim içinde bulunan bir varlıktır. Yaşlılık ise bu değişimin bir finali...

165

Yüzün ruhun aynası olduğu söylenir. Belki de yüz, ruhun kendini farklı şekillerde ortaya koyduğu tek beden parçası olarak onu temsil eden bir sorumluluk yüklenmiştir.

166

Fotoğraf, yüzleri tüm sosyal sıfatlarından soyutlayan ya da reddeden bir tek kimliğe indirger. Yani zamanın bilinmezliğine dondurulmuş bir an olarak katılır.

167

Yüz, vücudun en anlamlı ve en yararlanılabilir bölümü olarak tüm bedeni temsil etmektedir.

168

Aslında portreler bir yaşam muhasebesi yapmak amacıyla çekilirler. Dolayısıyla portreleri yaşam barındıran göstergeler olarak görebiliriz.

169

Fotoğrafçı bir yüzün görünen boyutlarından çok, bize kendini göstermeyen anlamını, yani görünmeyen yüzü ortaya çıkarmalıdır. Çünkü görünürlük gizemin önünde en büyük engeldir.

170

Her yüz deşifre edilmemek için başka bir anlamın örtüsü altında gizlenir. Yani öteki yüzü bir kimlik olarak benimsemeye çalışır.

171

Fotoğrafçı portre çekerken, asıl olarak yüzde görünmeyen ifadelerle buluşması gerekir. Ki her yüzün anlam platosunda rahatlıkla gezinebilsin!

172

Portre fotoğrafçısı bir ruh hekiminin sorumluluğunu taşımalıdır.

173

Yüz, tüm ruhsal ifadelerin anlam sergilediği somut bir gerçekliktir.

174

Bir insanın davranışları ve kimliğini sergileyen tek beden parçası yüzdür. Fotoğraf da yüzleri yücelten en etkili anlam belgesi.

175

Yüz geçmiş ve geleceğin ifade bulduğu tek alan olduğundan, fotoğraflar yaşam serüvenine tanıklık eden başlı başına birer gerçekliktir.

176

İnsanlararası ilişkileri yüzleri kullanarak gerçekleştiririz. Elbette çelişkilerimizi de bu yolla...

177

Her yüz taklit yeteneği ile donanmış bir gerçekliktir. Bundan dolayı yüzler aynı zamanda öykünmeye uygun özellikler barındırırlar.

178

Yüz duyguları açık şekilde dışa vuran bir alan olmasına karşın, duyguları okumak için yüzleri incelemek yeterli bir yol değildir.

179

Yüz ifadeleri evrenseldir, insanların tepkileri de...

180

Yüzler daima başka yüzlerle yüzleşmektedir. Çünkü yüzler duyguları ifade ederken farklı kimliklerin varlığını dikkate almaz, kendi gerçekliğini ortaya koyar.

181

Başka suretlerde çok zaman kendi suretimizi ararız. Çünkü her suret bizimle ortak duygu bağlarına sahip başka suretlerin de sözcülüğünü yapar.

182

Yüz ifadelerini denetim altında tutma olanaklarına sahip olsak da, onları anlam yaratma yeteneklerinden soyutlayamayız.

183

Bir yüzdeki anlam yansımaları, bu yüzün kişilik özelliklerini ortaya çıkarabilir mi?

184

Maske ve ayna imgesi, yüzün iki farklı karakterini ifade etmek içindir. Ancak yüzün duyguları hem gizleyen hem de açığa çıkarabilen bir gizlilik olduğunu da gözden kaçırmamak gerekir.

185

Gerçek aranan fakat sahip olunamayan bir olgudur.

186

Devinimin olmadığı yerde, fotoğrafçının bir anafor yaratma becerisinin devreye girmesi gerekir. Çünkü kameranin hareketli bir araç olması dinamik bir görüntü için yeterli bir gerekçe oluşturamaz.

187

Yön duygusu zamanla bizde hem bir şartlanmışlık yaratmış, hem de yaşam içinde farklı pratikler kazandırmıştır. Örneğin nesnelere genellikle -yazının okunma biçiminden esinlenerek- soldan sağa doğru bakarak anlamaya çalışırız. Oysa, görselliğin tek bir yönü yoktur. Çünkü göz her yöne aynı oranda egemendir.

188

Portre fotoğraflar, benliğimizle yeni buluşmalar sağlayan birer gerçekliktir.

189

Bir şeyleri görmek onları keşfetmektir. Çünkü her keşif gerçek bir görmeyi kanıtlar.

190

Bir olay kavrandığı taktirde, onu gerçekten gördüğümüzü söyleyebiliriz. Buna göre görmek aynı zamanda kavramaktır.

191

Bir görüntüyü inandırıcı yapan her zaman gerçek temelli şeylerdir: Mutluluk, duygusallık, öfke, karşı çıkma, reddetme, kabullenme, gerçek ve doğru arasındaki ayrımlar daima gerçeği çağrıştırırlar.

192

Karşılaştığımız veya tanık olduğumuz hiçbir gerçeğe ilgisiz kalamaz veya reddedemeyiz! Çünkü tüm gerçekler az veya çok cezbedici bir görselliğe sahiptirler.

193

Gözümüzün bazı şeyleri sanki hiç görmüyormuş gibi bir tutum içine girerek es geçtiğini biliyoruz. Oysa herşeye karşın gerçekler onları görmesek de gerçektir. İşte fotoğraf günümüzde önem arz etsin veya etmesin kanıksadığımız şeyleri de bir anlam ve niteliğe kavuşturmuş bir materyaldir.

194

Güzel görüntülerin izleyiciyi rahatsız ettiği görülmemiştir! Hatta bu bir savaş görüntüsü olsa bile... Çünkü fotoğraf acı gerçekleri dahi estetikle buluşturan bir sanat olarak yüzyılımıza damgasını basmıştır.

195

Fotoğraf en basit tanımıyla var olan bir yaşam kesitinden elde edilmektedir. Bu aynı zamanda varlığı kanıtlamanın bir yoludur da...

196

Geçmiş de tıpkı bugünkü gibi gerçektir.

197

Fotoğraf çekmek, günümüzün gerçekliklerini geçmiş yapmaktır.

198

Fotoğraf gerçekliği görecelidir. Çünkü tüm görüntüleri kameraların bize sunduğu kadarıyla yani, fotoğrafçının göstermek istediği çerçevenin sınırları içinde görürüz.

199

Haber fotoğrafçısı her zaman gerçekdışı görüntülerle de desteklenebilen, çarpıtılmış anlatıma açık bir alandır.

200

Fotoğrafın inandırıcılığı çevresel birtakım faktörlere bağlı olduğundan, fotoğraflar asla doğruları temsil edemez.

201

Sıradan görüntüler içinde bile, gerçekler hakkında ipucu verecek farklı sırlar gizlidir.

202

Fotoğraflar konuşabilen, hareket eden, koku yayabilen ve görüntülerle dopdolu olan göstergelerdir. İşte fotoğrafın görevi, bunları görselliğin bir unsuru haline getirerek duyumsanmalarına zemin hazırlamaktır.

203

Görüntü karmaşası görüntüleri zayıflatmakla kalmaz, anlamlı ve değerli olanların değersizler arasında boğulmasına da yol açar.

204

Her görüntüye yaşanan gerçekliklerin ışığında bakarız. Bu bakış, aynı zamanda fotoğrafın yaşantılarımızın ruhuna ne kadar uygun düştüğünü de ortaya koyar.

205

Sanat yapıtlarının izleyicilerin tepkisini harekete geçirmesi gerekir. Başka bir deyişle, güçlü her yapıt yarattığı tepkiler ortamında önem kazanmaya başlar.

206

Herkesin çok beğendiği herhangi bir yapıt, aslında bir sıradanlığı işaret etmektedir. Çünkü başarılı yapıtlar herkesin ortak beğenisini kazanan ürünler değildir. O halde bir yapıtın herkes tarafından kabul gören ortak yanı, herkese farklı görünen yanıdır.

207

Fotoğraf görünmeyen ya da konuşulmayan şeylerin görünmesini ve konuşulmasını sağladıkça, toplumsal işlevini yerine getirmiş sayılır. Çünkü fotoğraf hiçbir dönemde politikadan ve toplumsal yaşamdan kopuk bir rolü benimsememiştir.

208

Fotoğraf, düşlerle gerçekliğin bir arada sergilendiği en etkili araçtır.

209

Fotoğraf gerçekleri unutturur mu?

210

Hiçbir görüntünün gerçekten daha gerçekçi olduğunu söyleyemeyiz. Çünkü gerçek görüntülerden daha güçlü olduğu sürece, fotoğrafçının önceliklerinin başında gelmeye devam edecektir.

211

Fotoğraf görüntüleri hiçbir direnmeyle karşılaşmadan tüm dünyayı dolaşabilir. Ve herhangi bir çaba sarf etmeden anı'laşmaya doğru yol alır.

212

Fotoğraf hızla birliktelik kuran bir eylemdir.

213

Zamanı somut bir değer haline getiren fotoğraftır. Fotoğrafın kalıcılışmasını sağlayan da zaman.

214

Zaman görüntüler içinde varlığını sürdüren gizli bir güçtür.

215

Gerçek yaşamda farkına varamadığımız ritm duygusu, gerçek varlığını en çok da sanat eserlerinde görünür kılmıştır.

216

Zaman bir görüntüde tıpkı öteki nesneler gibi elde edilebilen bir şeydir. Çünkü zamanı somutlaştıran görüntülerdir.

217

Fotoğraf zamanı mekanla ilişkilendiren, mekanı da zamanda somutlaştıran bir sanat olarak kabul görmüştür. Bu nedenle fotoğrafik görüntüleri zaman ve mekanın bir bileşimi olarak görmek gerekir.

218

Fotoğraf yaşam deneyimleriyle özdeşleştirilen zamansal göstergelerdir. Daha doğru bir değişle, zaman bir kavram olarak yaşamı fotoğraflarda anlamlandıran en önemli değerdir.

219

Fotoğraf görüntüleri zaman içinde tarihsel birer belgeye dönüşmekle kalmaz, doğrudan tarihin kendisini üretirler. Elbette fotoğraf araç gereçleri de aynı seyri takip eder.

220

Yalın gerçekler, anlamlı bir görüntü oluşturmak için tek başına yeterli olamaz. Çünkü fotoğrafçının görevi gerçekliği doğrudan resmetmek değildir. Buna göre başarılı bir görüntü gerçeğe bel bağlamadan sanatçının katkısıyla oluşan görüntüdür.

221

Bir düş, bir fotoğrafın oluşmasına bir gerekçe teşkil edebilir. Ancak düşlerin görüntü içinde en az anlaşılan öge olduğunu da unutmamak gerekir. Oysa fotoğraflar düşlerden ziyade gerçeği değiştirme rolüne soyunan bir amacı öne çıkarmakla yükümlüdür.

222

Doğadaki değişim çok zaman bakış açımız gibi, davranışlarımızı da değiştirmektedir. Çünkü her fotoğraf, tutum alıcı bir eğilimi ve bir dinamizmi ortaya koymakla yükümlüdür.

223

Görmek için öncelikle gerçekle temas etmek gerekir.

224

Eğer hayal kurmasaydık, belki de gerçeğin acımasızlığı karşısında ezilip giderdik! Bu çerçeveden bakıldığında en acımasız gerçeğin de gerçek olduğunu gözden uzak tutmamak gerekir.

225

Hayal gücünü besleyen duygularımızdır. Duygularımızı kışkırtan da gerçekler. O halde her hayal yaşam deneyimleriyle at başı giden kışkırtılmış gerçeği kutsamaktadır.

226

Gerçek olgular iç dünyamızı harekete geçiren bir motivasyon sağladığından hayal gücü, daima gerçeğin algılama biçimini de düzene koyan motive edici bir rol üstlenmiştir.

227

Hayal ve düşler, yaratıcılığın bilgi deposu sayılabilir.

228

Bir görüntünün etkileyiciliği, ne görüntünün kendisinde ne de tekniğindedir. Bu etki, görüntünün izleyici ile buluşan görünmez gizlerinde saklıdır.

229

Fotoğrafçının yarattığı görüntü, onun en acımasız eleştirmenidir!

230

En büyük yanılgı: Fotoğrafta yaratıcılığın bir gün son bulacağına inanmak!

231

İzleyerek keşfetmek, bir bakıma görmeyi zahmetsiz elde etmektir.

232

Bir fotoğraf çekilirken yapılan seçim, ayıklama ve düzenlemelerin tümü gerçek üzerinde yapılan müdahaleden başka birşey değildir.

233

Her fotoğraf görülmüş bir gerçeğe işaret eder.

234

Fotoğrafçının teknik ve estetik süzgecinden geçerek elde edilen gerçek, denetlenmiş bir gerçektir.

235

Teknik gelişmeler gerçeğin görülme olanaklarını çoğaltmıştır. Hatta fotoğrafçılığın teknik olanakları arttıkça, gerçekliğin de aynı oranda baskı altına girdiğini de söyleyebiliriz. Çünkü tekniğin baskısı en fazla da gerçeği hedef almaktadır.

236

Günümüzde ulusal renkler ve karakterler, fotoğraf aracılığıyla sınır tanımayan bir hızla dünyayı dolaşmaya başlamıştır. Başka bir deyişle, fotoğraf dünyadaki kültürel ve etnik yayılmacılığa ayna tutmakla kalmamış, aynı zamanda insanlığın renklerini buluşturan kültürel bir envanter de oluşturmuştur.

237

Düşler hareket halinde bulunan ve yanı başımızdan ayrılmayan yansımalarıdır. Dağınık, sistemsiz, yasaksız ve denetimsiz bir özgürlükle yaratıcılığın boy vermesine olanak tanırırlar.

238

Gözlerimizin önünden uçuşan sayısız görünüş, bir görüntüye kaydedilmese de bakış açımızı değiştirmeye devam ederler. Çünkü derinlemesine sorgulamayı benimseyen fotoğrafçı göz, aynı zamanda sorumlu bir göz'dür.

239

Göz izleyerek ve seçerek görünüşleri belleğe kaydeder. Ancak gözle benzeştirilen kameranın seçme ve ayıklama yeteneklerinden söz edemeyiz.

240

Mitolojinin yüzyıllardır süregelen geleneğinin günümüzdeki uzantıları öykülerdir. Fotoğraflar bu gelenekten güç kazanan dökümanlar olarak bugünü geleceğe taşıyan öyküler barındırmaktadır.

241

Bir fotoğrafta yaratılan anlam, aynı zamanda fotoğrafçıya ait izler taşıyan bir öyküye denk düşer. Çünkü fotoğrafçı anlatan, kararlaştıran ve yansıtan birisi olarak bu öykünün gizli kahramanıdır.

242

Bulunuşundan bu güne fotoğraf yaşamımıza neler katmıştır, dahası neler kaybetmişizdir?

243

Güçlü mesaja sahip bir fotoğraf, bazen bir şiir, bazen uzun bir fikir yazısı gibi etki uyandırabilir.

244

Sanatsal fotoğraf, sanatın fotoğraf üzerinden vücut bulmasıdır.

245

Yaşama yöneltilmiş her objektif, gerçeğe fotoğrafçının bir katkısı olarak görülebilir.

246

Fotoğrafı, göstergeleri herkesin kolayca anladığı bir dil olarak görebiliriz.

247

Bir görüntüde yer alan göz alıcı şeyler, daima gözü bu noktaya çeken bir çekicilik gösterir. İşte bu nokta görüntü çerçevesi gerçeğe ihanet etmiş demektir.

248

Zamanın fotoğrafı çekilir mi? Fotoğraf zamana bir haklılık kazandırabilir mi?

249

Fotoğraf teknikleriyle elde edilen hareketlerin, bir devinim yarattığından söz edemeyiz. Fakat tekniği öne çıkarmayan bir görüntünün içeriği ile yarattığı dinamizmden söz etmek mümkündür.

250

Görüntülerde tek bir yöne doğru akan çizgiler dinamizmi değil, durağanlığı ifade ederler. Çünkü yönler ancak karşıt yönlerle etkileyici olabilirler.

251

Bir görüntüye hakim olan fikir, bu görüntünün en dinamik unsurudur.

252

Bütün yüzler ortak ve benzer özellikler taşımasına karşın, her portre yine de farklı ifadeler yansıtır.

253

Nü fotoğraflar, erotizmden çok ruhun derinliklerinde karşı konulmaz arzular yaratan bir dinamizmi egemen kılmak için çekilmektedir. Bu nedenle erotizm bir arzuyu tatmin etmez, daha çok ruhun bir şoka uğratılmasını amaç edinir.

254

Değişim doğa yasalarının en belirgin özelliğidir. Dolayısıyla doğanın gücü, değişim ve dönüşümü kendi varlığının temel gerekçesi yapmasıdır.

255

Doğa dinamizmini görüntülerin durağanlığında mevcut kılmıştır. Bu nedenle her fotoğraf dinamik gerçeğin bir görüntüde sabitlenmesidir.

256

Tanrı doğayı bir kez yaratmıştır! Oysa doğa tanrının güzelliklerini her gün yeni baştan yaratıyor!

257

Deklanşör, bir 'an'ın öncesi ve sonrası arasına giren keskin bir kılıçtır.

258

Bir insanın en dinamik varlığı belleğidir. Çünkü bellek fikirlerin çarpışmasına olanak sağlayan bir özelliğe sahiptir. Yani kendisini de boşa çıkaran bir çatışma ortamı yaratmasına...

259

Hiçbir devinimi olmayan görüntülere bile gözümüz hareket etmek suretiyle bir dinamizm kazandırabilir.

260

Fotoğraf doğası gereği dinamizme sahip bir uğraş olduğu için, turizm, seyahat ve gezi gibi kitlesel etkilerinin yoldaşı olmuştur.

261

Nesnelerin fotoğraflarda durağan hale getirilmesi, bu nesnelerin fotoğraflar sayesinde dinamik bir karakter kazanmasının önünde bir engel değildir.

262

Objektiflerin fotoğrafa hareket kazandırdığı bir gerçek. Özellikle geniş açılı objektiflerin gerçeği dönüştürerek varlıkların görme biçimine farklı bir karakter kazandırdığını da söylemek mümkün. Bu nedenle değişen her an'ı, görüntüye devinim kazandıran zaman olarak görebiliriz.

263

Görüntüye kaydedilmiş herhangi bir hareket, varlığını daima izleyicinin bilincinde yeni bir hareket şeklinde devam ettirir.

264

Bir görüntünün mesajı, bu görüntüye sinen hayattan bize yansıyanlardır.

265

Devinim, özü itibarıyla fotoğrafın hem kendi doğasında, hem de tekniğinde bulunmaktadır. Çünkü fotoğrafı gerçeğe yakınlaştıran şey, kameranın göz gibi hareketli olmasıdır.

266

Işık devinimi hem gözde hem de görüntülerde var eden bir değerdir. Çünkü ışık görmenin hem nedeni, hem de somut bir sonucudur.

267

Görüntüler bilincimiz üzerinde yarattığı etkilerle, hem eski dünyanın keşfinde etkili olmuş, hem de yeni bir dünyanın kurulmasına öncülük etmişlerdir.

268

Yaşam fotoğraf yoluyla etkisizleştirilmiş olsa da, yarattığı fırtınalar yine de çok büyüktür.

269

Bir fırtına görüntüsünde, insanlar fırtınayı değil, hareketin yönünü görürler!

270

Çizgiler, devinimin elif ba'sıdır.

271

Siyah beyaz, fotoğrafta ağırlıklı olarak hareketleri durağan, kütleli ve anıtsal hale getirir. Bunun nedeni renklerin yatıştırıcı özelliklerinin mevcut olmamasıdır.

272

Devinimi olmayan nesneler olduğundan, hiçbir objektif gözün yetkinliğine sahip değildir.

273

Göz her şeye bir devinim kazandırır, çünkü izler.

274

Güzellik, tümüyle duyumsal bir etkinliktir. Güzel şeylere karşı olan tutumumuz da görecelidir. Kamera tüm doğal güzellikleri yorum yapmadan saptadığı için hiçbir güzellik kamerasının yeteneklerinin bir sonucu değildir.

275

Kendini az gösteren şeyleri görebilmek sanatçı için bir ayrıcalıktır. Çünkü sanatçıyı farklı bir göz haline getiren, onun görmenin sınırlarını genişletmesidir.

276

Yenilikler uzun ömürlü olamazlar! Çünkü hiçbir yenilik uzun ömürlü değildir.

277

Okumak gibi, yazmak da bir tür görmedir.

278

Şu da bir gerçektir ki, bir takım konular yeniden yaratılmak ya da görülmek için sanatçıyı bekleyip dururlar.

279

Herhangi bir görüntüyü, iç dünyamızdaki aksaklık ve eksiklikleri tamamlamaya yönelik arayışların bir karşılığı gibi görmek gerekir.

280

Aslında yaşamsal ayrıntılar kayıt altına alınmak suretiyle farklı bir konuma taşınamazlar. Ancak artistik düzenlemelerin yaşamı önemli hale getirmesi pekala mümkündür. O halde bir görüntüyü izlenir yapan konusu değildir, bir amacı dile getiren fotoğrafçının seçici bakışıdır.

281

Tüm görüntüler, bir bakıma imgeler arasındaki varlık çatışmasından ortaya çıkarlar. Çünkü imgeler bir görüntüye taşınıırken, varlıklarını gerçekle olan bu çatışmaya borçludurlar.

282

Her yapıt, bir sanatçının kimliğinin tıpkıbasımıdır.

283

Herhangi bir fotoğrafta, sadece birilerine ait yaşam kayıtlarını görmeyiz, aynı zamanda bu görüntüde bizi ilgilendiren kendimize dair tutumları da gözleme şansına kavuşuruz.

284

Başkalarının yaşamından alıntılanmış görüntüler, aslında kendi yaşamımızla benzeşen bir takım suretler değildir. Daha çok yaşamın anlamını kavramaya neden olan uyarıcıları harekete geçiren suretlerdir.

285

Seçilmiş nesneler ve kendi dışımızdaki yaşamdan fotoğraflar çekmek bizi neden çok fazla ilgilendirmektedir? Bunun başlıca nedeni, görüntülere hapsedilmiş yaşamlara ilişkin bir değerlendirme yapma hakkına sahip olduğumuza inanmamız ve görüntülerdeki yaşamlar hakkında -hem de alenen- yorum yapma tasarrufunu patavatsızca kullanma şansına sahip olduğumuzu bilmemizdir.

286

Görüntüleri, sadece deşifre edilmiş yaşam kesitlerinden ibaret şeyler değil, aynı zamanda provakasyona açık belgeler olarak politik mecranın dinamitleri gibi görebiliriz.

287

Ne yazık ki fotoğraf, günümüzde insanların mahremiyetini açığa çıkaran, alenileştiren ve aslında meşruluğu tartışılan bir hakka sahip kılınmıştır.

288

Görüntüler ile duygular, birbirlerinden farklı gerçekliklere sahip olmasına rağmen, sadece fotoğrafların oluşması aşamasında uyumlu bir birliktelik sağlamak üzere bir araya getirilirler.

289

Kuşkusuz tarih bilimi için hiçbir görüntü önemsiz değildir. Hatta görüntülerin kesinlikle eskimediğini, dahası süreç içinde kıymetlenerek tarihsel belgelere dönüştüğünü bile söyleyebiliriz.

290

Fotoğraf yaşamı kalıcılaştırmada adildir, herkese ve herşeye eşit davranır. Zengin ve yoksul veya yakın ve uzak tüm insanlar, görüntüler içinde aynı ölçekte var olma şansına sahip olmuşlardır.

291

Günümüzde fotoğrafın etki alanı, neredeyse dinlerin etkileme alanından daha geniş bir yer kaplamış görünmektedir. Özellikle insan suretlerinin yasak olduğu Musevilik ve Müslümanlık, fotoğrafın keşfiyle birlikte bu otoriter tutumlarını yitirmiş, görüntüler tüm inançları etkileyen bir gerçeklik anlayışını bu toplumlarda egemen kılmaya başlamıştır.

292

Şiir, fotoğraf ve mimari: işte insanlığın üç soylu uğraşı...

293

Görüntü çerçevesi, içinde birtakım sözcükler, sesler ve anlamlar barındıran bir alandır. Bu bakımdan tüm fotoğrafların ağırlıklı olarak birer öyküye kaynaklık ettiğini gözden kaçıramayız.

294

Her fotoğraf, çerçevelenmiş bir düşüncedir. Ve bir yaşam muhasebesi yapmamız için çerçevelenirler.

295

Fotoğraflar çerçevelenerek kutsanırlar. Başka bir deyişle, çerçevelemek bir görüntüyü yüceltmektir.

296

Tüm fotoğraflar mesajını saklı tutarken, aynı zamanda sessiz çığlıklar halinde bize duyururlar.

297

Fotoğraf gerçek yaşamdan elde edilmesine karşın, aslında soyut bir yansımadan ibarettir. Oysa soyut hiçbir değer nesnel gerçeğe sözcülük eden bir fotoğrafta yer bulmamıştır.

298

Çerçeveye hapsedilmiş bir gerçek, bir bakıma özgürleştirilmiş gerçektir.

299

Her fotoğraf yeniden okunmak üzere dondurulmuş anlamlar barındırır. Çünkü fotoğraflar aslında anlamın karşı anlamına da açık göstergeler olarak çifte açılımlara sahiptirler.

300

Bir bakıma fotoğrafı hareketin sanatı olarak görmek gerekir. Çünkü bir görüntüde hareketin yönü, bu görüntüden ne anlamamız gerektiğini gösteren en önemli işarettir.

301

Yaşamın deviniminin durağan görüntülerde saklanmış olması, bir bakıma fotoğrafların tersine bir işleve daha sahip olduğunu bize göstermiştir.

302

Bir fotoğrafta fotoğrafçının anlatım dilini güçlü kılan en temel özellik, devinim ve gerilim öğeleridir.

303

Bir fotoğrafın çekilmesini tetikleyen konu mu, yoksa konuyu öyküleştirten tasarım arzusu mudur?

304

Yaşam bize nasıl yansıyor, bilincimizde öyle karşılık bulur,

305

Kimlik, bireyin kim olduğundan ziyade, kim olmak istemesi ile ilişkili bir meseledir.

306

Kimlik bir insanın kendini var etme mücadelesini ortaya koyan bir tutumdur.

307

Fotoğrafçı öncelikle ulusal bir çerçeve çizmeye eğilimli biridir. Hatta soyut bir fotoğrafta bile yerel etkilerden ve sembollerden yararlanmaya çalışır. O halde herhangi bir fotoğrafta bile nesnelerin ulusal bir takım özellikleri işaret ettiğini söylemek mümkündür.

308

Fotoğraf dili, çeviri gerektirmeden her toplumda kolayca okunabilen ve amacını yüksek sesle dile getiren yeryüzündeki tek ortak dildir.

309

Fotoğraf, yeryüzündeki tüm kimliklerin ve kimlik kartlarının belirleyicisi olarak yerel sınırlara hapsedilemeyen evrensel tek gösterge olmuştur.

310

Fotoğrafın mayası nesnel gerçekliktir.

311

Fotoğraf yer yer söylenen bir ninni, bazı durumlarda hoş bir melodi; gerçeği görüntülerken de yüzümüze indirilen bir şamar gibidir.

312

Her fotoğraf yüzü geçmişe dönük olmasına karşın, daima geleceği işaret eder.

313

Görsel düzenleme, tıpkı mimari bir yerleştirme gibi güç olduğundan, başarılı fotoğraflar sanıldığı gibi çok fazla değildir. Çünkü fotoğrafın kolaycı özellikleri, şaşırtıcı şekilde onun artistik boyutunu gizlemektedir.

314

Fotoğraf, hem gözün gördülerinden daha fazlasını barındırmakta hem de gerçeği şaşırtıcı bir dönüşümle provoke etmektedir.

315

Fotoğraf, en yeteneksiz insanların dahi kendisini kolayca sıradığı demokratik bir araçtır.

316

Görüntüler tercüme edilemezler. Çünkü dönüştürülen bir görüntünün, bayağılaşması veya sıradanlaşması kaçınılmazdır. Fotoğraflar açıklanmayacak ölçüde bir açıklığa sahip nesneler olduğundan, görüntülerde görünenlerin anlamı, hiçbir zaman anlamın görüntüsünü karşılayacak yeterlikte değildir.

317

Tanrı fotoğraf alanında yaratıcılığını sergilemek isteyen her insana eşit şans vermiştir. Bunu da tüm insanları bir fotoğraf makinesinin düğmesine basacak kadar yetenekli olduklarına inandırarak sağlamıştır!

318

Basın fotoğrafçıları, kameranın düğmesine basarak destansı bir görüntüye kavuşma olanağına sahip yegane fotoğrafçılarıdır. Çünkü hiçbir fotoğrafçı, olayların ruhuna basın fotoğrafçıları kadar yakın duramaz.

319

Fotoğraf denetim altına alınan yaşamın küçük bir temsili-
dir. Bu temsiliyet aynı zamanda gerçeğe karşı çıkma rolünü de
üstlenir.

320

Fotoğraf görüntüsü, bir yönüyle ölümden çalınmış bir ya-
şam gibi görülebilir.

321

Fotoğrafla ölümün birbirlerine zıt kutuplar olduğunu söyle-
mekte yarar vardır. Çünkü insanlar ölürlər. Ancak dondurul-
muş bir görüntüde yeniden ölürlər!

322

Fotoğraf kesintiye uğratılmış bir yaşamın kutsanmış an'ıdır.

323

Fotoğraf başıbozuk görünüşleri, düşünce ortamında taşıya-
rak söyleme dönüştüren bir klavuzdur.

324

Fotoğrafın tarihsel misyonunu dikkate aldığımızda, onun
özgürlüklerin kavranması ve benimsenmesinde öncü bir rol
üstlenmiş olduğuna tanık oluruz. Bir örnek vermek gerekirse,
acaba fotoğraf olmasaydı yeryüzünde kölelik hala devam eder
miydi?

325

Ne mutlu ki fotoğraf bir buluş olarak, keşfinden itibaren mazlum ulusların yok olmasını engelleyen bir tanıklığı gerçekleştirmiş, bir bakıma onların sözcüsü olmayı üstlenmiştir.

326

Bazı kurulu düzenleri rahatsız eden, toplumsal ahlakın sorgulanmasıdır. İyi ki fotoğraf bu misyonunu hakkıyla yerine getiriyor!..

327

Fotoğraf, bizi hayatla hesaplaşmaya çağıran bir araçtır.

328

Muhtemeldir ki, güzel bir görüntü fotoğrafçının konu ile ilk karşılaşmasında oluşur.

329

Fotoğraf etiği: Görmek, tasarlamak ve daha çok da reddetmek!..

330

Fotoğraflar, doğal yaşamın sürrealist biçimlere dönüştürülmüş sunumlarıdır. Çünkü kaydedilen her görüntü, bir boyutuyla gerçek üstü bir konuma taşınmaktadır.

331

Fotoğraf görüntüleri, bir kayıt aracının ruhsuz bedeninden doğan güneşe benzetilebilirler.

332

Sanat güzelliğin kendisinin de sorgulandığı bir uğraştır!

333

Tanrı, sadece sanat alanında bazı kullarına kendi yaratıcılık yeteneklerini devretmiştir. Aynı zamanda yok ediciliği de...

334

Görüntünün doğası, doğadaki görüntüler ile hiçbir zaman örtüşmez.

335

Siyah-beyaz fotoğraflar, bize renklerin aslında ne kadar tehlikeli olduğunu anlatır gibidirler.

336

Kameranın bir görüntüye hükmettiğine inandığımızda, fotoğrafın tüm etkisini yitirmesi kaçınılmaz olur.

337

Fotoğraf görüntülerini ruhsuz birer kayıt olmaktan kurtaran, imgelerin gizli şiddetidir.

338

Görsel herhangi bir imge, bizi bir görüntü üzerinden kendisini sorgulamaya davet ettiğinde, gerçek bir fotoğrafın varlığından söz edebiliriz.

339

Fotoğraf görüntüsü, hayatı dolaylı yoldan anlamamanın bir belgesi gibidir.

340

Bir görüntünün etkisi ve gücü, doğal güzellikleri gözardı etmeden, dağınık şeylerin bir çerçeve içinde düzenlenmesinde yatmaktadır.

341

Gözümüz ilgisini bir konuya ne oranda yöneltebiliyorsa, kaygılarımızı da aynı oranda artırmaya çalışır.

342

Fotoğrafçı fotoğraflar aracılığıyla daima nesneler arasında var olan düzensiz ilişkileri disipline etmeye çalışır.

343

Fotoğraf, çok zaman kayıtsız kaldığımız gerçekliği bize hatırlatarak, onları yeniden sorgulamamıza olanak sağlamaya çalışır.

344

Fotoğraf için sıradanlaşmış bir hayattan söz edemeyiz. Dahası, güzel fotoğrafların büyük bir bölümünün yaşamın basit hatta önemsiz ayrıntılarından elde edildiğini bile söyleyebiliriz.

345

Görüntülerin anlaşılır materyaller olması, yaşamın fotoğrafçıya sunduğu bir eleştiri olanağıdır.

346

İmgelerin birbirleri arasındaki çatışma ne kadar şiddetli olursa, görüntüde mesaj o kadar güçlü verilmiş olur.

347

Bir nesnenin görüntüsü, bu nesnenin açığa çıkarılmamış gizlerini de barındırır.

348

Fotoğrafları yaşamın bir özeleştirisi gibi görmek gerekir. Çünkü yaşamın bir takım gizleri çok zaman görüntüler sayesinde kavranmıştır.

349

Kameraların yaşama tanıklık etmesi, hem nesnel gerçeğin yeniden tartışılmasını, hem de siyasi otoritelerin sorgulanmasının yolunu açmıştır.

350

Avuç içine sığabilen bir kamera, sonuçları itibarıyla pekala toplumları derinden sarsabilen ve siyasal sonuçları yüksek bir deprem yaratabilir.

351

Görsel iletişim, iletişim araçları içindeki en etkili yoldur. Öyle ki, etkili bir görüntü bir savaşın elde edemediği siyasal kazanımlara pekala sahip olabilir.

352

Fotoğraf, yaşamın önemsiz kabul edebileceğimiz birçok yanlarını da görülebilir yapmıştır. Hatta fotoğraflarda yer bulmuş hiçbir yaşam kesitini önemsiz görmemek gerekir.

353

Aslında fotoğraflar, başkalarının yaşam öykülerine kaynaklık etmek amacıyla bir öykü barındırırlar.

354

Fotoğraf, yaşamın fotoğrafçı eliyle biçimlendirildiği bir anlatımdır.

355

Fotoğraf tarihi, bir boyutuyla görmenin yeni baştan kavrandığı ve gerçekliğe katılımın başarılabildiği bir süreçtir.

356

Fotoğraflar ağırlıklı olarak kurgulanmış gerçeklikler ve sahte yaşamlar üretmiştir. Bu bakımdan kameraların perdeleyici özelliği karşısında fotoğrafçının dürüst kalması oldukça güçtür. Çünkü bugün bir takım sahte gerçeklikler, güzelliklerin ve estetik düzenin kamufle ettiği bir görsellikle izleyiciye ulaştırılmaktadır.

357

Nesnelerin yalın bir görsellikle resmedilmesi görüntüleri basitleştirmez elbette. Tam aksine, anlamın daha da derinleşmesine katkıda bulunur.

358

Fotoğrafik gerçeklikleri daha iyi kavramak için, en iyisi yaşamı geri dönmeliyiz!

359

Fotoğraf, imgelerin nesnelerin biçimiyle yaptığı bir flörttür.

360

Keşfinden bu yana değişim geçiren sadece görüntüler değil, aynı zamanda görüntü karmaşası içindeki bilincimizdir.

361

Platon'un Mağarası'ndan bugüne değin, sahip oldukları misyon açısından görüntüler hiçbir değişim geçirmemişlerdir. Değişen sadece algılama becerimiz, düşünsel ve eleştirel kapasitemizdir.

362

Resim tarihini, bir boyutuyla fotoğrafik görüntüler tarihi olarak kabul edebiliriz. Çünkü görüntülerin evrimleşme sürecinin en son halkası fotoğraftır.

363

Görüntü tarihinin başlangıcı, ışığın sanatçı tarafından keşfedilmesine dayanır.

364

Bir insanın bilinç düzeyi arttıkça, görme becerisi de aynı oranda gelişir.

365

Keşfinden bu yana, toplumların gelişimine yaptığı katkılar göz önüne alındığında; fotoğraf iki bin yıl önce keşfedilmiş olsaydı, fotoğrafçının insanlık tarihine yapacağı katkılar kim bilir ne kadar büyük olurdu?

366

Her fotoğraf, bilinmezlerin yol açtığı alternatif bir gerçeğe kapı aralar.

367

Çerçeveyi görüntü gerçekliğine evsahibi yapan şey, görüntünün bizi hayal ötesi sınırlara açık sürrealist bir görmeye teşvik etmesidir.

368

Fotoğraf, seçilmiş bir görünüşün ve yeniden oluşturulan bir düzenin birer görüntüde somutlaştırılmasıdır.

369

Her fotoğrafçıyı, nesnel gerçek karşısında bir jüri üyesi gibi görmek gerekir. Çünkü fotoğrafçı bize yaşamdan uygun seçimler yaparak görsel alanlar yaratmaya çalışan bir sorumsuzdur.

370

Görüntü çerçevesi, zenginleştirilmiş bir dünyanın tutsak güzelliklerini barındırmalıdır. Ki güzellikler somut birer değer olarak bilincimize kazınsın!

371

Fotoğraf, yaşamın her boyutuna eleştiri yöneltmek suretiyle bir bakıma kendi varlığının sorgulanmasına da olanak sağlar.

372

Bir fotoğrafta gerçek tartışma yaratacak bir olgunluğa kavuşmuşsa, görüntünün bir deprem yarattığından söz edebiliriz!

373

Fotoğrafçı titiz seçimi ve tarafgir tutumuyla, yaşam gerçeğinden daha acımasız bir gerçekliği dile getiren kişidir.

374

Biçimler, tek başlarına da bir mesaj oluşturabilirler.

375

Birbirinden farklı iki ışık şiddetinden, güçlü olanının gölgesi daima daha belirgindir.

376

Yaratıcı yeteneği bir petrol yatağına benzetebiliriz. Kimi insan bir metrede, kimi ise ancak bin metre derinlikte yaratıcılığı ile buluşabilir.

377

Göz tıpkı bellek gibi bir belleğe sahiptir. Çünkü bazı şeyleri sadece biçimleriyle tanırız.

378

Her nesne biçimsel özelliklerine, renklerine ve aydınlık durumuna bağlı olarak farklı şiddette ışık yayar. Başka bir deyişle nesneler açık ve koyuluklarına bağlı olarak az veya çok miktarda ışık yaymaya çalışır.

379

Nesneleri bir biçime kavuşturan, aydınlık ve karanlığın birlikte oluşturdukları görsel buluşmadır.

380

Hiçbir nesne karanlık bir ortamda gerçek biçim ve rengini ortaya koyamaz. Nesnelerin sahici rengini sadece beyaz ışık ortaya çıkarır.

381

Doğa, ışıkla dopdolu devasa bir ortamdır. Buna göre fotoğrafçı, doğanın ışığını yorumlarken nesneleri bir ritm içinde sunma amacından kendisini uzak tutmamalıdır.

382

Hiçbir nesne, uzay boşluğunda duruyormuşcasına gölgesiz değildir. Çünkü nesneler hem bir temas noktasına sahiptir, hem de temas ettiği noktada bir gölge oluşturmaktadır.

383

Bir nesnenin hacim kazanması için kendi gölgesi ile buluşması gerekir. Çünkü nesneler ışığın durumuna bağlı olarak, kendi biçimleri ile uyum içinde bir gölge oluştururlar.

384

Bir nesnenin gölgesi, ışığın bu nesneyi nasıl aydınlattığını ortaya koyan ipuçları da barındırmaktadır.

385

Siluet, formun ve ayrıntıların bir görüntüde karanlık tarafından yutulmasıdır.

386

Nesneler ışıkla nasıl karşılaşırlarsa, o şekilde gölge sahibi olurlar.

387

Işık ve gölge, hem birbirlerinin tamamlayıcısı, hem de birbirlerini güçlendiren bir dinamizm yaratırlar.

388

Işık, renkleri ortaya çıkarır. Gölge de renkleri yok eder.

389

Herhangi bir nesne biçimsel özelliklerine bağlı olarak hem kendi üzerinde, hem de kendi dışında gölge oluşturur. İşte nesneyi üç boyutlu gösteren bu özelliğidir.

390

Portrede, modelin kimliğini ortaya koyan ışık ve gölgedir.

391

Bir nesnenin görüntüsü, aydınlık ve karanlık ile ışık ve gölgenin bir bileşimidir.

392

Nesnelerin biçimini ışık, karakterini ise gölge ortaya koyar.

393

Her aydınlatma biçimi, nesneleri farklı bir boyutta görmemize yol açar. Keskin gölgeler gerilimi, soft ışıklar ve yumuşak gölgeler de romantizm ve duygusallığı ifade eder. Bu bakımdan bir nesnenin biçimi, onun ışıkla buluşmasından doğan biçimdir.

394

Görüntünün iki boyuttan üç boyuta ve daha da ötesi, zaman boyutuna taşınmasını sağlayan ışıktır.

395

Işık ve gölge, sadece nesnelerin biçimlerini değiştirmez, onlar karşısında hislerimizi ve duygularımızı da değiştirir.

396

İnsan gözünün her hareketi, bir yön belirtir. Bundan hareketle, dikey yönler bir fotoğrafta gerilimi artırırken, yatay yönler de ona dinginlik kazandırır.

397

Doğanın dengesini fotoğrafa taşımak, bir fotoğrafı başarılı yapmaz. Çünkü nesnel gerçeğin sahip olduğu denge, görsel dengeden çok farklı dayanaklara sahiptir.

398

Bir görüntüde yer bulan nesnelerin yarattığı görsel denge, yaşam içindeki nesnelerin oluşturduğu doğal dengeden farklı bir karakter kazanmışsa, fotoğraf bir nitelik kazanmış demektir.

399

Bir konuyu görselleştirmek için, binlerce seçeneği kullanma olanağına sahibiz. Yine de konuyu çekici yapan, onun duygular üzerinde yarattığı gizemli etki olduğunu unutmamak gerekir.

400

Fotoğraf, görüntülerin sanat olarak görüldüğü bir alan değil yalnızca, sanat dışı başka alanlarda da at koşturan bir uğraştır.

401

Görüntüler izlendiği dönemin koşullarına bağlı olarak kavranırlar. Sanatsal amaçlarla çekilmiş herhangi bir nü fotoğraf, örneğin bir tıp broşüründe depresyonu konu alan bir makale eşliğinde yayınlandığında, çekilme amacından uzaklaşarak, bir hastalık dökümanının destekleyici görüntüsü haline gelir.

402

Başarılı her fotoğraf, anlamını güçlendireceği düşünülen veya ona katkı sağlayacağı öngörülen hiçbir altyazıya gereksinme duymaz.

403

Gölgeler, nesnel gerçekliğin parçası olan formun bir uzantısıdır.

404

Fotoğraf gerçekçiliği, gerçeği tümüyle anlamamızı sağlayan yegane yol değildir. Sadece, onun sınırlandırılmış bir bölümünü görmemize yol açabilir.

405

Görsel algı, sadece gerçeğin görülmesi biçiminde anlaşılmalıdır. Buna yaşanmış anıların katkısını da dahil etmek gerekir.

406

Göz, algılamanın ilk durağıdır.

407

Kamera görüntüleri durağanlaştırsa da, düşüncelerimiz onlara yeniden devinim kazandırmaktan geri durmaz.

408

Kameranın netlik derinliği, gözün netliğinden çok farklıdır. Çünkü gözün nesnelere odaklanması irade dışı ve değişkendir. Oysa kameranın netlemesi kesin ve keskindir.

409

Fotoğraf görüntüsü, yalnızca kaydedilen anın anlamını kapsamaz. Aynı zamanda çekildiği zamanın anlamıyla da izlenir.

410

Siyah-beyaz fotoğraflar, gerçek dünyadan farklı renkler taşıdığı için düşsel ifadelerin sembolü gibi algılanmışlardır. Bunun nedeni, belki de gerçekliğin fotoğrafta uzun süre inandırıcılığı pekiştiren bir yol olarak kabul görmesidir. Renkli fotoğrafın keşfi bu gerçeği değiştirmemiş, dahası, fotoğrafın renkli dünyanın gölgesinde kalmasını daha da teşvik etmiştir.

411

Kurgu, hem gerçeğe müdahaledir hem de yeni bir gerçeklik yaratma yoludur. Bu bakımdan çerçeveye kaydedilen herhangi bir görüntü, başarılı olsun veya olmasın aynı zamanda başlı başına bir kurgudur.

412

Görünen gerçek, an'ın dondurulması ile birlikte bir görüntüde varlığını sürdürmeye başlar. Bu bakımdan fotoğrafları gerçeğe en yakın olasılıklar olarak görmeyi tercih ederiz.

413

Geniş açılar, gerçeği gerçek dışılığa çeken özelliklere sahiptir. Bir yönüyle geniş açılar gerçeği gerçekten soyutlamaya çalışır. Dar açılar, mekanları genişleterek gerçekliği algı sınırlarının dışına taşıırken, normal açılar da nesnelerin oranlarını gerçeğe en yakın biçimlere oturturlar.

414

Görüntü çerçevesine kaydedilen nesneler bir boyutuyla, çerçeve dışında bırakılanların da sözcüsü konumundadır.

415

Fotoğraf çerçevesi, gerçekte bir soyutlama alanıdır.

416

Çerçeveye kaydedilmiş görüntü, çerçeve dışına atılan gerçek hakkında da ipuçları veriyorsa, bu görüntünün başarısından söz etmek mümkündür.

417

Göz her yere ve konuya odaklanırken, herhangi bir konu, ancak objektifin olanakları ölçüsünde görüntülenebilir. Çünkü objektifler gözden farklı boyutlara sahiptir.

418

Objektiflerin yalan söylemesi için, arkasından bakan gözün duygusuz olması gerekir!

419

Fotoğrafın dünyanın her tarafına yaygınlaşmasının temel nedeni, görüntü kullanımı, paylaşımı ve tüketiminin herkesin olanaklarının dahilinde olmasıdır.

420

Görüntülerin gerçeklikleri anımsatması çok da önemli görülmemelidir. Asıl önemli olan bir gerçeğin fotoğrafçının üzerinde yarattığı anaforun, fotoğrafçı tarafından görüntüye ne ölçüde kaydedildiğidir.

421

Fotoğraf makinesi bir üretim aracı mıdır, yoksa bir tüketim aygıtı mı?

422

Işık hem nesneleri görünür kılmakta, hem de duyarlı bir yüzeyde, görünürlüğün kalıcı bir kavram oluşturmaya neden olmaktadır.

423

Fotoğraf, üç boyutlu nesnelerden iki boyutlu yansımalar elde ederken, zamanı da evrimleştirir.

424

Bakmak, zahmetsiz bir eylemdir. Algılama ise, görme, duyumsama ve anıları kapsayan karma karışık bir olgu.

425

Birçok amatör fotoğrafçı ve meraklı izleyici için fotoğrafçının bakışından ziyade kamerasının markası daha çekici görünür. Nitekim günümüzde fotoğrafın kamera tarafından çekildiğine inananların sayısı azımsanmayacak oranda fazladır.

426

Fotoğraf çekmek, görüntü çerçevesini ışıkla doldurmaktır.

427

Algıyı bilgiye, bilgiyi de bilince taşıyan şey bir insanın kültürel birikimidir. Elbette bunun tersi de doğrudur.

428

Her nesne, bir görüntüye taşınan kendi yansımasından daha fazlasını içerir.

429

Görme duyusunu yetkin yapan, öteki duyuların da görme eylemine katılmasıdır.

430

Kusursuz bir görüntü, doğru şeylerin tümünü yansıtmaz! Doğru her fikir de bir görüntünün çerçevesine sığmaz.

431

Dünyada fotoğraflanmayan tek bir şey bırakıldı mı?

432

Neler bakılmaya değer? Neleri gözlemlene hakkına sahibiz ?

433

Portfolio, bir düzen içine alınmış fotoğrafların yarattığı düzendir.

434

Polaroid: not alma ve görsel taslak dökümanı.

435

Fotoğrafçının arşivi, görme, gözetleme ve çalma arşividir.

436

Kamera bir saldırı silahı haline getirildiğinde, göz şizofrenik bir tutum almış demektir.

437

Geçmişe özlem duygusu -belki de arzusu- insanların fotoğraf çekirme hırsını azdırmakla kalmamış, çekilmiş görüntülerin saklanması da bir gereklilik olarak önümüze koymuştur.

438

Fotoğraflar, her gün yok edilen kentlerin, kültürlerin, değişim içindeki doğanın ve yaşam biçimimizin görsel kayıtları olarak bize güven vermektedir. Çünkü görüntüler bellektir.

439

Fotoğrafçı, görüntüye konu bir olayın hem bir parçasıdır, hem de tanığı. Doğruluğu ne kadar tartışmalı olursa olsun, öznel bakış açısıyla gördüğü şey, yine de sahici olgulara dayanan bir gerçekliktir.

440

Bazı fotoğraflar, uyuyan vicdanımızı harekete geçirerek olaylara tepki duymamızın erdemini yaşamamıza neden olmuşlardır.

441

Fotoğraf, bir kısa zaman yaratıcılığıdır.

442

Başarılı bazı fotoğrafların konu aldığı kişiler için sadece bir anı olarak görülmesi, bunların sanatsal olmasına bir engel değildir.

443

Fotoğrafçının gördüğü şey gerçek değil, bir görüntüdür.

444

Seçilen herhangi bir konu, bir yargılama biçimini de ortaya koyar.

445

Fotoğraflar ölümlü olduğumuzu anımsatan yaşam belgeleridir.

446

İçinde kan ve gözyaşı bulunan ve dramatik yaşam kesitlerini yansıtan fotoğraf görüntülerinin evlerin duvarlarına asıldığına çok az kişi tanık olmuştur. Bunun nedeni insanların duvarlarında daima 'güzel' bulduğu şeyleri görmek istemeleridir.

447

Yeryüzündeki tüm güzelliklere beslediğimiz ilgi ve onları fotoğrafıma isteğinin temelinde, onlara sahip olabileceğimizi kanıtlama arzusu yatmaktadır.

448

Narsizm, bir insanın sadece kendisini beğenme arzusunu göstermez, içe dönük bir tutumu da ortaya koyar. Günümüzde ise kendini beğenmenin ölçüsü fotoğraflara güzel yansımadır.

449

Fotoğraf makinesi karşısında tedirginlik duyanların tek korkusu fotoğrafçının nasıl görüntüleyeceği hakkında hiçbir şey bilememek...

450

Kamera önünü belirleyen, kamera arkasındaki kişidir. Nitekim kamera karşısında fotoğrafçının yeteneklerinden çok, kameranın bizi nasıl gördüğünün kaygısını taşıyız.

451

Kameraya duyulan güvensizliğin kaynağı, onun yalan söyleyebileceğinin ihtimal dahilinde olmasıdır.

452

Fotoğraf yoluyla görme, seçilmiş ve kararlaştırılmış bir görmedir.

453

Kamera aracılığıyla yaratılan güzellikler, temelde sanatçının doğaya bir biçim verme arzusundan kaynaklanır.

454

Günbatımı görüntüleri, geniş halk kitlelerinin güzellik ölçütlerine uygun düşen fotoğraflardır. Kitlesele fotoğrafçılığın ulaştığı boyutları göz önüne aldığımızda, günümüzde ortalama beğenin, fotoğrafın estetik algılanışının önüne dikilen ve gelenekler kadar yaygınlık kazanan bir engel olduğunu söyleyebiliriz.

455

Her insan, fotoğrafta güzel görünmek istemesine rağmen, yine de kameraya karşı güvensizdir. Bu tedirginlik, kameranın yorum yapmayan objektif bakışından kaynaklanır. Çünkü kamera bir gerçek karşısında insan göz gibi taraflı bakamaz.

456

Güzel görünmek isteyenler, fotoğrafçıdan çok, kameranın duygusuzluğundan tedirginlik duyarlar. Çünkü bir insanı ve onun gerçeğini zenginleştiren duygulardır.

457

Objektif önünde hiçbir tehlike bulunmaz! Tehlikeyi, görüntülerin yanlış kullanımında aramak gerekir.

458

Fotoğraf, bir yandan gerçekliği yansıtmakla yükümlüdür, öte yandan da bir sanat olarak estetik kaygılar gütmekten uzak duramaz.

459

Fotoğrafçı, bazen bir ahlakçı gibi olayların eleştirisini yaparken, bazen de yeryüzünün envanterini çıkaran bir bilim adamı rolüne soyunmaktadır! Oysa fotoğrafçı bir sonuç peşinde olmamalı, sorular sormalıdır.

460

Fotoğrafçı yaşamı belgeler, alenileştirir ve yağmalanmasına zemin hazırlar. Fakat aynı zamanda onun korunmasının gerekli olduğunu da vurgular.

461

Fotoğrafçı gerçekliği kaydederken, nesnelerin görüntüler içinde yeni bir anlama kavuşmasına da yol açmış olur.

462

Olaylar, olgular ve yaşam ayrıntıları, görüntü avcılığının ganimetleridir!

463

Fotoğraf, yüzeyinde suretlerin temsil edildiği bir surettir.

464

Bakış masum değildir. Bakış onarıcı ve yok edici olduğu için, gözün olgularla ilişkisi, fotoğrafçı için bir savaş ilanı gibidir.

465

Hayatı anlamak ve değiştirmek politikanın temel işlevidir. Fotoğraf hem yaratıcılığı ve değişimi körükleyen bir sanat, hem de politik bir dil olarak yüzyılımızın en provakatif aracı olmuştur.

466

Fotoğrafçı, görüntülerken çok zaman değişik rollere bürünür: Bazen ahlakçı, bazen soytarı... Hem gerçekçi hem de sorgulayıcı...

467

Fotoğraflar, parçalar halinde elde edilen deneyimlerdir.

468

Fotoğrafçı, kamerasını bir şeylere yöneltirken çifte bir amacı gerçekleştirir. Nesneler ve gerçeklikler görünür kılınmakla yok olmaktan kurtulurken, alenileşmek ve yaygınlaşmak suretiyle de herşeyin sıradanlaşmasına ve önemsizleşmesine yol açar.

469

Kameranın penceresinde, fotoğraf çekilmese bile, bir takım görüntülerin hayelleri uçuşur.

470

Fotoğraf suretleri kaydetmekle, güvenilmez olduğunu kanıtlamıştır!

471

Fotoğrafçı, görüntü sürecinin tek öznesidir.

472

Görüntüler, özne (fotoğrafçı) ile nesnenin (çekilenin) ortaklaşa ürünüdür.

473

Gerçek ile gerçekliği yansıtan fotoğrafçı, aynı ortamın parçalarıdır.

474

Bir fotoğrafa yansıyanlar, fotoğrafın yansıttığı değildir.

475

Günümüzde fotoğrafçıların büyük bölümü yaratıcı olmayan faydacılardır!

476

Fotoğraf somut gerçeklikleri temel alır, fakat somut sonuçlar ortaya koymaz.

477

Fotoğraf ne denli gerçekçi öğeler taşırsa taşısin, yaşamı idealize etme çabasından uzak tutulamaz.

478

Fotoğraf ile şehvet arasında bir ilişki mevcuttur! Çünkü fotoğraf çekmek bir şehvetin cisimleşmiş halidir.

479

Başarılı fotoğraflar, fotoğrafçının nesnel gerçeği nasıl kavradığını, gerçek hakkındaki izlenimlerini ve izleyiciye yalın ve duru bir görsellikle nasıl yansıttığını gösteren görüntülerdir. Aslında bunların tersi de doğrudur.

480

Görüntü çerçevesini ışıkla dolduran fotoğrafçı, kendisini yaşama biçim veren biri gibi görmez, bir yaratıcı gibi görür.

481

Fotoğrafçılar, aynı şeyleri aynı görüş açılarıyla çekseler dahi, fotoğraflar hiçbir zaman aynı değildir.

482

Fotoğraf çekmek güç bir iş değildir, fakat her fotoğraf bir güçlüğü kanıtlar.

483

Fotoğraf, nesnel gerçeğin dışında başka bir gerçekliği görüntüleyemez! Fotoğrafçı görüntüde gerçek dışılığı, gerçeğin bir araya getirdiği parçalarıyla başarabilir. Bu da görüntülerin bir yanıl-samadan ziyade, soyutlamaya kavuşturulmuş olduğunu gösterir.

484

Fotoğraf makinelerinin görmeye yardımcı olduğu tartışılmaz. Bu nedenle fotoğraf, görme kavramını değişime uğratmakla yetinmemiş, yepyeni bir görme kültürü ve estetiği yaratmıştır.

485

Kameralar, doğal yaşamda görülen güzelliklerin, birçok kişi tarafından ayıklanarak ortaya çıkarılmasına yol açmakla herkesi yaratıcı yapmıştır.

486

Fotoğraf çekmek, nesneler yardımıyla bir düzen kurmaktır.

487

Fotoğraf, başlangıcından beri güzelliklerle ilişkilendirilen bir araçtır. Bir bakıma güzelliklerin yeniden keşfedilmesi fotoğraf sayesinde mümkün olmuştur.

488

Hiçbir fotoğraf tek bir anlamın çerçevesine hapsedilemez! Aksine, fotoğraflar anlamın sınırlarını daha genişletmiştir.

489

Altyazı, fotoğrafın anlamına dışarıdan yapılan müdahaledir. Her şeye karşın altyazılar fotoğrafın sahip olduğu gerçek içeriği hiçbir zaman yok edemez.

490

Hiçbir bilgi, görme kadar etkili değildir. Çünkü görsellik her tür kavrayışın üstünde yer alır.

491

Fotoğraf, davetkar bir içgüdünün sonucudur. Işıltılı şeyler içgüdüleri harekete geçirse de, yoğun bir ilgi ve bunu destekleyen bilginin katkılarını unutmamak gerekir.

492

Fotoğrafın en tehlikeli yanı, fotoğrafçının yapay gerçeklikler peşinden koşmasıdır.

493

Sahte görüntülerle tarih de aldatılır!

494

Sahte görüntüler bir takım doğruların ters yüz edilmesine yol açabilir. Hatta yazı ve dilin yarattığı yıkımdan daha yıkıcı sonuçlar doğurabilir.

495

Her fotoğrafta, az veya çok aldatıcı veya abartılı bir gerçeklik mevcuttur. Bunlar, daha çok fotoğrafçının tasarım kaygısının bir yansımasıdır.

496

Fotoğrafçı için gerçek, karşılaştığı veya tanık olduğu şeyler değil, algılamalarına denk düşen görünüşlerdir.

497

Gerçek, değişen, dinamik ve devinen bir olgudur. Bu bakımdan gerçek, ancak fotoğrafçının sahip olduğu kişisel yetenekler ölçüsünde kavranabilir.

498

Gerçeklik dediğimiz şey, görüntüler içinde saklı bulunan ve açığa çıkarılmayı bekleyen nesnelerarası ilişkiler bütünüdür.

499

Fotoğraf görüntüleri insanları tanımanın veya tanımlamanın en etkin yolu olmuştur.

500

Görüntülerle gerçek arasında, daima yorumlamaya elverişli bir boşluk bulunmaktadır. Çünkü izleyici, bu boşluk olmadan fikirlerinin karşılık bulabileceği bir atmosfer bulamaz

501

Görme, öznel tutuma bağlı bir kavrayış biçimi olduğu için, kaçınılmaz şekilde yanılgılara açıktır.

502

Fotoğrafın, fotoğrafçının eğilimlerini ve tercihlerini ortaya koyacak özellikler taşıması gerekir. Aksi taktirde, fotoğrafçının görsel dili ve üslubundan söz edemeyiz.

503

Başarılı fotoğrafçı, ideal görüntüleri yaşam içinde dağılmış rastgele parçacıklarından, çekici görüntüleri de çekici olmayan nesnelerin gizlerinde bulan fotoğrafçıdır.

504

Gerçeklik, çok bilinmeyenli bir değer olduğu için, daima gerçekle özdeş tutulmuştur.

505

Keşfinden bu yana fotoğraf, estetik güzelliklerden zevk alma alışkanlıklarımızı değiştirmekle kalmamış, sanat eserlerine hangi gözle bakmamız gerektiğinin koşullarını da bize öğretmiştir.

506

Güçlü bir fotoğrafın fotoğrafçıya gereksinimi yoktur. O tarihin ve zamanın dilini konuşur.

507

İnsanları, bir görüntünün gerçeğini kavramaya teşvik eden nedir? Gerçek mi, yoksa kurgulanmış gerçek mi? Fotoğraflar, ‘orada bulunmanın ve tanık olmanın’ belgeleri olarak gerçeği içinde saklı tuttukları için, görüntü gerçekliği tartışmalıdır. O halde fotoğrafçı, ‘bir kanıt’ olan fotoğraflar yardımıyla, aslında kendisini kanıtlamaya ve gerçekleştirmeye çalışır.

508

Fotoğrafçı, yaşadığı çağı görüntüleyerek zamanın hakkından gelmiştir.

509

Fotoğraf, bireysel bir gözlem ile yargılama süzgecinden geçirilmiş bir tanıklığın yansımasıdır. Çünkü fotoğrafçıdan bağımsızlaşarak tek başına kimlik kazanan bir fotoğrafın hakkettiğinden daha fazla rolle yükümlendirilmesi anlamsızdır.

510

Fotoğraf güzellik ile gerçekliğe aynı oranda şans tanımıştır. Ancak güzellik, her şeyin doğasında var olan bir şey değildir. Bu bakımdan kamera eğer tümüyle güzelliklere yönelik bir tutum içine girseydi, gerçekliğin güzelliklerin gölgesinde kaybolup gitmesi kaçınılmaz olacaktı.

511

Fotoğrafçı, gözünü eyleme koşullayan bir eylemcidir.

512

Fotoğraf makinesi hem yararlı hem de zararlı sonuçları olan bir aygıttır.

513

İçinde kendimize dair şeyler bulduğumuz görüntüler, kaçınılmaz şekilde başkalarının kendisini bulabilmesi için de bir ayna olur.

514

Fotoğraf, dinamik gerçeklikten elde edilen bir durağanlıktır! Belki de fotoğraflara dinamizm kazandıran durağan bu görselliktir.

515

Kapitalizm fotoğrafı, bir baskı aracı olarak iş gördüğü sürece benimsemiştir. Çünkü endüstriyel yayılmacılık çağında fotoğraf ile kapitalizm başat bir rol üstlenmiştir.

516

Fotoğraf, kapitalizmi yücelten biricik sanattır. Öyle ki, korumaya alırken deşifre eden ve anlama kavuştururken gözaltına alan bir misyonu yerine getirmeye başlamıştır. O halde fotoğrafı kapitalizmin görüntüler üzerinde hakimiyet kurmasına dayanak olan bir yaratıcılık yolu olarak görmek gerekir.

517

Göz görür, yorumlar ve unuttur.

518

Her insanın kendi suretinde, kendisini boşa çıkaran bir suret mevcuttur.

519

Aslında hiçbir fotoğraf yalan söylemez! Fakat her görüntünün doğruları ortaya koyduğunu söylemek pek gerçekçi sayılmaz.

520

Kayıt altına alınan herhangi bir gerçek, bir doğruyu değil, yorumlamaya açık bir doğruyu açığa vurur.

521

Fotoğrafçı, bir görüntüde tasarım kaygısı taşımıyorsa, bu görüntüye rastlantılar egemen olmuş demektir.

522

Fotoğraf, görünen ile görüntülenmiş olanın bir bileşkesidir.

523

Fotoğraf, akıp giden zamana bir müdahale değil, zamanı bir kavrama dönüştürmektir.

524

Fotoğraf, nesneleri gerçeklerden kopararak, simgelere dönüştüren bir gerçekliktir.

525

Çerçevenlenmiş görüntüler, aslında görünmez kılınmış gerçeklerdir. Dahası, çerçeve dışına atılmış olanların varlığını da temsil ederler.

526

Bir fotoğraf, izleyici nezdinde yarattığı soruların büyüklüğü oranında görülür.

527

Fotoğraf, kesinleştirilmiş ve sınırlandırılmış görmedir.

528

Fotoğraf çekmek, zamana ket vurmaktır. Başka bir deyişle, bir zaman dilimini kimliğe kavuşturmadır.

529

Yüz, ne kadar anlaşılır açıklığa sahip olursa olsun, ardında aynı oranda bir gizlilik saklamaktadır.

530

Bir sanatçının yaratıcı bakışını bir düzene kavuşturan nesnelerin biçimleridir. Ancak biçimler içeriği doğrulamaz, gerçeğin güvenilirmez olduğunu kanıtlar.

531

Yüzün gerçek biçimi, maskeleriyle birlikte olan biçimdir.

532

Bir gerçeği çerçeveye almak, görmeyi güvence altına almaktır.

533

Ayna, bir aslın bir surete yansımasıdır.

534

Görmek, gözü kişiselleştirmektir.

535

Çerçevenlenmiş bir görüntü ile, yaşamın kayıt altına alınması hedeflenir. Oysa kayıt altına alınan şey bir yaşam kesiti değil, bir an'a yöneltilen bir eleştiriden başka birşey değildir.

536

Her şeyi görmeye çalışmak, aslında hiçbir şeyi görmemektir.

537

Günümüzde, insanların maruz kaldıkları görüntü bombardımanı yüzünden, görüntüler anlamsız nesnelere indirgenmiştir. İşte kapitalizmin istediği tam budur!

538

Görmek, bir tanıklığı bir tanık marifetiyle kesinleştirmektir.

539 ,

Görsel algılama, neleri gördüğümüze değil, neleri göremediğimize ilişkin bir etkinliktir.

540

Çerçevenlenmiş görüntü, daima dar kapsamlı bir ayrıntıyı önemser. Çünkü büyük gerçeği çerçeveye alacak bir kamera henüz keşfedilmemiştir.

541

Fotoğraf, inandırıcılığı pekiştiren bir uğraş olduğu için yetersizdir.

542

Görüntüler, doğruları yansıtmaz, doğruları görmemiz için bizi kışkırtırlar.

543

Sanatsal kurallar, yaratıcılığın önüne örülen yüksek duvarlara benzerler.

544

Sanat eleştirmeni, olup biten olaylarla ilgilendiği için, sanatçının yaratıcılık sürecinde hiçbir rolü bulunmaz.

545

Görüntü karmaşasının hüküm sürdüğü günümüzde, birşeyler hakkında fikir sahibi olmak için yine de fotoğraflara başvurmak gerekir. Çünkü fotoğraflar somut gerçeklikleri barındırmakla birlikte, aslında muhtemel doğruları işaret ederler.

546

Her görüntünün, bulmacaya dönüştürülmemiş bir mesaja sahip kılınması gerekir. Çünkü görüntüler fazlalıklardan arındırılmadığı sürece kaosa yol açarlar.

547

Fotoğraf görüntüleri, bir şeyleri açıklayan veya gizleyen yaşam kanıtları olarak kabul edilir. Oysa salt fotoğraflarda kimlik bulmak uğruna birçok insan sahte pozlar vermekten kaçınmıyor.

548

Farklı üsluplardaki sanat eserleri, birbirlerinden daha iyi veya daha kötü görülemezler. Çünkü sanat doğruların doğruluğunu veya yanlışların yanlış olduğunu kanıtlanmaya uygun bir yol değildir.

549

Fotoğraf, göremediğimiz şeyleri görünen nesneler aracılığıyla anlatır.

550

Basit veya gelişmiş olmasının bir önemi yok, eğer kameranın arkasında bir tutum söz konusu ise, kamera o tutumun emrinde çıkamaz. Çünkü kamera, her zaman duruşunu koruyan fotoğrafçının elinde değer kazanır.

551

Yaratıcılığını sergilemenin bir fotoğrafçı için vazgeçilmez amaç olduğunu inkar edemeyiz. Ancak bu, fotoğrafçıyı başarılı yapacak olan yegane yol değildir.

552

Yaratıcılık, sanatçının kendi benlik çatışmalarında huzur bulduğu huzursuz bir ortamdır.

553

Sanatçı, başkalarının arzuları doğrultusunda veya onların yönlendirmesiyle bir kimlik ortaya koyamaz. Özgürlüğünü, edindiği birikimler ve iç dünyasının labirentlerinde yaşadığı çatışmalarla kazanması gerekir.

554

Evrensellik, Batı kültürünün körü körüne taklidi değil, Batı kültürüne eklemlenmiş yerel kültürlerin şahlanması başarabilmektir.

555

Sanatçı; modern bir bakış açısını yapıtlarında ne kadar güçlü ifade verebiliyorsa, aynı oranda çağdaşlığı yakalamış demektir.

556

Güzellikler, her çağa göre farklı bir yorumlamayı temel almıştır.

557

Fotoğrafçı, görüntü alışverişi yapan bir tacire benzetilebilir. Çünkü fotoğraf doğa ve yaşam karşısında fotoğrafçının seçimlerine ve hüsrانlarına tanıklık eder.

558

Bir olayı fotoğrafta kesinleştiren zaman aralığı, çekim anı'dır. Aslında an, olup bitenler ile ilgilenmez, ona atfedilen anlamın gücüyle ilgilenir.

559

Görme eylemci bir tutumdur. Görme faaliyetinin her aşaması da farklı bir eylemi işaret eder.

560

Bir görüntüden anlamak, görüntüde zaman ve mekanın tüm unsurlarının anlamını kavramak demektir. Görüntülerden anlamak, görüntülerde geçmiş ve geleceği birlikte görmektir.

561

Fotoğraf görmeyi algıya, yansımaları da imgelere dönüştüren bir sanattır.

562

Resim sanatından miras kalan naturmort -ölü doğa-, doğanın canlı olmadığını belleklere kazımıştır. Oysa doğanın sürekli devinim içinde olması, onun canlı bir organizma olduğunu gösteriyor.

563

Poz vermek, fotoğrafçı ile modelin koşullarını yerine getirdiği yegane anlaşımadır.

564

Fotoğrafçı ile model aynı görüntü eyleminin figürleridir.

565

Fotoğrafçı, fotoğraf çekerek geçmiş mi belgeler, yoksa geleceği mi betimler?

566

Fotoğraf, ölümlü varlıkları, ölümsüzlüğe kavuşturan bir keyfiyettir.

567

Fotoğraf, gerçeği bir biçim içine hapsederek gerçeğin sözcülüğüne soyunur.

568

Çekilen her poz, modelin teslimiyetini dışa vurur. Zaman zaman fotoğrafçının da...

569

Fotoğraf, insan yüzünü bir an'a mahkum etmekle yetinmez, aynı zamanda geçmiş ve geleceğine de el koyar.

570

Bir yüz'ü resmetmek, onu kendisinden ayırt etmektir.

571

Bir insanın yüzünde ne önemlidir? Görünenler mi, yoksa görülmesi gerekenler mi?

572

Tüm duyguların kesişme noktası yüz'dür. Çünkü yüz, tanımlanamaz tanımı en iyi yansıtan beden parçasıdır.

573

Her portre fotoğraf, modelin karakter özelliklerini de içeren bir bilgilenmeye yol açar.

574

Yüzler, kendisine özgü farklılıklar taşıyan bir biçime sahiptir. Çünkü her yüz tanımlanamaz bir gerçekliği bu farklılıkların gölgesinde ortaya koyar.

575

Yüzler, kişisel bakışın penceresinden algılanır ve bu bakış açısıyla görüntüde anlam sergilerler.

576

Görüntülenen hiçbir konu gerçek ve doğru şeyleri yansıtmaz, sadece fotoğrafçıyı yansıtır.

577

Resim, heykel ve kabartmalarda yer alan yüzlerin modellere ne kadar benzediği tartışmalıdır. Çünkü fotoğraf hariç plastik sanatlar alanında hiçbir sanat benzerliği tümüyle başaramamıştır.

578

Fotoğrafçı, öznenin karakteri ve davranış özelliklerini yetkin bir noktaya taşıdığı oranda portrede başarıyı yakalayabilir.

579

Her yüz, aynı zamanda birçok gizli kimlik taşımaktadır.

580

Temsil ettiği şeyler ne olursa olsun, görüntüler izleyicinin bilincine, fotoğrafçının birikimleri ve yaşam deneyimlerinin bir-birleriyle harmanlandığı bir içerikle taşınırlar.

581

Fotoğrafçı, peşin anlamları görüntülere enjekte edemez. Görüntülerin anlam kazanması için, saptanmış şeylerin bilinç düzleminde bir karşılık bulması gerekir.

582

Yaratıcılık ve sezgi gücü, doğuştan var olan şeylerdir. Bilgi birikimi ve merak onları sadece geliştirebilir.

583

Başarılı bir kurgu, imge ile nesneler arasında kurulan uyumlu beraberliğin bir sonucudur. Bu beraberlik aynı zamanda nesneler arasında zaman ve mekan ilişkilerini de bu uyuma dahil etmektedir.

584

Kurgulanmış gerçək, yenilenmiş bir gerçektir.

585

Kurgulamak, bir görüntüde gerçekliğin hem etki gücünü hem de yönünü değiştirmektir.

586

Gerçeklik müdahale edilerek bir görüntüye taşındığında, artık saf gerçeği temsil edemez.

587

Kurgulamak, bir fikir ile gerçeği bir kompozisyonda ıslah etmektir.

588

Her sanatsal görüntü, öncelikle başarılı bir kurguyu öne çıkarır.

589

Gerçekler, gerçekdışı imgelerle açıklanmasa da, kurgular bundan farklı olarak daima bir gerçek dışılığa açıktır. Aslında kurgu gerçek karşısında hiç de güçsüz değildir. Çünkü başarılı bir kurgu pekala gerçeği de aşabilen bir gerçeklik yaratabilir.

590

Görmek, fotoğrafçının bakışına çarpan görünüşleri yaşam-
dan ayırt etmektir.

591

Yaşam içinde gözümüze çarpan sıra dışı şeyler, en önce gö-
rünen şeylerdir.

592

Bıçım, bir nesnenin varlık kazanmasını sağlayan şeydir.

593

Her fotoğraf, bilgi haline gelen bir gerçeği, bizi bilgilendir-
mek amacıyla saklamaktadır.

594

Görüntüler, bize birşeyler aktarmaz, aksine bilgilendirmemi-
ze yol açacak olasılıkları çoğaltırlar.

595

Fotoğraflar bir takım bilgileri, yorumlamaya elverişli bilgiler
haline getiren materyallerdir.

596

Fotoğraf en kestirmeden bilgi aktarma yolu olduğu için, de-
mokratik bir dil olmayı haketmiştir.

597

Fotoğraflar bilgi ile birlikte, bilgilenme yollarını da kolaylaştırmıştır.

598

Her görüntü, sınırları tanımlamış bir gerçekliktir.

599

Göz sadece görmez, aynı zamanda duyumsar.

600

Göz hem algılamayı, hem de kavrayışı yetkinleştiren bir araçtır.

601

Kamera geçmişi geleceğe, nesneleri de suretlere dönüştürmüştür.

602

Görüntüleri anlatmaya çalışmak, anlamı kısırlaştırmaktır.

603

Her görüntü, birçok anlamla donanmış tek bir anlamı barındırmaktadır.

604

Fotoğraf, etik değerlerin deşifre edildiği en etkili araçtır.

605

Mercek önünde hiçbir tehlike bulunmaz. Asıl ürkütücü olan, görüntülerin amaç dışı kullanılmasıdır.

606

Fotoğraflarımız, yaşadığımız hayatın birer envanteridir.

607

Fotoğraflar aslında olup biten olayları yüceltirler. Hem de olacak olanlara bir göndermede bulunarak.

608

Fotoğraf gerçekliği, hayallerin yol göstericiliğinde yaratılan bir gerçekliktir.

609

Fotoğraflar, bize gerçeklikleri barındıran öyküler anlatır.

610

Fotoğraf, nesnel gerçeği temel almakla birlikte, özünde gerçeğin nesnelliğini tartışmalı yapmıştır.

611

Fotoğrafın, gerçeğe dair öyküler anlatmakla yükümlü olduğu varsayılır. Oysa gerçek tümüyle doğrulardan ibaret değildir.

612

Açıktır ki, tüm deneyimlerimiz nesnel gerçeğin bir yansımasıdır. Çünkü nesnel gerçek deneyimlerin yol göstericiliğinde fotoğrafa taşınmaktadır.

613

Nü fotoğraflar, giysiden arındırılmış ruhun bir bedende temsil edilmesidir.

614

Bir görüntüyü, geçmişte yaşanan hangi yaşantı veya izlenimle özdeşleştirirsek, o çerçevede görmeye başlarız.

615

Bellek, içinde sonsuz sayıda soyut görüntü barındıran bir kütüphaneye benzer.

616

Bakmak, eylemsiz bir eylemdir.

617

Bir fotoğrafın biçimi mi, yoksa konu aldığı şeylerin ortaya neler koyduğu mu önemli?

618

Gören göz, ışığın nesneler üzerinde yarattığı yansımaların farkına varan gözdür.

619

Fotoğrafik görüntüler tarihi, ışığın, nesnelerin sanatsal biçimlerinin ve görüntülerin büyüğü metaforlar haline dönüştüğü bir buçuk asırlık zorlu bir süreçtir.

620

Kamera, fotoğrafçıyı, öteki sanatçıların sahip olmadığı avantajlı bir ayrıcalığa sahip kılmıştır. Yaşama bir çerçeve içinde sahip olma ayrıcalığına...

621

Görüntü çerçevesi, gerçeklerin istiflendiği gerçeküstü bir alandır.

622

Amatör fotoğrafçılığın temel gerekçesi görüntülerin izleyicide düşsel bir dünya yaratması. Bunun için feda edilmesi öncelikli olan tek şey gerçek...

623

Objektifler, nesnel gerçeğe sıkı sıkıya bağlı olmasına rağmen, kendi karakteristik bakış özelliklerine bağlıdırlar.

624

Bakmak, seçip ayıklamadan yapılan bir davranıştır. Görme de bakışa nitelik kazandıran bir tutum.

625

Algılanan her şey görülemez. Görülen her şey de tüm nitelikleriyle algılanamaz.

626

İmgeler, fotoğrafçının görme biçimine bağlı olarak oluşturulmaktadır. Dolayısıyla, her imge fotoğrafçının yetkinliğini ortaya koyar.

627

Nesnel gerçek, bir görüntü için tek başına yeterli bir yol değildir. Buna, bilincin de dahil olması gerekir.

628

Görmeyi somut bir değer olarak tescil eden görüntüdür. Görüntüyü somut bir değer yapan da eser.

629

Görme yeteneği, sanatın tüm süreçlerinde ayrıcalıklı bir yetenek olarak görülmüştür. Bunun en iyi örnekleri resim sanatında görülmüştür. Ancak fotoğrafın keşfi, bu bakış açısını kökten değiştirmekle kalmadı, fotoğrafı resimden daha etkili bir görme biçimi yaptı.

630

Fotoğrafın bulunuşu, resim tarihinde farkına pek varılmayan veya yanlış algılanan bir dizi kuralın değişmesine de yol açmıştır. Bunu önce perspektif algısında, daha sonra hareketin bir değer olarak sanatta yer bulmasında görürüz.

631

Her fotoğraf, toplumsal belleğe bir katkıdır.

632

Fotoğrafçılık, teknik ve mekanik bir işlem olmasına karşın, sonuçları duygusal tepkilere açıktır.

633

Bizi görmeye yönelten en etkili şey harekettir. Ayrıca, gözün hareketi de görmenin dinamizmini arttıran en etkili faktördür.

634

Fotoğrafçı, görünen şeylerin görünmeyen yüzünü gören kişidir.

635

Nesneler göze görünseler de, asıl bilincimize çarparak gerçekten görülürler.

636

Fotoğrafçı, eleştirel bir bakış açısına sahip olmadıkça fotoğraflarında güçlü bir anlam sergilemesi pek mümkün değildir. Çünkü kamera da fotoğrafçı gibi bir göze sahiptir..

637

Fikir olmadan görüş olamaz. Dahası, bir görüş oluşturmak için fikirlerin de tek başına yeterli olmadığını söylemek gerekir..

638

Görüş, sınırları netleştirilmiş bir görmedir.

639

Fiziksel özellikleri ne kadar farklı olursa olsun renkleri, genellikle duygularımız üzerinde yarattığı etkilenme oranında görürüz. Çünkü renklerin gerçek görüntüsünü, renkler yalnız başlarına veremezler.

640

Birçok fotoğrafın içeriği ve yansıttığı şeyler izleyici için yetersizdir. Böyle bir durumda göz, belleğe başvurarak içeriği farklı anı veya olaylarla tamamlamaya çalışır.

641

Fotoğraflar, sadece anıları ve yaşanmış olayları aktarmakla kalmamış kültür ve tarih konusundaki bilgilerimizi de çoğaltmıştır.

642

Görsel her ilgi, görünüşlerin nasıl yorumlanabileceğinin yönünü de işaret eder.

643

Belgesel fotoğraf; bir olayı, yaşamın seçilmiş bir kesitini, kentleri, kendi yaşam çevremizi ve ülkemizi özelde veya ayrıntılarda anlatabilmektir. Bir bakıma bir ulusu yaşam içindeki küçük bir olayla, bir kenti sıradan bir sokakla, bir toplumu da bir ferdin kişisel ifadesinde duyumsatabilmektir.

644

Fotoğrafçı, kendi kültürünü, tarihini ve yaşam tarzını özümseyerek yapıtlarında çağdaş bir bakışla sergilediğinde, evrensel bir çizgiyi kendi renkleriyle yakalaması kaçınılmaz olacaktır.

645

An, kimi fotoğrafçı için en saldırgan ve en acımasız davranıldığı zamanken, kimi için de kendini en iyi ifade edebileceği öyküyü oluşturduğu zaman dilimidir.

646

Bir fotoğrafçıyı, ancak konusuna duyduğu ilgi, gözünün keskinliği, kritik an'ı yakalama becerisi ve kamerasını kullanma yeteneği sanatçı yapabilir.

647

Modeller (yaşam içindeki herkes) ne denli güven verici bir tutum içinde olursa olsunlar, fotoğrafçının içten tutumu ve modeline güven veren davranışı olmasa, güzel bir görüntü elde etmek söz konusu değildir

648

Fotoğrafçı, hangi estetik kaygılar içinde bulunursa bulunsun, sonuç itibarıyla zamansal ve tarihsel kayıt olarak saklanacak bir an'ı belgelemektedir.

649

Etkileyici her fotoğraf, ağırlıklı olarak fotoğrafçı ile çekim anında vuku bulan şeyler arasında kurulan ilişkinin üst gerilim noktasında elde edilmiştir.

650

Çekilen her fotoğraf, bir boyutuyla denetim altına alınmış görüntüdür. Ve ilgimizi çekmek amacı taşımaktadır. Bundan hareketle görüntüler, izleyicinin görüşüne sunulduğu an'dan itibaren, bir eylem olmaktan çıkıp bir dokümana dönüşür.

651

İdeal bir fotoğrafçıda aranan şey: Olup biten şeylerin farkında olmak ve buna göre tutum almak.

652

Sansür edilen her görüntü, zamanı geldiğinde, toplumun üzerine çığ gibi düşer!

653

Yüzyıllar boyunca belleğini tarihsel kayıt gibi kullanan insan-
noğlu için, fotoğraf makinesi bir kurtarıcı olmuştur.

654

Yazı, önceleri insanlar için bilgilenmenin tek geçerli yoluyken, foto-röportajlar sayesinde fotoğrafların destekleyicisi konumuna gelmiştir.

655

Her fotoğrafçının, gizem taşıyan bir “an”ın arayışında bulunması yanlış değildir.

656

Her fotoğraf, gerçeğe dayanan veya dayandırılan bir alıntıdır.

657

Fotoğraf, birilerine ait an’ları ve yaşantıları ele geçirmektir.

658

Göz; kavramak amacıyla hareketleri izler. Oysa kameralar, hareketleri dondurarak kavramamızı pekiştirirler.

659

Fotoğraf, ‘yaşanan an’dan bize aktarılan bir yaşantıdır. Bu yüzden, gerçeğe ayna tutmuş olduğu varsayılır.

660

Her görüntü, bir gerçekliğin suretidir.

661

Objektifler, yaşamı gerçeğe yakın bir görsellikle yansıttığı için, gözün işlevlerini devralmışlardır.

662

Kapitalizm, fotoğrafın gücünü kavradığından bu yana, onu sömürünün bir aracı haline getirmekten kaçınmamıştır. Bu nedenle fotoğrafçının, fotoğrafı bir mücadele biçiminin alternatif eylemi haline getirmesi gerekir.

663

Fotoğraf, bir habere ne kadar yakın durursa, haber de sansasyon yaratmaya o kadar yakın olur.

664

Bellek, çağrışımlar yaparak biriktiren bir varlıktır.

665

Fotoğraf, zamanın, en kısa zamana indirgenmesidir.

666

Fotoğraf; izlendiği ortamın konumuna ve izleyicinin içinde bulunduğu duygusal koşullara bağlı olarak hem kişisel hem toplumsal hem de dinsel yorumlamalara açık olur.

667

Fotoğrafta ‘an’, görünüşlerin bir görüntüye dönüştüğü doğru noktasından ibaret birşey değil, aynı zamanda çekim öncesi ve sonrasını da içine alan zamansal bir boyuta da sahiptir.

668

‘An’, geçmiş zamanı bir anlamın yedeğinde geleceğe taşıyan fotoğrafın en anlaşılır noktasıdır.

669

Görüntüler yaşantımızla çakıştığında veya içgüdülerin karşı tepki vermesi halinde bilincimizde bir iz bırakabilirler.

670

Bir fotoğrafın anlamı, ilişki kurduğumuz görünümlelerinden gördüğümüz, keşfettiğimiz, veya neden yüklediğimiz olguların tümünü kapsamaktadır.

671

Bir fotoğrafın gizemini, fotoğraf dışında aramamak gerekir. Çünkü fotoğraf, nesneyi ve ona özgü gizemli atmosferi verebildiği oranda başarılı olabilir.

672

Fotoğrafçı, genellikle geçmiş ile gelecek arasında bir ilişik kurmak amacıyla olduğunu bize dikte etmek amacıyla fotoğraf çeker. Çünkü geleceğin gerçeği geçmiş olandan çok farklı olmayacaktır.

673

‘Kritik an’, fotoğrafçının, yaptığı en önemli seçim değil, önemli olanın seçilmesidir.

674

Tüm fotoğraflar bir yaşam öyküsüyle buluştuğu için gerçeği değil, yaşama dair bir öyküyü dile getirirler.

675

Fotoğraf çekmek, yaşamda önemli görülen şeylerin seçilip görüntülenmesidir. Bu seçim, bilgi ürettiği gibi, bilgiyi geniş kesimlere yaygınlaştırarak pekala anlamın anlamsızlaşmasına zemin hazırlayabilir.

676

Seçilmiş konu pekala bir ‘an’ın seçilmesine de neden olabilir. Kritik çekim an’ının, fotoğrafta zamandışı bir seçim olduğunu unutmamak lazımdır. Çünkü an, zamandan çok bir kararlaştırma ile ilişkilidir.

677

Akıp giden yaşamı dizginleyip önemli yapan fotoğraftır. Fotoğrafı da akıp giden yaşamla ilişkilendiren zamandır.

678

Seçilmiş an, bir fotoğraf görüntüsüne kazandırılan en uzun ömürdür.

679

Bir fotoğrafın var olmasına yol açan kısa an, görünümlere tüm anlamların yüklendiği an'dır.

680

Yaşam, görüntüler aracılığıyla bir hayal olur.

681

Görüntünün yalan söylemediğine duyulan güvenden dolayı, fotoğraf her zaman yalan söyler.

682

Kamera arkasındaki göz, daima deneyim ve birikimleri oranında gerçeği yansıtır.

683

Fotoğraf gerçekliği görecelidir. Dahası fotoğraf, nesnel gerçeği de göreceli bir anlama kavuşturmuştur.

684

Bir fotoğrafı doğru algılayabilmek için, fotoğrafın nerede, ne zaman ve ne amaçla çekildiğini de dikkate almak gerekir. Bunun aksi, görüntüye kendi gerçekliğinin dışında bir anlam yamalamaktır.

685

Fotoğraf; eskimenin, yıkılmanın ve yok olmanın önündeki en büyük engeldir. Çünkü, fotoğraf bilgilendirmenin yanı sıra bilinç, inanç ve karar oluşturur.

686

Fotoğraf, ideoloji üreten bir sanat olduğu için ideoloji, fotoğrafın hiçbir zaman vazgeçemediği başlıca özelliği olmuştur.

687

Her görüntü bir tür protesto metnidir. Bazen sessiz, bazen de sarsıcı biçimde protestosunu ortaya koyabilir.

688

Görüntüler, sadece çekim an'ı ile sorumlu tutulamaz, birikimlerimizin sözcülüğünü de yaparlar. Daha doğru bir değişle deneyimlerimizi, düşlerimizi ve beklentilerimizi dile getirirler.

689

Görünüşleri bir niteliğe kavuşturan ışıktır. Işığı anlamlı bir göstergeye taşıyan da fotoğrafçı...

690

Görmek: Işık altında ve ışıkla birlikte algılamak.

691

Bellek, hem geçmiş hem de geleceği güvenceye kavuşturan yegane değerdir.

692

Görsel bellek, yaşamsal sürecimizin en büyük kütüphanesidir.

693

İçerik, fotoğrafta hem çok önemli bir yer tutar, hem de zaman zaman hiçbir öneme sahip olmayan bir değerdir.

694

Okuma, bir tür görme ve inşaa etmektir.

695

Bir fotoğrafa eleştirel bakmak, görünenleri kişisel deneyimlere indirgemektir.

696

Düşler kurgulanmış görmedir ve gerçek olgulardan güç alırlar.

697

Duyularımızı harekete geçiren veya yönlendiren her dış etki, görmeyi de harekete geçirir.

698

Fotoğraf, deşifre edilmiş yaşamdır.

699

Görmek, görünenleri okumaktır.

700

İzleyici, fotoğraflarda gösterilmek istenenleri çoğunlukla görmez. Çünkü görmeye koşullandırılır.

701

Fotoğraflar, fotoğrafçının neler gördüğünü, seçtiği ve yansıtmak istediğini bize göstermekle kalmaz, çok zaman kavramadığı veya algılayamadığı şeyleri de yansıtır.

702

Herhangi bir fikir, belli bir anda gerçekleşen bir görünüşten çağrışım alıyorsa, geçmiş deneyimlerle buluşarak bir görüntüde son bulur.

703

Özel yaşamları konu alan milyarlarca görüntü, yeryüzünde tıpkı konuşma gibi etkili bir iletişim ağı oluşturmuştur. Bu da insanlığa dair bilgilerimizin çapını genişletmiştir.

704

Fotoğraflar, bir bakıma yaşamın fazlalıklarını atmak için gereklidir.

705

Fotoğrafçı neyi ne kadar görebiliyorsa, görüntünün kapsamını da o kadar genişletebilir.

706

Göz görür, yorumlar ve bellekle bir bütünlük kurmaya çalışır. Çünkü görme, çok farklı ilişkilerin rol aldığı karmaşık bir eylemdir.

707

Sadece sıradan nesneler değil, göзалıcı şeyler bile algılanmadıkları sürece görünemezler.

708

Herhangi bir görünüşü bir görüntüye taşımak bugün meraklı herkesin yapabileceğı bir iştir. Oysa gerçek başarı, görünüşleri bir kurguyla görüntüleme olanağına kavuşturmak.

709

Amatör fotoğrafçıların kanıksanmış görüntüler ve zahmetsiz tasarımlardan kaçınması gerekir. Çünkü fotoğraf seçkin bakışların yanı sıra, sıradan görünüşlere de alan açan bir ortamdır.

710

Algılama yetkinliğı, sınırları belirsiz bir eylemdir. Sadece gerekli şeyleri kapsamaz, aynı zamanda sıradan nesneleri de önemli kabul eder.

711

Görünen her şey, her boyutuyla görünemez!..

712

Herhangi bir konu, iç dünyanın süzgecinden geçmeden gerçek bir görüntüye kavuşamaz.

713

Verilen her pozla, yaşama bir katkı sunulmaktadır. Aslında poz vermek bir tür direnmektir. Çünkü poz vermek, zamanın bir kesitine el koymaktır.

714

Yorum, hakkında fikir sahibi olmadığımız bir görmeyi, belli bir görme yapmaktır.

715

Fotoğraf, fotoğrafçının duyuşsal ve düşünşel izlenimlerini, görşel ve düşünşel imgelere dönüştürmesidir.

716

Yorum, geçmişten destek alan yaratıcı bir eylemdir ve bir düzene gereksinim duyar.

717

Herhangi bir fotoğrafta, kurgu ne denli güçlü olursa olsun, bu görüntü içinde yine de bir takım rastlantılar mevcuttur.

718

Görmek, kurgulamaktır. Kurgu ise, bir görüşü bir tasarımda somutlaştırmaktır.

719

Her fotoğraf, özünde yoruma açık bir yorumdur. Çünkü izleyici bir görüntünün niteliği nasıl olursa olsun yeniden kurgular.

720

Görsel her kurgu yaşam deneyimleri ve estetik beğeniye esas alan bir etkinliktir. Çünkü göz yaptığı kurguları yaşamla buluşturarak gerçekleştirmektedir.

721

Kurgulamak, bir görüntüyü asal durumundan soyutlayarak terbiye etmektir. Bunun nedeni, görünüşleri doğal durumlarından uzaklaştırarak yeni bir gerçeklik yaratmaktır.

722

Aslında hiçbir kurgunun sınırları bir kesinlik taşımaz. Dahası hiçbir izleyici, etik olarak kurgulanmış bir görüntünün sınırlarına hapsedilemez!

723

Sanat, hayatı temel alan bir eylemdir. Bu nedenle sanat, kurgulanmış hayatı yeniden kurgulayan bir etkinlik olarak görülebilir.

724

Yüz, iç dünyayı maskeleyen en şeffaf örtüdür.

725

Fotoğraf, eğer kamera arkasındaki göz hakkında da bir fikir veriyorsa, fotoğrafçı doğa karşısında gerçek bir yoğunlaşma sağlamış demektir.

726

Aslında tüm fotoğraflar izleyiciyi muallakta bırakan bazı boşluklar barındırmaktadır.

Çünkü hiçbir fotoğraf, doğruları olduğu gibi yansıtamadığı gibi, hiçbir doğru tüm nitelikleriyle fotoğrafta yer bulamaz.

727

Her fotoğrafta bir bilincin pırıltılarını görürüz.

728

Poz, dondurulan bir zaman kesitinin yüzün anlamıyla buluşmasıdır.

729

Poz veren herhangi bir insan, fotoğrafçıya güven duyma ile kameraya karşı güvensiz olmanın çatışmasını bir arada yaşar.

730

Fotoğraf, bize bizi yargılayarak anlatan bir uğraştır!

731

Her fotoğraf, gerçekliği tartışılan bir gerçektir.

732

Tüm fotoğraflar, birer rastlantıdan ibarettir. Çünkü, bir fotoğrafın çekim anı'nda bile rastlantı söz konusudur.

733

Fizyonomi, maske taşıyan bir gerçekliktir. Dahası fizyonomi maskeli kimliktir.

734

Çekilen her portre, ancak kimlik ve kişiliğin bir kavşağını göz önüne getirmektedir.

735

Nitelikli olsun veya olmasın, her görüntü, bir parça 'şipşak' özellikler taşımaktadır. Çünkü şipşak fotoğraflar, zamana hızın bir karşı koymasıdır.

736

Fotoğrafçı, bir görüntü üzerinden hem bir arayışta bulunur hem de kendini aramaktadır.

737

Modeller verdiği pozlarda kendilerinden çok, ideal olan kendilerini ortaya koyarlar. Bu nedenle hiçbir poz, modeli hakkıyla yansıtmaz.

738

Zamanı kesintiye uğratan fotoğraflardır. Başka bir deyişle fotoğraflar, bir zaman aralığını kayıt altına alan bir tercihtir.

739

Doğa devinen ve bu devinimi sonsuza doğru tekrarlayıp duran bir sonsuzluktur.

740

Her fotoğrafçı, değişen zamanı ve olguları korumak adına, kendini yetkin bir görevli saymaktadır. Çünkü fotoğrafçı gerçeği donduran birisi olarak gerçeği yönetmektedir.

741

Günümüzde, amatör ve profesyonel fotoğrafçıların hizmetine sunulan programlar ve görsel efektlerin yarattığı sonuç, hem bir benzerliğe, hem de büyük bir görsel kirliliğe neden olmuştur. Aslında bu durum, daha çok fotoğraflarda 'sipariş bir estetiği' kalıcı kılma amacına hizmet etmektedir.

742

Bir objeye ya da kişiye cepheden bakış en yalın ve dolaysız bakıştır. Alttan, yandan veya yukarıdan bakış ise, onu doğallığından uzaklaştırır. Cepheden bakılan her şey, kendi gerçek kimliği ile görünürken, bakış açısı değişince, nesneler bu kimliklerini yitirmeye başlarlar.

743

Bir fotoğrafa nitelik kazandıran güzel şeylerin bir araya getirilmesi değil, nitelik sahibi bir fotoğrafçının bakış açısıdır.

744

Görüntüler, konuşabildiği veya dile getirebildiği ölçüde boyut kazanır.

745

Bir görüntüde anlam, fotoğraf çeken ve izleyenin konumuna bağlı olarak farklı biçimlerde ortaya çıkar. Bir bakıma fotoğraf çeken ile izleyen doğrudan yapıtın kendisinde bütünleşir.

746

Bir fotoğraf görüntüsünde, hem çekim öncesinin hem de sonrasının gerçeği yatmaktadır.

747

Görüntüleri dondurmak, onların taşıdığı anlamı tüm zamanların açılımına sunmaktır.

748

Doğal olarak görüntüler yaşamla hem bir bütünlük sağlar, hem de ondan ayrışırlar. Çünkü fotoğraf yaşama yön vermez, tam aksine yaşam fotoğraflara ruh katmaktadır.

749

Görüntü penceresi, sınırlandırılmış bir penceredir. Burada fotoğrafçı olayların kahramanı yapan bir gerçeklik oyunu oynanır.

750

Vizör penceresine taşınan görüntüler, iki boyuta dönüşürler. Bu dönüşümde bir yanılısma olarak aktarılan gerçek, artık gerçeği yansıtamaz.

751

Fotoğrafçı tanıklığının gerçeğe ilişkilendirilmesi yaygın bir görüştür ve doğru değildir. Çünkü fotoğrafçı, nesnel gerçek ile kamera arasındaki konumu oranında tanıktır.

752

Görüntüler izleyene gerçeği değil, gerçekliğe ilişkin şeyler hakkında düşünme olanağı sağladığından, fotoğraflar karşısında hiçbir izleyici gerçeğe yüz yüze gelemmez.

753

Fotoğrafların günümüzde yazılı metinlere duyulan güveni sarsmış olduğu bir gerçek... Yine de yazının göreceliliği, fotoğraflardan farklı değildir.

754

Fotoğraf: toplumların inanç belleği.

755

Her yüz bir gerçekliktir. Ancak hiçbir yüz kendi gerçekliğini olduğu gibi ortaya koyamaz.

756

Tarihsel her olay fotoğraflarda bir tanıklığa dönüşürken, yazılı metinlerde bir öyküye uygun düşer.

757

Kamera, görsel kültürün vazgeçilmez bir aygıtı olarak görsel kültürü seçkinleştireceğine, popülerleştirmiştir.

758

Görüntüyü gerçekten koparan kameradır. Kamerayı da gerçeğe ilişkilendiren basın fotoğrafçısı.

759

Her görüntü, değerli olsun veya olmasın yaratılan kültürün bir parçasıdır. Çünkü görsel kültür günümüzde açılımı en fazla olan kültür biçimidir.

760

Fotoğrafçının görüntülere müdahalesinin makinenin olanakları ile sınırlı olması, onun gerçeğe müdahale etmesini azaltmamış, daha da kışkırtmıştır.

761

Kimine göre kamera fotoğrafçının üçüncü gözüdür. Kimine göre de yalancı bir göz... Oysa kamera olayların ve rastlantıların görselleşmesini sağlayan görüntü oyunun bir aracıdır.

762

Kameranın görüntüdeki rolü, 'klik' sesinin duyulmasına kadar geçen süreçle sınırlıdır.

763

Başarısız fotoğraf çekenleri yönlendiren kameradır. Başarılı görüntülere imza atanlar da, kamerayı yönlendiren fotoğrafçılar.

764

Bir çekim esnasında bizi harekete geçiren kameradan görünenlerin büyüsdür. Fotoğrafçı kendisini fotoğraf çekme coşkusuna kaptırınca, kameranin bu büyüsu ortadan kalkmaya başlar. Aslında bizi harekete geçiren, duygularımız, heyecanlarımız ve sevgidir. İşte kameraya hükmettiğimizi o zaman anlamaya başlarız.

765

Her fotoğrafçı, izleyiciyi belirli bir hedefe yönlendirmeye çalışır. Oysa kameralar, hem fotoğrafçıyı hem de izleyiciyi kendi çerçevesinde yönlendirmektedir.

766

Her çekim, içerisinde vahşi bir sahiplenme arzusu ve yok etme güdüsü taşıyan bir avlanmadır.

767

Fotoğraf, iyi ile kötünün ve doğru ile yanlışın ayrımını nesnelleştiren bir olgudur.

768

Kamera, fotoğrafçının niyetini açığa çıkaran, düşüncelerini alenileştiren ve deşifre eden sorumsuz bir arkadaştır.

769

Kamera, fotoğrafçının yönetiminde aslında bir durum tespiti yapar.

770

Fotoğrafçı, kamera aracılığı ile bir eleştiri ortaya koyar ve bunu gerçekleştirirken sahip olduğu birikimleri oranında başarılı olur.

771

Kameranın teknik olanakları, bir görüntünün teknik özelliklerini de etkiler.

772

Dikkat çekici her olay, sonsuz sayıdaki farklı görüş açısını harekete geçirebilir. Çünkü çekici bir görünüşün genel çerçevesini herkes görebilir.

773

Fotoğrafçı, güzel görüntülere talip olduğu sürece, 'kritik an'lar hiçbir zaman tükenmez.

774

Her an'ın görüntüsü, çekici bir fotoğrafla sonuçlanmaz. Bu bakımdan güzel bir görüntü, ancak bir an'ın gizeminde ortaya çıkabilir.

775

Her fotoğraf, ideolojik bir söylemin yansımasıdır. Ve fotoğrafçının dünya görüşünü olumlamaya yönelik bir görev yüklenir.

776

Hiçbir zaman tek fotoğraf, fotoğrafçıyı başarılı yapmak için yeterli olamaz. Oysa tek fotoğrafla 'ünlü' olan birçok fotoğrafçı bulunur.

777

Fotoğraf, duyarlı yüzey üzerinde bırakılan bir izdir. Hayal ötesi bir ufuktan gerçeğe dönüşen bir rüya örneği...

778

Hiçbir 'kritik an', gerçeği tam olarak açıklayamaz! Dahası gerçeği, doğruyu veya yanlış tamamiyle ifade edemez.

779

Siyah beyaz renkler, görüntüleri zamandışı bir atmosfere taşıyarak, gerçeği düşsel bir öykü gibi kavramamıza neden olurlar.

780

Renkler, görülen ile görülmek istenenler arasındaki fark oranında dönüşürler.

781

Fotoğrafçı için görüntü bir deneyimdir. Elbette izleyici için de...

782

Fotoğraf yaşamla buluşan hesaplaşmaya hazır bir seçenektir.

783

Fotoğrafın yaygınlık kazanmasının en önemli nedeni, sanat olmaya uygun olması değil, propagandaya açık bilgi taşıma özelliğine sahip olmasıdır.

784

Fotoğraf, fotoğrafçı için ganimettir.

785

Başarılı her fotoğrafçının, başarısız birçok görüntüsü mevcuttur.

786

Tüm sanatların aksine, fotoğrafta amatörlük başarıyı yakalamanın en belirgin ölçütüdür.

787

Gerçeği aşan bir gerçeklikle sunulduğunda dahi, fotoğraf yine de gerçekten hayli uzakta bulunmaktadır.

788

Poz, ölümü mü anımsatmakta, yoksa varlığı mı yüceltmektedir?

789

Yaşam görüntülere sığdırılmayacak kadar çeşitli ve seçeneklidir. Aile fotoğrafları bu serüvenin bazı kesitlerine tanıklık eder.

790

Fotoğraf, görünür gerçeklere görünmezlik zırhı giydiren bir araçtır.

791

Fotoğrafın demokratik bir sanat olmasının temel nedeni, anlamının karşı anlamını bünyesinde barındırmasıdır.

792

Çok güzel eserler, genellikle çok kolay yapılmış gibi izlenim uyandırır.

793

Aynen yaşam gibi, fotoğraflar da dinamik birer olgu olarak yaşama eşlik ederler.

794

Fotoğraf dünyasının iki yüzölçümü: popülerite peşinde koşanlar, yarışmacılar, tek kareciler, hakkında yazı yazdıranlar, her ipte oynayanlar, ucuz görüntülerle yetinenler, sadece konuşanlar, köşe başını tutanlar, kariyerciler, hatta kalıcı (!) olanlar...

795

Her eser, iç devinimin bir yansımasıdır.

796

Sinema, öykü anlatabilmek için daima öykülerle yarış içinde bulunur. Bir bakıma fotoğraf gibi, doğrudan okuyucunun hayal gücüne talip olur.

797

Kamera, göz göze getirme aracıdır.

798

Siyah-beyaz fotoğraflar, görsel öyküler anlatmaya daha yatkın göstergelerdir. Ve düşsel etkiyi renklerden daha fazla harekete geçirirler.

799

Yüze yansıyan her tutum, daima bir gerçeğe işaret eder.

800

Evrensellik, Modernist bir bakıştır ve Batı tekellerinin kültürel hegemonyasını ortaya koyar.

801

Batı kültürü, tüm toplumların kültürlerinden beslenerek gelişmekle birlikte, günümüzde bu kültürleri baskı altına alarak, onları yok olmakla yüzyüze getirmiştir.

802

Görmek, görerek bir tavır takınmaktır.

803

Göz, her şeyi seçerek bir düzene sokar. Fakat bakışın düzenli olduğunu söyleyemeyiz.

804

Tüm fotoğraflar birer geçmiş zamandır. Fakat günümüze ışık tutarlar.

805

En güzel fotoğraf, önce hayal dünyasında var olur.

806

Deklanşör, 'kritik çekim anı'nın öncesi ve sonrası arasında uzlaşmaz bir ortam sağlamıştır. An'ın öncesindeki gerçekle saptanan ve yeniden sunulan gerçeklik arasında, zamansal ve fiziksel bir sınır oluşturmuştur.

807

Fotoğraf, yaşantılar arasından bir kesiti çerçeveleyerek sınırlandırdığı için, her fotoğraf gerçeğe dair bir olasılığı ortaya koyar.

808

Yüzler birer duygu kapısıdır. Bu bakımdan her duygu, yüzde farklı bir karşılık bulur.

809

Seçilen ve saptanan gerçek, yaşamın ayrıcalıklı bir kesitini mi ölçü alır, yoksa zamanın bir kesitinin seçkinci bir konuma getirilmesi midir?

810

Yaşam içinde dikkate değer görülmeyen sıradan bir kesitin, fotoğraf çerçevesine taşındığında, pekala önemli bir görüntüye dönüşebileceği ihtimal dışı değildir.

811

Görmek, görüntüleri tasnif etmektir.

812

Görmek, yaşamdan ayrıcalıklı kesitler elde etmektir.

813

Herkesin yaşamı bir öykü konusu olabilir. Hatta yaşam ayrıntıları da...

814

Her kurgu, bir öykü anlatmak için yapılır, her öykü de bir kurguda hayat bulur.

815

Düşlerimiz, görme eyleminin dolaylı gerçekleştiği bir görme şeklidir.

816

Görmek, görünenleri okumaktır.

817

Fotoğraflar, gerçekliği tartışılmalı kurgulanmış öyküler anlatır.

818

Portreler bir yüze yansıyan duyguları açığa vurmaz yalnızca, gizler de. Çünkü portre fotoğraflar analize en fazla muhtaç olan göstergelerdir.

819

Bir görüntüde içerik ile anlam farklı dinamiklere sahiptir. Hatta görüntünün içeriğinin, anlamın dışındaki şeyleri kapsadığını da söyleyebiliriz.

820

Kavramak bir tür görmektir. Göz de, kavrayışın başlangıç noktası.

821

Kamera, görülen şeyleri kaostan kurtarmak için çeker.

822

Konu mu fotoğraf çekilmesini teşvik eder, yoksa fotoğraf mı bir konu oluşturur?

823

Fotoğrafçı temelde yeni bir durum yaratmak amacıyla fotoğraf çeker.

824

Fotoğrafın bir değerlendirmeye yol açmaması, gerçeğin niteliklerini değiştirmez, fotoğrafçının başarısızlığına işaret eder.

825

Fotoğraflar, görüntülü metinlerdir.

826

Görüntünün etkisi, pek çok edebi metinden daha güçlü mesajlar ortaya koyabilir. Bunun temel nedeni, fotoğrafların anonim bir dile, fakat evrensel özellikler taşıyan anlatımlara açık olmasıdır.

827

Fotoğraf, hem izleyiciyi bir gerçekliğe davet eder, hem de fotoğrafçının kişisel bakışını bir gerçek gibi onaylar.

828

Fotoğrafçı konusunu yorumlarken; genellikle duygusal, akılcı, gerçekçi, sınırlayıcı ve çağcıl açıdan görmeyi hedefler. Bu tutum, görsel bir fikre benmerkezci bir alan açmaktır.

829

Fotoğraflar, çeviri gerektirmeyen metinler olduğu için, propagandalara açık.

830

Her fotoğraf bir yaşam kesitine sözcülük eder. Bu kesit, biz ve ötekilerin öyküsünü dile getirir.

831

Devinim iyi bir anlatının başlıca unsurudur. Hem metinlerde hem de görüntü içinde...

832

Görsel öyküler, mitolojinin birer uzantısı ve ondan güç kazanan söylencelerdir.

833

Her fotoğrafta, birçok fotoğraf daha görürüz.

834

Yazılı metinler, görüntüleri başka sembollerle dile getirmek-
tir. Başka bir deyişle, metinler hayallerimizdeki fotoğraf görün-
tüleri ile çakışan sembollerdir.

835

Fotoğraf, 1839'dan bu yana hem tarihin seyrini hem de ifa-
de etmenin çapını değiştirmiştir.

836

Her çağda, görme biçimini belirleyen koşullar ve kurallar
başka başkadır. Çünkü gerçek görme körlüğün aşılması değil,
bilincin aydınlığıdır.

837

Fotoğraf, izleyiciye adanmış bir fıkirdir. Bu fikir, aynı zaman-
da bir eylemdir ve yaşama dair politik bir tavrı önerdiği için
yıkıcı güce sahiptir.

838

Görüntüler, bugün hem çağdaş kültürün birer göstergesi hem de postmodern çağın bir saldırı aracı olmuştur.

839

Gördüğümüz şeyler bizi görmezler.

840

Fotoğraf, kamerayı yücelten bir uğraştır.

841

Gözümüze çarpan şeyler, bilincimize de çarpar!

842

Fotoğraf politik birer mesaj taşıdığından, anlamı da politikleştirir.

843

Gerçek doğadadır. Hatta gerçeğin doğası da gerçektir.

844

Sanat tümüyle duyumsal bir uğraştır. Orada doğrular ve yanlışlar bulunmaz.

845

Görme, bizi evrenin keşfinde sınırsız yolculuklara çıkaran yolun en etkin durağıdır. Çünkü göz keşfetmekle mükellef bir varlıktır!

846

Her bakış açısı, her zaman bizi nesneleri doğru algılamaya götürmez. Bazen olaylara tersinden bakarak da doğrulara ulaşabiliriz.

847

Çevremizde olup biten şeyleri görememek veya ilgilenememek, yaşamı kavramada yanılgı içinde bulunmak demektir.

848

Bir insanın görüş evreni kendi birikimleriyle orantılıdır. Bu nedenle görme, insanları kendi çerçevesi içinde yeni ufukların sahibi yapar.

849

Gördüğümüz nesnelerin göremediğimiz boyutları hakkında bilgi sahibi olmak için gerçeğe başvurmak gerekir. Ancak gerçek görmenin anahtarının bilgi olduğunu unutmadan...

850

Günümüzde görmek ve bilgilenmek çağın bir gereği olarak öne çıktığından, görme, bilgi sahibi olmayı ve yorum yapabilmeyi gerçekleştirmek amacıyla bir bilgi ortamı oluşturmuştur.

851

Görüş gücü, önce görmekle, sonra gördüklerini yorumlamakla kazanılabilen bir yetenektir.

852

Görme, sürekli bir eylem olmadığı için genellikle bakarız!

853

Her görme arzusu, bir ilgi alanı oluşturur. Bu da, kişiyi taraflı bir gözlemci yapar.

854

Görsel gerçeklikler, bilincimizde zaman zaman acı, bazen de coşku yaratır. Bu nedenle , dünya görüşümüz bizi yaşam karşısında bazen bir taraf, bazen de karşı taraf yapar.

855

Kamera, yaşamı yakalayıp bir çerçeveye hapseden sorumsuz bir aygıttır.

856

Görmek, bir eylemde bulunmaktır.

857

Görmek, görülenlerin ruhuna katılmaktır.

858

Görme, görüş açımızı genişletmekle kalmaz, bizi gerçeklikler karşısında taraflı tutum almaya mecbur bırakır.

859

Görerek kavradığımız gerçeklikleri ifade edebilmek için kelimeler çoğu zaman yetersiz kalır.

860

Yönlendirme amaçlı tüm sahte pozlar, bir bakıma izleyiciyi baskı altında tutma amacı taşımaktadır.

861

Gerçek, sonsuza kadar gerçektir.

862

Gerçek tümüyle kavranacak birşey değildir. Dahası kavranan hiçbir şey gerçeği tüm boyutlarıyla yansıtamaz.

863

Çekilmiş her görüntü, aynı zamanda bir eleştiri ortamına da zemin oluşturur.

864

Fotoğraflar, gerçeğin eleştirisine yapılan bir katkıdır.

865

Görüntüler tek başına görmeyi yüceltmez, daha çok eleştirel bir bakışa zemin oluşturmak için çekilirler.

866

Görmek, görüntüler aracılığıyla eleştirel bir gözün muhatabı olmaktır.

867

Bakmak, bir ilgilenmeden muaf kalmaktır.

868

Göz, yaşantılarımızla çakışan olayları seçerek bir düzene taşıdığı için, gerçek bir görmeyi başarabilmektedir.

869

Basın fotoğrafları, gerçeklikleri güçlü imgelere dönüştürerek, etki alanlarını alabildiğine genişleten fotoğraflardır.

870

Öteki duyularımızın fonksiyonları da aslında bir çeşit görmedir.

871

Yaşam boyunca sürekli görür ve algı sınırlarımızı genişletmeye çalışırız.

872

Her bakış, aslında nesnelerin dış yüzüne yöneliktir. Yani, görünen yüzüne...

873

Görme, düşünceye yön veren bir eylemdir. Çünkü görme gözün bir etkinliği olarak fikirlerin oluşmasına kaynaklık eder.

874

Her görüntünün öyküsü, farklı değer yargılarına sahip izleyicilerde farklı şekillerde algılanır.

875

Tüm görüntüler, bir bakıma bizi bir şeylere inandırmak amacıyla çekilmektedir.

876

Kamera, gerçeği tüm yalınlığı ile yansıtmaya karşın, fotoğrafçıların kişisel önermeleri ve sübjektif bakış açıları görüntüleri gerçekten uzaklaştırarak, tartışılır hale getirmiştir.

877

Fotoğrafçı bir görüntüde sübjektif yargılarını bize dikte ettirmeye başladığında tehlikeli olmaya başlamış demektir. Çünkü çok zaman kameranın fotoğrafçı tarafından kullanıldığını ve onun saptadığı gerçeklikleri izlediğimizi unuturuz. Dolayısıyla görüntülerin gerçeği yansıttığına duyduğumuz geleneksel inançtan dolayı, hiçbir yargıda bulunmayı aklımızın ucundan bile geçirmeyiz.

878

Kamera, görsel tüm olguları yorumsuz aktarır.

879

Fotoğrafçı tanıklığı, herhangi bir tanıklıktan daha etkili olduğu için, fotoğrafları gerçeklerle özdeşleştirmeye çalışırız

880

Görüntülerin yerli yersiz kullanılmasının toplumsal gelişmelere hiçbir katkısının olmadığı açıktır. Çünkü günümüzde görüntülerin izleyiciyi aktif bir eylemcilikten çok pasif bir tanıklığa taşıdığını söyleyebiliriz.

881

Optik ve elektronik alanındaki gelişmeler görüntülerin gittikçe müdahale edilebilir materyaller olmasına yol açmış, bu da nesnel gerçeğe ilişkin görüşlerimizin değişmesine neden olmuştur.

882

Gerçek görme, içinde sevgi barındıran bir eylemdir. Çünkü hiçbir nesnenin ruhu hakkıyla kavranmadan gerçek bir görme sağlanamaz.

883

Görmek, görünen şeylere bir kesinlik kazandırmaktır.

884

Görmek, gerçeklik oyununa doğrudan katılmaktır.

885

Fotoğraflar, içinde gerçek olmayan hiçbir konuya açık değildir.

886

Görmek, görüntüler sayesinde bir deney kazanmaktır.

887

Bir fotoğrafın görsel kalitesi, ancak fotoğrafçının sezgileri ve samimiyetini ortaya koyma becerisine bağlıdır.

888

Görüntüler felsefeye katkıda mı bulunmuştur, yoksa sonunu mu hazırlamıştır?

889

Başarısız görüntü, bir fikrin kötü bir görüntüyle temsil edilmesidir.

890

Görüntüler, sonsuz anlam ve yorumlamalara açık olduğundan, doğal olarak anlamın anlamsızlığına da açıktır.

891

Her görüntünün bir kurgu olduğu varsayıldığına göre, fotoğraf gerçekten kurgulanarak alınan yeni bir gerçekliği dile getirmektedir.

892

Kamera yaşama tanıklık ettiği için fotoğrafçının suç ortağı haline gelmiştir.

893

Fotoğraf anılara dayanmaz; kendisi doğrudan anı olur.

894

Neyi ararsan ara, yine de kameran yanında bulunsun!

895

Kamera, sadece duygusuz bir araç değil, aynı zamanda bir muhbirdir de.

896

Işık, devinim yaratmanın en önemli nedenidir; çünkü görmeyi olanaklı kılan bir ortam oluşturur.

897

Görüntü dizini, fotoğrafçının anı defterine benzer. Bu bakımdan hiçbir anı gereksiz olmadığı gibi, hiçbir fotoğrafta anılardan bağımsız tutulamaz.

898

Fotoğraf tarihi boyunca görüntüler önceleri gerçeklikten gerçeküstücülüğe, daha sonra da gerçekdışılığa kadar uzanan bir sürece evrilmiştir.

899

Fotoğraf tarihi, bir yönüyle aydınlanma ve çağdaşlığın tarihi olarak da görülebilir. Çünkü fotoğraf, hem aydınlanma çağının yol göstericisi hem de modern yaşamın başlıca belirleyenisidir.

900

Görüntüler etik sorgulamalara açık metinler olduğundan, fotoğraf, bizzat etiği de sorgulayan bir olgu olarak görülebilir.

901

Fotoğraflarım: gözümün ışığı.

902

Fotoğraf, dolaysız ve yalın bir karşı koymayı başarabilen bir göstergedir.

903

Şok görüntüler, bilincimiz üzerinde baskı oluşturduğu için, bir bilinç şokuna neden olurlar.

904

Görüntüler, mesajını sözsüz ifade ederler. Ancak yüksek sesle!

905

Kamera gerçekleri yansıtan ayna gibidir. Yani gerçeklikleri kavramaya bir göz gibi talip olmuştur.

906

Güneş balçıkla sıvanamaz, çünkü fotoğraf denilen evrensel bir değer var!

907

Güneş dünyayı aydınlatır, fotoğraf da görsel evrenimizin bilinmezlerini...

908

Fotoğraf: görmenin kuşkucu yolu.

909

Görüntüler birer baskı aracı olmasaydı, baskılar görüntü elde etmeyi zorunlu kılar mıydı?

910

Fotoğraf, toplumsal kesimlerin karşıtlıklarına ayna tuttuğu için vazgeçilmezdir. Çünkü sınıflı toplumlar, gerçeği en çok da fotoğrafik görüntüler aracılığıyla bir bilgi olarak kavramıştır.

911

Görüntüler, günümüzde yeni bir hegemonya aracı olmuştur.

912

İnsanları yanıltma konusunda, hiçbir aygıt kamera kadar etkin bir rol üstlenmemiştir! Çünkü kamera her ne kadar gerçeğe ilişkilendiriliyorsa da, o daima gerçek ile gerçeğe dışılığı aygıtı olmuştur.

913

Fotoğraf çekmek, gerçeği gerçeğin verileriyle keşfetmektir.

914

Fotoğraf, olguları nesnel gerçeğe kopararak kendi gerçekliğinin bir dışavurumu haline getirmiştir.

915

Fotoğraflar, dolaştığı tüm coğrafyalarda, her toplumun gerçekliği ile çakışan öykülerle zenginleşirler.

916

Fotoğraflar, bazı durumlarda eril, bazen dişil özellikler taşıyan bir kimliğe bürünebilirler.

917

Fotoğraflar hem olup biten zamanı temsil ederler, hem de olup biten şeyin görüntüsünü.

918

Fotoğraf bir 'an'da gerçekleşen olayın an'lık görüntüsüdür. Oysa gerçek tek bir an'a sığdırılamayacak ölçüde ihtimalli bir olgudur.

919

Görme, bilgiyle birlikte değer kazanan bir eylemdir. Çünkü bilgiye dayanmayan bir kavrayış sığ ve kısır olacaktır.

920

Gören göz için bir fikrin derinliği, uzaklığı ve ulaşılmazlığı söz konusu olamaz! Çünkü bir fikrin derinliği insanın gelişmişliği ile orantılıdır.

921

Gerçek, geçmişte de gerçektir.

922

Bugün fotoğrafçı bir görüntünün düşsel boyutlarını gerçeklik boyutlarından daha fazla önemsiyor. Çünkü fotoğrafçıların büyük çoğunluğu gerçeklerden kaçmak için fotoğraf çekiyorlar.

923

Ne yazık ki fotoğraf bugün, barbarlığın teşhir edildiği bir araç haline getirilmiştir. Propaganda ve dehşet aynı yoğunlukla ve basat bir şekilde topluma enjekte etmekte, görüntüler bu suç ortaklığını denetimsiz bir yoğunlukla bilincimize taşımaktadır.

924

Her görüntü karesi bir geçmişe çerçeve çizer. Fakat, fotoğrafın yüzü her zaman geleceğe dönüktür.

925

Fotoğraf, aydınlanma çağının öncü buluşlarından başında gelir. Ve aynı zamanda modern çağın sembolü haline gelmiştir.

926

Her 'an', çekilmiş bir önceki 'an'ı kutsamaktadır. Çünkü fotoğraf birçok durumda konu ve nesnel gerçeği değil, an'ın gerçekliğini önemser.

927

Kaydedilmiş görüntü, denetim altına alınmış bir gerçekliği açığa vurur. Bu bakımdan fotoğraflar açıklamaktan çok gizler ve anlatmaktan çok anlamlandırır.

928

Tarihi gerçekler, bugün daha fazla önem kazanmışlardır. Çünkü fotoğraf denilen bir araç bulunmaktadır!

929

Fotoğraf, özü itibarıyla devrimci bir sanattır. Çünkü yaygın ve demokratik bir karaktere sahiptir.

930

Herhangi bir anı fotoğrafı bile, süreç içinde tarihsel bir niteliğe kavuşabilir. Çünkü görüntülenen her şey tarihin bir parçası olmayı hak etmektedir.

931

Fotoğraflar, mevcut şeyleri geçmiş yapan bir uğraştır.

932

Güzel sanatların bir dalı olan fotoğraf, tüm sanatlardan farklı olarak “güzeli” amacının en son sırasına koymuştur.

933

Günümüzde görüntüler dilin yerini almıştır. Çünkü görüntüler sözcükleri de kapsayan evrensel bir dile sahiptir.

934

Fotoğraf gözün algılama hızına bağlı olarak kısa sürede gerçekleştirilen bir sanattır.

935

Fotoğraf, hem ‘şimdi ve burada, hem de ‘dün ve geçmişte’dir.

936

Objektifi kullanan fotoğrafçının, adına yaraşır biçimde, gerçek karşısında daima ‘objektif’ davranması gerekir.

937

Algılama, bireysel bir kavrayışı ortaya koymaz yalnızca, aynı zamanda toplumsal boyutlara da sahiptir.

938

Bir eserin kalitesi, bu eserin yarattığı atmosferde gizlidir.

939

Fotoğraf, görünen şeyleri kişiselleştirmek ve onları fotoğrafçının mülkü yapmaktır.

940

Her olay, kendisine özgü özellikler ve fotoğrafçı bakışının yetkinliği ile bir görüntüde yer alır.

941

Her görüntü sosyolojik bir olguyu temel aldığından, sosyal olaylar görüntülerin eşsiz katkısı olmadan analiz edilemezler.

942

Herhangi bir nesne, kendi özel atmosferi ile bir görüntüde yer almaz, ona yüklenen anlama yer alır.

943

Yaratıcılığın hem açık hem de gizli amacı ruhsal bir boşalma sağlamaktır. Bu bakımdan her eser farklı bir ruh halini yansıtır.

944

Fotoğrafın yüzü, nesnel gerçeğe dönük olmasına karşın, hiçbir fotoğrafçı nesnel gerçekle yetinmez, duygusal etkilenmelerin katkısına da başvurur.

945

Fotoğrafçı gerçek olguları bu olgulara başka gerçeklikler atfederek görüntüler.

946

Sanat eserinin gerçek yüzü, gizli yüzüdür.

947

Her suret bir gerçekliği, her ifade ise surete yansıyan bir anlamı ortaya koyar.

948

Batı dünyasında dini kurumlar, herhangi bir sanat dalını, dine hizmet ettiği ölçüde sanat olarak kabul etmiştir. İslam dini ise farklı bir yol izlemiş, gerçekliği ve sureti yasaklayarak, soyutlamayı öne çıkarmıştır.

949

Bazı fotoğraflar, izleyicide tedirginlik yaratan veya büyülerine çeken bir rol üstlenirler. Çünkü fotoğraflar gerçeği çatışmalı yaptığı sürece izleyici nezdinde bir karşılık bulabilir.

950

Görüntüler daima karşılaştırmalı bir gerçeği açığa vururlar: Varlığın ve varoluşun gerçeğini...

951

Durağan nesnelerin bulunduğu fotoğraflarda bile, belli ölçüde devinim öğeleri yer almaktadır.

952

Fotoğraflar, fotoğrafçının da rol aldığı bir oyun sergiler.

953

İzleyici sanat yapıtı karşısında daima bir bilirkişi konumunda bulunur!

954

Birçok olgunun fotoğrafının çekilmesinden itibaren ‘şimdi ve burada’ olması hiçbir şey ifade etmez. Çünkü bu olgular gerçekliklerini yitirmiş birer hayal olmuşlardır.

955

Kameraya poz verenler daima bir role soyunurlar. Aslında fotoğraflarda poz verenlerden çok, fotoğrafçının bizzat kendisi rol yapmaktadır!

956

Kurgu, bir zaman diliminden hem bir geçmiş, hem de gelecek zaman yaratmaktır.

957

Kamera: Hayal yaratma aygıtı.

958

Günümüz fotoğrafının durumu: Milyonlarca fotoğraf ve fotoğrafçı sayesinde fotoğraf dünyasında sadece imgeler kirlenmez, fotoğrafçı da kirlenir.

959

Her görüntü, bir yargılama süzgecinden geçerek kurgulanır.

960

Fotoğraf ortamının en büyük talihsizliği, izleyicinin tümünün uzman fotoğrafçı olmasıdır.

961

Kamera, kendi başına belirleyici bir araç değildir. Göz onu belirleyici ve kesinleştirici bir araç haline getirmiştir.

962

Kamera doğanın ayrıntılarına, evrenin bilinmeyen köşelerine ve uzayın derinliklerine girmeye başladıkça, görüş ufku çok boyutlu olmaya başlamıştır. Çünkü kamera aynı zamanda bilimin de gözüdür.

963

Kameranın doğaya yöneltmesiyle ele geçen şey, yepyeni bir doğadır.

964

Görüntü çerçevesi bir tiyatro sahnesini andırmaktadır. Bu sahnede hem yönetmen (fotoğrafçı), hem de sahnelenen oyun (fotoğraf) bir arada bulunur.

965

Fotoğraflar yaşamdan kaydedilmiş arı görünüşlerdir. Bu bakımdan her fotoğraf nesnesiyle bir bağlantı içinde bulunmaktadır.

966

Kamera aracılığı ile gerçeklik mi özgür kılınıyor, yoksa gerçeği daha iyi görme yetkinliğimiz mi baskı altına alınıyor?

967

Fotoğrafçı, akıp giden zamana el koyan insandır.

968

Kuşkusuz fotoğrafçı ile görüntü arasında çok yakın bir bağ bulunmaktadır. Fakat görüntünün içeriği söz konusu olduğunda bir mesafe söz konusu olmaya başlar. İşte bu noktada fotoğrafçı, izleyiciden daha ayrıcalıklı bir konumda değildir.

969

Her görünüş, görüldüğü boyutlarıyla bir somutluk sergiler.

970

Fotoğrafçı, başyapıt yaratma iddiasıyla yola çıkarsa çok şey yapma şansına sahiptir. Ancak sanatsal niteliklere sahip eserler her istendiğinde ortaya çıkamaz!

971

Başarılı fotoğraflar, fotoğrafçının kamerayla olan didişmesinin bir sonucudur.

972

Görünüşler, kamera yardımıyla elde edilen kontrol edilmiş görüntülerden her zaman daha fazla özgürdür. Çünkü ele geçirilmediği sürece her görünüş uzamda bu özgürlüğü alabildiğine kullanır.

973

İzleyici, bir sanat eseri karşısında aktif olduğu sürece, izlenen yapıt büyük değer kazanabilir.

974

Herhangi bir görüntüyü, ancak onu paylaşmak ve derinliklerine doğru yolculuk yapmak suretiyle bir anlama kavuşturabiliriz.

975

Fotoğrafçı, görüntüler aracılığıyla izleyiciyi yönlendirmekte, daha doğrusu fotoğraflarla bir tutum belirlemeye çalışmaktadır.

976

Belleği zayıf bir toplumun toplumsal dinamikleri ve direniş kapasitesi de zayıftır. Bu bakımdan, çekilmiş tüm görüntülerin tasnif edilmemiş bir görsel bellek yarattığını göz önüne aldığımızda, fotoğrafların geleceğe güvenle bakmamızda ne kadar büyük rol aldığını daha iyi kavrayabiliriz.

977

Fotoğrafın sosyal bir uğraş olarak farklı toplum kesimlerince benimsenmesi, ardından algılama bunalımı yaşayan birçok fotoğrafçının ortaya çıkmasına yol açmıştır!

978

Fotoğraflardaki güzel yüzler, hoş manzaralar ve etkileyici nesneler amatör fotoğrafçıların güzellik arayışının bir göstergesidir. Oysa, sanatçı fotoğrafçı için doğal güzellikler başlı başına bir amaç değil, tasarım tercihlerinin en sonunda yer alır. Bu nedenle hiçbir güzellik arayışının yaratıcı bakışı ve yorumlama özgünlüğünü aşan bir düzey yakalaması pek olanaklı değildir.

979

Nesneleri, onları algıladığımız çerçeve içinde görürüz. Çünkü nesnelere dair tüm kanaatlerimiz genellikle onların işlevselliği ve fonksiyonelliği ölçüsündedir.

980

Gözlemlemek nesnelerle veya olgularla ilişki kurmaktır.

981

Görünüşler, ortaya çıkarılmak ve bir amaca eşlik etmek üzere sanatçıyı bekleyip dururlar. Dolayısıyla herhangi bir görünüş bir amaca uygun düşüyorsa, fotoğraf olmaya da uygundur

982

Fotoğraf, fotoğrafçıyı gelecekte temsil edecek niteliklere sahip olmalıdır. Aksi taktirde, fotoğrafçının iç dünyası ve yaratıcılığının izlerini taşımak yerine, avare zamanların tanığı olmaktan öteye gidemez.

983

Bazı görüntüler, çekildiği an'dan itibaren eskimeye başlarlar. Çünkü hedef göstermeyen herhangi bir fotoğraf, bir amacı açıklamaya da gerekçe olamaz.

984

Kişilere ve olaylara göre farklılıklar gösterse de, gerçek her zaman tektir ve en açık biçimde doğruları barındırmaktadır.

985

Tüm gerçekler, fotoğraflanıncaya kadar sadece görünüşlerden ibarettir.

986

Her görünüş, bir gerekçeye dayandırılarak görüntüye dönüşebilir. Bu bakımdan görmek, görülen şeyler hakkında bir gerekçe yaratmaktır.

987

Göz, görme yoluyla nesnelerin varlığını bir nedene dayandırır.

988

Görme, sınırsız bilgiye açık olduğu kadar, kendisi de bilgi oluşturan bir eylemliliktir.

989

Görmek, bir yönüyle yanılgısız bakmaktır.

990

Büyük fotoğraf ustaları, başyapıtlarını kamerayla değil, öngörüler ve sezgileriyle çektiler.

991

Görüntülerin ruhunu kavramamış fotoğrafçılar, ne yazık ki kameralarını sıradan nesneler gibi kullanmaktan kaçınmazlar. Oysa kameranın ruhunun daima görmenin coşkusuna dayanak olması gerekir.

992

Görünüşler bakışlarda belirginlik kazanır, iç dünyada karşılık bulur ve beyinin parmağa (deklanşör) hükmettiği noktada varlık kazanır.

993

Fikirleri uygun nesneler aracılığıyla görüntülemek, nesneleri görünür yapmak demek değildir.

994

Herhangi bir konu, bizi bir yargıya götürüyor veya bu konunun gizemine ortak edebiliyorsa, bir fotoğrafa da götürür.

995

Seçilmiş bir konunun görüntülenmesi, görünenlerin de doğrulanmasıdır.

996

Yaşam her zaman çok gençtir!

997

Fotoğrafın büyük dinamikleri: Işık ve renk, ruh ve gizem.

998

Her fotoğraf, çekildiği ‘an’ dan itibaren “anı” olur.

999

Fotoğraf: sadece anıları, yaşantıları ve geçmişimizi göstermekle sorumlu tutulamaz; bunların yanısıra, yapmacık davranışları, sahte kurgulamaları, sınıfsal ve olumsuz yönlerimizi de yansıtır.

1000

Fotoğraf, bir yüzey üzerine zamandan soyutlanarak aktarılan bir hayaldir.

1001

Kimler poz vermekten hoşlanır? Kimler pozların kurbanı olmuştur?

1002

Fotoğrafçı, olup bitenin ardından koşturan bir avcıdır.

1003

Her an; birçok yerde birçok kişinin ve olayın fotoğrafı çekilmektedir. Fakat onlara ait gerçeklikler sadece fotoğrafçının gözleriyle sunulmaktadır. O halde fotoğraf gerçekten ziyade müdahale edilmiş gerçekleri temel almaktadır.

1004

Suret, dünyadaki tüm gerçekliklerden daha fazla gerçektir.

1005

Fotoğrafların varlık nedeni duygulardır. Çünkü fotoğrafların büyük bir bölümü iç dünyanın uyarıcıları tarafından yönlendirilen görüntülerdir.

1006

Bir fotoğrafın gerçek zamanı, an'a indirgenmiş zamandır.

1007

Kamera üçüncü göz gibi görülebilir, fakat duygusuz bakan bir göz!

1008

Güzel fotoğraflar, fotoğrafçının iç çatışmalarının birer sevgi belgesidir.

1009

Fotoğraflar, aynı zamanda fotoğrafçıyı da bize anlatırlar. Öyle ki görüntüleri, fotoğrafçının tepki ve coşkularına tercüman olan göstergeler olarak görmek çok yanlış sayılmaz.

1010

Tanınmış bazı fotoğraflar, şaşırtıcı biçimde onları yaratan sanatçılardan daha çok popüler olmuşlardır.

1011

Bilinmezlik merakı, farklı bir görme arayışı, iç tepkilerin yönlendirmesi, tutku, coşku ve serüven tutkusu... İşte bir fotoğrafçı kendisi ile yarışa sokan başlıca etkenler.

1012

Fotoğrafçı çekici bir konu ile karşılaştığında, görüntü çerçevesinin bir yaratıcılık alanına dönüşmesi kaçınılmaz olacaktır.

1013

Fotoğraflarda sunulan gerçeklikler, yeniden okunmak amacıyla paketlenen gerçeklerdir.

1014

Teknik, görüntü inşasının iskeletidir. Bir bakıma teknik, görüntünün direncidir. Sağlam kurulmayan iskelet çöktüğünde, görüntünün tüm unsurları hep birlikte yok olurlar. Güzellikler de...

1015

Başarılı bir fotoğraf sadece gören gözün değil, duyguların ve gelişmiş beğenilerin de bir yansımasıdır.

1016

Görmek, bir ölçüde yaşamın nasıl görülmesi gerektiğine bir ayna tutmaktır.

1017

Tüm sanatçılar, genellikle geceleri çalışırlar. Fotoğrafçılar ise ışıktadır, en fazla da gün ışığında çalışmayı severler.

1018

Tabiatla hiçbir nesne boyutsuz ve gölgesiz değildir. Bu yüzden gölgeler, sanat eserinde de etkinliği ve fonksiyonu olan bir biçim olarak vazgeçilmezdir.

1019

Deklanşöre dokunmak, yaşanmış şeylere yepyeni bir yaşam garantisi bahşetmektir.

1020

Deklanşör her zaman hayatı çoğaltmıştır.

1021

Basın fotoğrafçıları yalnızca bir takım olayları resmetmez, bu olayların öncesi ve sonrasını da bize aktarırlar.

1022

Hiçbir objektif görülenleri ayıklama yeteneğine sahip kılınmamıştır.

1023

Bir fotoğrafçı için en büyük talihsizlik, doğru zaman ve yerde, kötü bir görüntü elde etmek zorunda kalmasıdır.

1024

Kamera, duyguları kalıcılaştırmayı sağlayan duygusuz bir araçtır!

1025

Çok zaman dergi ve gazetelerde yer alan haber görüntülerinin sözcüklere gereksinim duymayacak oranda bir şok yarattığına tanık oluruz. Bunlar gerçeği sadece aktaran değil, aynı zamanda provake eden görüntülerdir.

1026

Doğanın, görünür görünmez birçok çehresi mevcuttur. Bazen göze çarparlar, bazen de görüntüler içinde kendilerini yansıtırlar.

1027

Hiçbir objektif, nesnelerin gerçekliğini verecek oranda objektif olamaz. Çünkü objektifler, nesnelerin biçimini olağanından daha etkileyici yaptığı gibi, biçimini bozarak anlamını değiştirme yeteneğine de sahiptirler.

1028

Nesneler, fotoğraflar içinde yeni bir biçim kazanırken, biçimler de fotoğraf yoluyla bir dönüşüme uğrarlar.

1029

Nesneler salt görünmekle kalmaz; bizi, kendileri hakkında hem düşünmeye hem de yorumlamaya olanak sağlayan çekici bir ortam içine sürüklerler.

1030

Hiçbir görünüş, tutkulu olmayan bir gözlemcinin gözüyle kendini görüntülerde ortaya koyamaz. Çünkü herhangi bir bakışı zorunluluklar değil, ancak bir tutku yüceltebilir.

1031

Fotoğraf, bilincimizi harekete geçiren en gerçek ve somut araçtır. Bilinci eleştirel kılmanın en etkili yolu da, fotoğraf görüntülerinin yarattığı gerçeklik duygusu.

1032

Sanat, sanatçının iç gerilimleri ile dış gerçeklik arasında bitip tükenmek bilmeyen çatışmalardan güç kazanan bir eylemdir.

1033

Biçimler, görüntüleri hangi çerçevenin sınırları içinde görmemiz gerektiğini bize gösterirler. Ancak görüntü çerçevesi sadece biçimleri öne çıkarmaz, birtakım çağrışımlara kapı aralayan bir ortama da zemin hazırlar.

1034

Görmeyi kolay hale getiren belki de tek neden, çelişkilerle iç içe olan benlik arayışlarımızın yol açtığı etkilenmedir.

1035

Fotoğraf, nitelikli olanlar kadar sıradan, basit ve yanlış tasarlanmış görüntülerin de yer bulduğu çok seçenekli bir ortam yaratmıştır.

1036

Sanat, başlangıçta güvensizliğin, kuşkuların ve meraklı arayışların yönlendirdiği ancak sonuçlarıyla sanatçıya huzur veren bir güven ortamı gibi görülebilir. Bu bakımdan bir sanatçının iç huzursuzluğu, aslında daha huzurlu bir ortam bulmak için gereklidir.

1037

Bir şeylere sınır koyduğumuz sürece, daha iyi görürüz.

1038

Görünüşler, bakışın yetkinliğine bağlı olarak bizi sınırlarına davet ederler.

1039

Görmek bir sınır çizmektir. Bu da, bakışı algı ve yaratıcılıkla buluşturmadır.

1040

Yaratıcı bakış, ilgi duyduğumuz şeylere karşı hem tutum almayı, hem de algı çerçevemize dahil ederek onları benimsemeyi gerektirir.

1041

Görmeyi sınırlayan tek gerçek karanlıktır!

1042

Yaratıcı sanatçı, yeri geldiğinde dış dünyanın somut gerçekliklerini bile karmaşıklştırmaktan kaçınmayan biridir. Çünkü sanatsal düzenlemenin kuralları toplumsal kural ve kaidelerle örtüşmez.

1043

Yaratıcı fikirler, çok zaman büyük yoğunlaşmalardan çok, küçük mutluluklardan ortaya çıkarlar.

1044

Büyük fikirler, her zaman büyük yapıtlar doğurmaz. Unutulmamalıdır ki, birçok başyapıtın yaratılma gerekçesini küçük duygulanımlara borçluyuz.

1045

Yaratıcılığın ortaya çıkması için sadece yeteneklere gereksinim duymayız, bazen kavga da gereklidir!

1046

Fotoğraflar sadece bir olayı belgeleme, bir görünüşü aktarma ya da birtakım şeyleri açıklamakla yetinmez, aynı zamanda bize fotoğrafçıyı da anlatır.

1047

Fotoğraf, fotoğrafçının gerçeği kendi deneyimleriyle buluşturduğu 'an' içinde elde edilir.

1048

Fotoğraf çekmek, yaşanmış bir deneyimle karşılaşmaktır.

1049

Algılamak, görünenler karşısında taraf olmak ve gerçek karşısında dimdik durmaktır.

1050

Aslında her fotoğrafçı gördükleri tarafından ele geçirilmektedir.

1051

Fotoğraflar çekildiği zamanın yanısıra, ait olmadığı zamanı da yansıtır.

1052

Yapıt, sanatçının iç dünyasının bir izdüşümüdür.

1053

Yaratıcılık, sezgilerin, birikimlerin ve duyguların sanatçının tüm yeteneklerini harekete geçirmesidir.

1054

Fotoğraflar ölüme karşı dimdik duran birer yaşam suretidir.

1055

Fotoğrafçılar sürekli olarak güzellikleri arar dururlar. Bunun temel nedeni doğanın saf ve duru güzelliklerle dopdulu olmasıdır. Oysa fotoğrafçının görevi hazır bu güzellikleri ele geçirmek değil, güzellikleri yeni baştan yaratmaktır.

1056

Sanat, içinde doğru ve yanlışların rol almadığı tümüyle dumsal bir etkinliktir.

1057

Fotoğrafçı için tanıklık bir gereklilikten çok, doğal bir gereksinimdir.

1058

Fotoğrafçı, görüntüler aracılığıyla yaşamın kavranması ve yorumlanmasına katkıda bulunurken, zihinleri bulanıklaştıran provakatif tutumlardan da vazgeçmemesi gerekir.

1059

Güzel fotoğrafların büyük çoğunluğu, duyguların denetimine girmiş gözlerin eseridir.

1060

Saf gerçek ile algılanmış gerçekliğin birbirlerine karıştırılması gerekir. Saf gerçek, doğaya ve varlığa dönüktür. Oysa algılanmış gerçeklik daima subjektiftir ve kişisel kanaatleri yüceltir.

1061

Görünmeyen şeyler görüntülenemez de! Görüntülenen şeylerin de tam anlamıyla görüldüğünü söyleyemeyiz.

1062

Herhangi bir nesne, farklı insanlarda farklı biçimde görünebilir. Bu da bakışımızın gerçekten çok, duyguların hizmetinde olduğunu göstermektedir.

1063

Fotoğraflar, fotoğrafçının öznel bakışından bağımsız şeyler değildir. Lakin herşeye karşın öznel bakışımız da gerçeğin hizmetinde bulunmaktadır.

1064

Nesneler, görüntüler içinde simgeleşen gerçeğin tamamlayıcı parçalarıdır.

1065

İnsanlar, sahip olduğu bilgilerinin derinliği oranında görürler. Başka bir açıdan ifade edersek, görebildiğimiz ölçüde bilgi sahibi oluruz.

1066

Her hayal bir görmeye dayanır. Benzer şekilde, göze görünen her şey hayal dünyamızda bir iz bırakır.

1067

Görünüşler karşısında harekete geçen duygularımızın büyük çoğunluğu derinliğine bir kavrayıştan kaynaklanmaz. Çünkü gözün bir takım gerçekliklere yönelmesi öncelikle dikkat çeken şeylere dönüktür.

1068

Görmek, duyumsamak ve harekete geçmek: Sanatsal yaratıcılığın doğal süreci...

1069

Fotoğraf, her ne kadar bir açıklama metni gibi görünse de, gerçek ifadesini daima iç dünyanın bir gerçekte somutlaşan görüntüsünde ortaya koyar.

1070

Görmek, olayların konumu ve durumu hakkında gözün bir sentez yapmasıdır.

1071

Herhangi bir görüntü konusundan çok, yarattığı görsel etkiyle öne çıkabiliyorsa, bu fotoğraf başarılı sayılabilir.

1072

Fotoğraflar, salt birer saptama değil, fotoğrafçının görüntüler aracılığı ile oluşturduğu fikirlerdir.

1073

Fotoğraf, çekildiği zamanın gerçekliklerini yorumlayan, ancak geleceğe yönelik boyutları bulunan bir aktivitedir.

1074

Çevremizde kendisini doğal güzelliklerin çerçevesinden kurtaramayan birçok fotoğrafçı bulunmaktadır. Çünkü tabiat somut bir değer olarak bu fotoğrafçılar için hazır durumda bekleyen ve her an başvurulana güzellikler barındırmaktadır.

1075

Nesnel gerçekler, fotoğrafçı için gerekli ve uygun bir anlatımın sembolü olması amacıyla fotoğraflanır.

1076

Modern çağda keşfedilen fotoğrafın, varlığı ile tutucu görüşlere karşı durduğu unutulmamalıdır. Dolayısıyla fotoğrafı, tutucu eğilimleri olmayan bir uğraş olarak görebiliriz.

1077

Sanat, bir fikrin veya görüşün bir yapıtta somutlaştırılmasıdır.

1078

Fotoğraf, genellikle sıradan nesneleri veya basit konuları temel alarak onları somut, önemli ve anlaşılır hale getirir.

1079

Olayları anlamlı görüntülerde somutlaştırmanın ilk durağı izlenimlerimizdir.

1080

Hiçbir yorum, bir görünüşün kendisi kadar gerçek değildir!

1081

Görüntüler içindeki bir gerçek, bu gerçeğin sözlü ifade edilmesinden daima daha etkilidir.

1082

Fotoğraf sadece olguların gerçekliğini değil, olguların görüntülenmesini sağlayan fotoğrafçının duyuşsal ve ruhsal eğilimlerini de yansıtır.

1083

Sanat eserini tek bir yorumun çerçevesine hapsetmemek gerekir. Çünkü yorumlamak, bir yapıta tek pencereden bakmaktır.

1084

Hiçbir yorum, bir fotoğrafın oluşturulma nedenlerini tam olarak açıklayamaz!

1085

Fotoğraf yaygın bir materyal, fakat eksik bir dildir. Çünkü tüm fotoğraflar taraflı bir bakışın ürünüdürler.

1086

Fotoğraflar konuşurlar mı, yoksa gizlerler mi?

1087

Varlığın en anlaşılır ve somut temsilcisi doğadır. Doğa, hem kendi hakkında bilgi sahibi olmamızı, hem de onu işleyerek bilgi oluşturmamızı sağlayan bir ortamdır.

1088

Fotoğraf görüntüsü, çekildiği dönemi ve sonrasını yansıtan bir ayna işlevi görür.

1089

Fotoğraflar, aynı zamanda fotoğrafçının duruşunu da gösterir. Çünkü görülmüş ve kaydedilmiş gerçek, yorumlanmış bir hayatı simgeler.

1090

Doğa hiçbir zaman değişmez. Ancak, sanatçının doğa karşısındaki duruşu ve onu yorumlama arzusu sürekli değişim gösterebilir.

1091

Fotoğraf sanatının öteki sanat dalları ile bir ilişki içinde olması olağandır. Ancak fotoğrafın öykü anlatmaya daha eğilimli bir boyuta sahip olduğunu unutmamak gerekir.

1092

Fotoğrafçı, fotoğrafta yansıttığı şeylerin yanı sıra, bir öykünün de yaratıcısıdır.

1093

Fotoğraf, yaşamın seçilmiş bir kesitinden alıntılanan bir çerçevedir. Ve yaşamın temsiline soyunmuştur.

1094

Fotoğrafçı, çerçeveye taşıdığı her görüntüyü, görsel bir öykü tasarlamak amacıyla düzenler.

1095

Fotoğraf, gerçekliğin yansımalarını aktarmakla yetinmez, çok zaman doğrudan gerçeğin kendisi gibi algılanır.

1096

Fotoğraflar o kadar somut göstergelerdir ki, hayal dünyasına kamera yöneltilerek elde edilmiş herhangi bir görüntü mevcut değildir.

1097

Aydınlık gerçekler, bir mekan ve yaşantı olmadan, fotoğraf olamazlar.

1098

Fotoğraflar, düşlerle ilgilenmez ya da ilişkilendirilemez. Fakat, düşler görüntüler yoluyla bir takım gerçeklikler yaratabilir.

1099

Her sanat dalında olduğu gibi, fotoğrafta da yorumlamanın başlıca yolu, görüntülerin kurgulanmasıdır.

1100

Yaşam ile fotoğrafları birbirinden ayıran tek şey gerçektir. Buna göre kamerayı, fotoğrafçı ile yaşam arasında engel koyan, dahası onu yaşamdan koparan bir araç gibi görebiliriz.

1101

Fotoğraf, çok zaman bizi algı sınırlarının dışındaki gerçekliklere de çeker. Gerçekliğin görünmeyen boyutları hakkında bilgi ve izlenim sahibi olmamıza olanak tanır.

1102

Okuma ve yazma, temelde görmeye dayanan bir etkinliktir. Çünkü metinler gibi görüntüler de okunabilir.

1103

Her görüntü, bir fikir üzerine bina edilmiş bir fıkirdir.

1104

Görsel bellek, bir insanın izlenimleri ve yaşantısının oluşturduğu bir birikimdir. Bu birikimi, özgeçmiş olarak da görebiliriz.

1105

Görüntüler, bildiğimiz şeylerle, bunlar hakkındaki yargılarımız arasında kurulan bir köprüdür.

1106

Herhangi bir anı fotoğrafı ile evrensel kabul görmüş sanatsal bir fotoğrafın okunma şansları eşittir.

1107

Her fotoğrafı bir seyirlik nesne gibi görebiliriz. Çünkü görsel evrenimiz ağırlıklı olarak seyirlik bir dünya yaratmak amacıyla hareket eder.

1108

Objektifler, yaşam üzerinde göz gibi denetim sağlayan gözlerdir.

1109

Fotoğraf, fotoğrafçının öznel bakışının bir görüntüde vücut bulmasıdır.

1110

Görsel gerçeklik, fotoğrafçının hayatı algılaması, kendini sorumlu hissetmesi ve taraf olmasıdır.

1111

Elde edilmeleri açısından sanat fotoğrafları ile basit anı fotoğrafları arasında bir fark yoktur. Çünkü fotoğrafı ayrıcalıklı bir noktaya taşıyan görüntü tekniği değil, bakışın ayrıcalığıdır.

1112

Bir görüntünün mesajı, bu görüntünün izleyicide düşsel ve görsel bir yankı bulmasıdır.

1113

Herhangi bir fotoğrafı, kendi yaşam deneyim ve birikimlerimizi de dahil ederek izleriz.

1114

Görüntüler, düşünce üretmek amacıyla sürekli olarak tüketilen materyallerdir.

1115

Amatör fotoğrafçılar, genellikle fotoğraflarını “kendi keşfettikleri biçimde” görmemizi arzu ederler. Çünkü bakışın mutlakiyetinden çok fotoğraf bir keşif aracı gibi görülmektedir.

1116

Fotoğraflar hayal ufkumuzu genişleten materyallerdir. Bundan dolayı görüntüleri, hayal gücümüzün onlara yüklediği anlamlar çerçevesinde izleriz.

1117

Kameranın saptadığı her yaşam parçacığı, zamandan alıkonulan okunabilir bir gerçektir.

1118

Sanatsal görüntüler, fotoğrafın evrensel dilinin en soylu cephesi olarak öne çıkmıştır. Bu bakımdan sanata taşınan herhangi bir fotoğraf, fotoğraftan çok, sanatın bir parçası olmaya başlar.

1119

Her tür görüntü kullanımı, bir tüketim gereksinmesinden kaynaklanır. Çünkü nitelikli olsun veya olmasın görüntülerin üretilmesini sağlayan üretim gereksinmesidir.

1120

Fotoğrafik anlatım, görüntülerin kullanım amaçlarından sadece bir tanesidir. Hatta belki de ilk amaçtır!

1121

Fotoğrafik görüş, görülen ve duyumsananlar karşısındaki fotoğrafçı tercihidir.

1122

Görüş, formüle edilebilen veya kişiye öğretilen bir şey değil, söyleyecek sözü olan fotoğrafçının dilidir.

1123

Sanat yapma arzusu, fotoğrafın bulunuşundan bu yana fotoğrafçının en büyük çabası olmuştur. Çünkü yetenekli olsun veya olmasın, deklanşörün yaratıcılığı kışkırttığı açıktır.

1124

Fotoğraflarda sunulan her olgu, aynı zamanda sorgulanması gereken bir gerçeği de barındırmaktadır.

1125

Optik, fotoğrafta niteliğe değil biçime etki eden teknik bir yardımcıdır. Çünkü objektifler görüntülere daha çok pasif bir katılımda bulunurlar.

1126

Basit veya ustaca çekilmiş olsun, saptanan her görüntü bir tasarımcının eseridir.

1127

Fotoğrafın keşfi, deklanşör sesi (klik) ile dünyaya duyurulmuştur!

1128

Fotoğrafın sanat olarak benimsenmesinin en önemli nedeni, nesnel gerçeğe olan doğrudan ilişkisinin öteki sanatlardan daha inandırıcı olmasıdır. Bu da fotoğrafın gerçek ile sanat arasında bir yere oturmasına yol açmıştır.

1129

Mekanik objektifi anlam taşıyan görüntülerin ‘göz’ü yapan şey, fotoğrafçının dikkati, sezgileri ve tepkileridir.

1130

Fotoğraf bazen görselleşmiş bir düşünce, bazen de düşünceye dönüşmüş bir görünüştür.

1131

Nesneler, onları görsel birer nesne olarak görüntülemek için bizi bekleyip dururlar.

1132

Sanatçı, doğayı kopya etmekle doğaya bir katkıda bulunamaz. Ancak, doğanın yarattığı ilhamın sanat eserine çok şey kattığını da gözden kaçıramayız.

1133

Taklit, sanatçıyı özgün bir kimliğe ulaştıran yolun taşlarına benzetilebilir. Çünkü taklit, araç olmaktan çıkıp amaç haline geldiğinde, yaratıcılıktan söz etmek gereksizdir. Buna göre bir fotoğrafçının en büyük handikapı, doğal güzelliklerin büyüüne kapılarak, taklitçi ve aktarmacı bir konuma düşmesidir.

1134

Sanatsal güzellikler yapay şeylerdir. Çünkü yeni baştan inşa edilirler. Oysa doğal güzellikler saf ve gerçek güzelliklerdir.

1135

Çektiği her şeyi sanat eseri olarak görmediği sürece, her fotoğrafçı pekala yaratıcı bir sanatçı olabilir!

1136

Görüntüler, anımsamamızı sağlayan dökümanlardır. Fakat anımsamazlar!

1137

Fotoğraflar anlamı saklayan anlatımlardır.

1138

Üslup, bir sanatçının kendi yapıtlarında tescillenmiş olan kimliğidir.

1139

Başarılı bir kompozisyonu, bir bakıma fotoğrafçıyı sanatçı çizgisine taşıyabilen becerilerin doruğu gibi görmek gerekir.

1140

Fotoğraf, sözsüz bir olumlamadır.

1141

Bir fotoğrafçının sahip olduğu görüntülerin tümü, onun yaratıcılığını değil, bakışının sürekliliğini ortaya koyar.

1142

Her yapıt, sanatçının kimliğinin bir tıpkıbasımıdır.

1143

Fotoğraflar zaman içinde sararmalarına karşın, zamanı eskitemezler.

1144

Fotoğrafı yaygın bir araç haline getiren, kullanımı ve tüketiminin olanaklar dahilinde olmasıdır.

1145

Fotoğrafçı kararlaştırdığını değil, gördüğünü çeker. Çünkü objektif hayallerden çok, gerçeğin gözü olarak kabul görmüştür.

1146

Doğa, bildiklerimizin yanısıra bilinmeyenlerle dolu büyük bir laboratuardır.

1147

Görme, ilgi alanımıza girmeyen şeylerin katkısına muhtaç değildir. Çünkü ilgilenme görmeyi kışkırtan bir eylemdir.

1148

Güzel bir fotoğraftan kastedilen, görüntünün gereksiz, sıkıcı ve anlamsız şeylerden arındırılmasıdır.

1149

Fotoğraf gerçeği kaydederken, değiştirir de. Çünkü objektifler süzerek ve dönüştürerek kaydederler.

1150

Günümüzde göze görünen her şey, görüntü avcılığının potansiyel birer ganimeti haline gelmiştir. Bunun başlıca nedeni, fotoğraf tekellerinin görüntüye duyulan gereksinmeyi abartarak küresel bir gözaltını meşru kılmasıdır.

1151

Fotoğraf, günümüzde her boyuttaki nesnenin temsil edildiği bir suret haline gelmiştir. Aynı zamanda bilgilenmeyi kolaylaştıran ve simgeleştiren bir suret.

1152

Fotoğraf sayesinde bugün güzellik ölçütleri önemli bir değişime uğramıştır. Hem de fotoğraflardan kaynaklanan yönlendirmelerden dolayı güzellikler neredeyse standart hale gelmiştir.

1153

Fotoğraf, tasvir ve temsili aynı oranda benimseyen bir surettir.

1154

İçerik, görmenin bir görüntüde olumlanmasıdır.

1155

Keşfinden bu yana, fotoğraflarda sonsuz sayıda yer almış olmaları, insanları görüntü eyleminin pasif birer katılımcısı haline getirmiştir. Çünkü fotoğrafın başlıca hedefi insandır.

1156

Bugün insanlar fotoğraflarda hem bir özne, hem de nesne haline gelmiştir. Daha doğru bir tanımlamayla, insanlar hem kamera arkasında hem de önünde yer alarak, özne ve nesne olmanın şaşkınlığını bir arada yaşamaktadır.

1157

Fotoğrafçı, doğayla alışveriş içinde bulunan kişidir. Doğa, başarısız fotoğrafçı için kopyalama, başarılı fotoğrafçı için de yaşam ve yaratıcılık olanağı sunar.

1158

İnsanlar, daima nesnel şeylerle yüz yüze bulunmakta, hatta onlarla yüzleşmektedir.

1159

Modelleri (canlı varlıklar ve nesneler) görünür yapan fotoğrafçılar değil, çağrışımlar yaparak fotoğrafçıları avlayan modellerin büyüsüdür.

1160

Fotoğraf ile gerçek arasında, kamera aracılığı ile kurulan doğrudan bir ilişki mevcuttur. Bu ilişki, seçilen bir an'da somutlaşan bir kesinliktir.

1161

Fotoğrafçı, çarpıcı bir anlamın peşine ne kadar fazla düşerse düşsün, sonuç itibarıyla yaşamı idealize etme çabasından kendisini alıkoyamaz.

1162

Günümüzde sanat ve zanaat ürünü fotoğraflar, estetik açıdan birbirlerine iyice yakınlaşmış görünüyor. Bu amaçla sanatsal fotoğraflar ile zanaat işleri arasındaki en belirgin farkı fotoğrafçının tutumunda aramak gerekir.

1163

Başarılı bir fotoğraf, bir bakıma güçlü bir kurgu ve etkili bir düzenleme demektir. Bu durum başarısız bir fotoğraf için de geçerlidir.

1164

Fotoğrafın, fotoğrafçının sevinçlerini ve tepkilerini aynı düzlemde yansıtan bir tasarım olduğunu gözden kaçırmamak gerekir.

1165

Amatörlerin fotoğrafı geliştirdiği ve daha ilerilere taşıdığı bir gerçek. Hatta fotoğrafın, amatörler sayesinde dünyanın her tarafında yaygınlaşmış olduğunu da söylemek mümkündür. Ancak amatör fotoğrafçıların sanatsal düzlemde aynı şekilde başarılı olduklarından söz etmek pek mümkün değildir.

1166

Sanat eseri özünde tek bir görüşü açıklar. Fakat her eserin, izleyicide farklı bir karşılık bulduğunu da gözden kaçıramayız.

1167

Fotoğraflar sayesinde insanlar görmeyi estetize etme yeteneğine kavuşmuştur. Fotoğraf, yeni bir kültür biçiminin sembolü haline gelmiştir.

1168

Fotoğrafçı, görünüşleri kaydetmeden önce farklı biçimde, hayal ettikten sonra da daha farklı görür.

1169

Görsel her kesit, bir yaşam parçasının yaşama örnek olması amacıyla görüntüye taşınmasıdır.

1170

İzleyici görüntüyü, birikimleri oranında anlamaya çalışır.

1171

Fotoğrafı etkili bir dil yapan, görüntülerin estetikle buluşmasıdır. Buna göre sıradan bir konu bile, estetik bir bakış eşliğinde pekala etkili ve anlamlı bir görüntüye dönüşebilir.

1172

Bir yapıtın içeriğini, biçimsel özelliklerinden soyutlayamayız. Bunun nedeni birçok fotoğrafın biçimsel özelliklerinin göz ardı edilmesi ve yanlış içeriğe sahip kılınarak içeriksizleştirilmesidir.

1173

Fotoğraflar, görünenlerden çok, görünenlerin duygular üzerinde yarattıklarıyla etkili olur. Çünkü görmeyi pekiştiren şey, varlıkların duygularla çarpışmasıdır.

1174

Görünerek bizi uyaran dışsal her etki, ruhsal başka bir etkiyle karşılık bulur.

1175

İçsel tepkilerin, sanatsal bir karşılığı her zaman bulunmaz. Çünkü fotoğrafların büyük bir bölümü dış tepkilere açıktır.

1176

Her görünüş, fotoğrafçıyı bir tutum almaya davet eder.

1177

Hiçbir gerçek kalıcı değildir! Ancak, fotoğraf görüntüleri kalıcı kılmayı mümkün kılmıştır.

1178

Portreler, bir insanın sadece tek bir görünüşünü yansıtır. Oysa portreler sanıldığıının tersine daha çok sanatçıyı yansıtır.

1179

Güzel fotoğraflar, izleyicide genellikle çok kolay çekilmiş gibi izlenim uyandırır.

1180

Duygular, bir yapıtın gizli kimliğidir.

1181

Gerçek karşısında etkilenmeyi sağlayan etmenlerin en başında romantizm gelir.

1182

Fotoğraf, gerçeklikleri hangi şekilde ele alırsa alsın, onun bir anlatım ve sanat dili olmasını sağlayan yine de 'özne'dir. Yani sanatçı...

1183

Fotoğrafçı, teoriler ortaya koyarak fotoğraf çekemez!

1184

Her fotoğrafın oluşumunda bir iç gerilim söz konusudur.

1185

Fotoğrafçı gerçeğe olan ilgisiyle, silahsız savaşan bir savaşçı gibidir.

1186

Nesnel gerçek karşısındaki fotoğrafçı, kamerasını her zaman gerçeğe yöneltmez, bazen iç dünyasına yöneltir. Yani çağrışımların yarattığı görünüşlerle daha fazla ilgilenmeye çalışır.

1187

Bazı insanların, kalitesi tartışma götürmeyecek fotoğrafları, kendilerinin de çekebileceklerine olan inançları boşuna değildir. Bunun temel nedeni, fotoğrafın çok kolay çekilebilir bir materyal olmasıdır. Aslında kolay çekilen her görüntü, ağırlıklı olarak sanatsal özellikler taşıyanlar değil, sanat kategorisinde görülmek istenen fotoğraflardır.

1188

Fotoğraf yaşamsal olguları, yaşandıkları gibi değil, yorumlanması gereken şeyler olarak yansıtır.

1189

Her fotoğrafın görsel kalitesi ile sanatsal nitelikleri kendi içinde saklıdır. Yorumu ise izleyicide...

1190

Bir fotoğrafın anlamını, duygular üzerinde yarattığı etkilerden anlayabiliriz. Bazı fotoğraflar da hiçbir anlam taşımamasına karşın sanat olarak önemlidirler.

1191

Gerçek her olgu, birtakım gerçek parçacıklarının bütünlediği bir oluşumdur.

1192

Kameralar gerçekleri, tanık bir gözün denetiminde bir gerçeklik olarak somutlaştırırlar.

1193

Fotoğraflarda yer alan tüm güzellikler gerçeklerden alıntılanmıştır. Oysa diğer sanatlarda güzellikler sadece bir öykünmedir.

1194

Fotoğrafçının nesnel gerçekle duygusal bir çatışma içine girmesi kaçınılmazdır. Bunun nedeni gerçeğin çıplak yüzünün, duyguların sonsuzluğundan daha etkili olmasıdır.

1195

Fotoğraflar, duygularımızı nesneler aracılığıyla somut bir biçime taşıırken, aslında gerçeği bir kez daha onaylamaktadır.

1196

Birçok fotoğraf, düşünmemize olanak dahi tanımadan bizi etki alanlarına çekebilecek oranda çarpıcıdır.

1197

Fotoğraf, tanıdık bir görünüşle karşılaşma belgesidir.

1198

Bilgisiz bir fotoğrafçının sanatsal anlamda bir başarıya ulaştığı pek mümkün değildir. Çünkü bir insanın görüş gücü onun bilgi birikimiyle bir paralellik gösterir.

1199

Fotoğraf başlı başına bir dil olmasına karşın, ne yazık ki birçok şeyi ifade etmek için yine de yetersizdir.

1200

Fotoğrafçı, konusuna beslediği duygusal ilgiye bağlı olarak, etkin ya da edilgen bir konumda bulunur.

1201

Sıradan konular ile tercih edilmiş konuların temelde aynı duygusal ortamın ürünü olduklarını gözden uzak tutmamak gerekir.

1202

Görünüşlerden yansıyan şeyler, sadece bir yansıma değil aynı zamanda bir fikrin öncü uyarılarıdır.

1203

Güzellik, somut yansımaları olan göreceli bir tepkidir.

1204

Birçok güzel fotoğraf, sanatsal özellikler taşımamasına rağmen hoşumuza giderler. Oysa, birçok sanat eseri de, güçlü sanatsal özelliklerine karşın hoş gitmezler.

1205

Sanatsal bir bakışın ölçüsü doğru ya da yanlışlar değil, yalnızca estetik ve gerçektir. Buna göre bir fotoğrafçının bakış açısını veya sanatsal anlayışını kendi doğruları gibi görmek gerekir.

1206

Sanat, sanatçının kendi oynadığı oyunun boş rolüne, kendisini uygun gördüğü bir uğraştır.

1207

Sanatsal fotoğraf, sadece sanatsal hedeflerle yükümlü değil, aynı zamanda düşünsel ya da politik bir amacı geçerli bir değer haline getirmekten de sorumludur.

1208

Fotoğraf, görüntü iletişiminin birbirinden farklı olan her misyonuna hizmet eden bir uğraştır.

1209

Bazı görünüşler, görsel olarak çekici yansımalar sergilerler. Böyle bir durumda geriye onları bir yapıta dönüştürecek fotoğrafçının estetik beğenilerinin devreye girmesi kalmıştır.

1210

Görünüşler, iç dünyamızda bir karşılık bulduğu zaman, görülür ve provake edilebilirler.

1211

Görsel düzenlemeden kastedilen, nesneleri görüntülerin egemenliği altına almaktır.

1212

Fotoğraf olayları kaydetmekle yetinmez, bizi onları derinliğine anlamaya da kışkırtır.

1213

Portre, bir suretin bir görüntüde resmedilmesi değildir. Bir insanın kişiliğine, karakterine ve davranışlarına ilişkin ipuçlarını bir görüntüde ortaya koyabilmektir.

1214

Her fotoğraf, bir an'ın öncesi ile sonrasının bütünlüğünü taşımaktadır.

1215

Sanat fotoğrafları tarihsel bir yapıya benzerler. Binanın kapıları aralandıkça, yeni sürprizlerle karşılaşırız.

1216

Nesneler, doğada karmaşık halde bulunmalarına karşın, fotoğraflarda bir birliktelik içerisinde yaşamayı sürdürürler.

1217

Herhangi bir görüntüyü izlerken, içeriğinden dolayı onu yeniden tasvir ederiz.

1218

Tanrı herkese iki göz vermiştir! Ancak, sadece bazılarına görmeyi nasip etmiştir!

1219

Beden, bedenin dili olan duygulara da yön verir.

1220

Çekilen her görüntü, sanatçıdan giderek uzaklaşmaya başlar.

1221

Görüntüleri güçlü bir dengeye kavuşturan, nesnelerin ritmik bir düzen içerisinde verilmesidir.

1222

Fotoğrafları, fotoğrafçının olguları yorumlama yeteneği ve yaşam karşısında takındığı tutum çerçevesinde görürüz.

1223

Görmek, görünenleri veya yaşanan gerçeği olağan halinden soyutlamaktır.

1224

Fotoğrafçı, bir görüntüde kendisini hangi kimlik özellikleriyle yansıtır?

1225

Fotoğraf, anlamlı bir gerçeğin öyküsüdür.

1226

Fotoğrafın yaygın ve etkin bir dil olmasının başlıca nedeni, hiç konuşmamasıdır!

1227

Fotoğraf, birçok yerde duyguların yerine geçmiştir. Bazen duygulandırır ya da üzer, bazen de heyecanlandırarak sevinçlerimizin kaynağı olabilir.

1228

Fotoğraflar, çekildikleri yerde kalmazlar. Dolaşıma açık olduklarından, dünyanın her yerine ulaşırlar

1229

Her görüntü taşıdığı anlam ve gerçekliğin yanı sıra, izleyicinin zihin dünyasında yepyeni bir mekan ve olayın yaratılmasına kaynaklık eder.

1230

Fotoğraf, görme ve gözlemi iş edinmiş bir 'ben' in bakış açısını yansıtır. Ancak yarattığı etkiler açısından 'biz'i anlatmayı hedef edinir.

1231

Her fotoğraf, çekildikten sonra çoğalan bir bakışın yansımasıdır.

1232

Fotoğraf, farklı görsel dinamiklerin oluşturduğu bir dinamizmdir.

1233

Fotoğraflar, hiçbir zaman fotoğrafçının amaçladığı doğrultuda benimsenmez. Çünkü görüntüleri zaman, mekan ve içeriğe bağlı olarak izleriz.

1234

Görüntüler, insanları olağandışı mecralara taşıma olanağı veren materyallerdir. Çünkü görsel her an, insanın yepyeni bir durumunu ortaya koyar.

1235

Fotoğraflar çoğalıp yayılmaya başladıkça, sanıldığıının aksine etkili olmaz, etkisizleşmeye başlarlar.

1236

Fotoğraf bizi bir gerçeklikle karşılaştırmaktan çok, bilincimiz üzerinde yarattığı sorularla fotoğraf olur.

1237

Görmek, nesnelerle doğrudan ilişki kurmaktır.

1238

Hiçbir olay bize görünen yüzü ile gerçek anlamda kavranamaz. Çünkü görsel her kayıt, zaman ve mekana ışıkla yapılan bir müdahaledir ve olayların tek cephesini öne çıkarır.

1239

Görüntüler zamana karşı pekala direnebilirler. Fakat bilgisizliğe, dar görüşlülüğe ve anlaşılmazlığa asla!..

1240

Yüz birçok anlamı bir arada barındıran, yapayalnız bir biçimdir.

1241

Yaşamdaki her olgu olağan deviniminin bir sonucudur. Fotoğraf da olağan bir görünüşü 'olağan dışı' bir görüntü yapma becerisidir.

1242

Fotoğraflar bakışı çoğaltan bir özelliğe sahip oldukları için, tek bir anlamın çerçevesine hapsedilemezler.

1243

Fotoğrafçı, yalnızca görünenleri sunmakla yükümlü birisi olsaydı, imgesel bakış ve düşünsel sorgulamalara gerek kalmazdı.

1244

Güzellik, olağan şeyler arasından kendisini bize güçlü imgelerle yansıtan nesnelerin yarattığı çekici bir etkilenmedir.

1245

Herhangi bir görüntüyü bir fotoğraftan ayıran en belirleyici özellik, görünenlerin fotoğrafçı tarafından sorgulanmış olmasıdır.

1246

Fotoğrafçı, niyetini önce kamerasına açıklar!..

1247

Amatör fotoğraf yoktur, amatör fotoğrafçı vardır!

1248

Kamera hem bir ilgi, hem de bilgi oluşturma aygıtıdır.

1249

Sanatsal güzellikler, doğanın düzeninden “yeni güzellikler “ oluşturmaktır.

1250

Fotoğraflar, her tür nesnenin belli amaçlar doğrultusunda bir araya getirilmesidir. Sanatsal fotoğraflar ise, görüntü çeşitliliği arasından bir takım değerleri estetik algılayışın doruklarına çıkarmaktır.

1251

Fotoğraf değiştirir. Çünkü değişim gerçektir.

1252

Fotoğraf, gerçekten uzaklaştığı sürece gerçeği güçlü biçimde anımsatabilir.

1253

Fotoğraf, bir yüzleşme biçimidir.

1254

Her izleyici, bir yargıdır.

1255

Portre, bir insanın başka insanlara yüzü aracılığı ile yüzleşmesidir.

1256

Her görüntü, bir nedene dayandırılan bir nedenselliktir.

1257

Görüntünün doğası, fotoğrafçıyı da içeren bir atmosferi ortaya koyar. O halde fotoğrafı, fotoğrafçının doğayı kendisini ifade etmek için yeniden ürettiği bir ortam gibi görebiliriz.

1258

Portre, bir yüzün alenileşmiş göstergesidir.

1259

Portre, bir modelin bir görüntüde fotoğrafçıya teslim olmasıdır.

1260

Aslında tüm izlenimlerimiz görünenlerin öteki yüzündeki bilinmeyenleri görme üzerine kurulmuştur. Çünkü görüntüler mevcut olanların görünmeyen boyutlarını da kapsamaktadır

1261

Fotoğraf, daima “öteki”leri tanımak için çekilir.

1262

Çekilen her görüntüyle fotoğrafçı, bir bakıma içtenliğini ortaya koymaktadır. Çünkü içten bir tutumun rol almadığı hiçbir bakış fotoğrafçıya ait değildir.

1263

Fotoğraflar birşeyleri göstermezler, bizi daha iyi görmeye kışkırtırlar. Oysa genellikle yapılan şey, nesneleri bize görünen yüzleriyle fotoğraflamak.

1264

Yüz yüze kaldığımız her şey gerçektir. Fotoğraf, gerçekliklerin ne olduğunu anlatmaya (ya da sorgulamaya) en kolay yanıt veren sanattır.

1265

Kamera hem kendi gerçeklerimize, hem de yaşamda olup biten şeylerle yüzleşmek için dış gerçekliğe doğrultulan bir silahtır.

1266

Görme, ancak olgular hakkında derinlemesine bir kavrayış gerçekleştirildiğinde mümkün olabilir.

1267

Bakış, her zaman çıplaktır.

1268

Her görme bir amaç oluşturur. Ya da bir amaca hizmet eder.

1269

Duygusuz her yüzün bile bir duygu kırıntısına sahip olduğunu unutmamak gerekir. Çünkü yüzler duygularla birlikte bir kimliğe ve kimlik çıkmazına da işaret eder.

1270

Fikir oluşturmeyan hiçbir görünüşten başarılı bir fotoğraf elde edilemez!

1271

Nesnelerin görünüşü, nesnelerin gerçekliğini de öne çıkarır. Nesnelerin görünüşü, onlar karşısında takındığımız tutumu da belirler. Buna göre, bazen beğenir, bazen tepki duyarız. Mutlu veya mutsuz olur, taraf tutar ya da karşı çıkarız.

1272

Işıklı her mekan, aynı zamanda fotoğraf çekmeye uygun bir platodur.

1273

Güzel fotoğraflar, görmenin sınırlarını genişleten, dahası bakışlarımızın eleştirel sorgulamalarına yanıt verebilen fotoğraflardır.

1274

Bakmak, bir içerik kazandırılmış görmedir.

1275

Her görme, içsel bir buyruğun yerine getirilmesidir.

1276

Görme bizi fikir sahibi yapmaz, fikir oluşturan kararlara ulaşmamıza zemin hazırlar.

1277

Bir insan, kişilik özelliklerini ve davranış biçimini en fazla yüzünde ortaya koyar.

1278

Fotoğraflar hem bir bilgi materyalidir, hem de bilgiyi karara dönüştüren ikna edici bir araç.

1279

Fotoğraf çekmek, görünüşlerden soyut bir gerçeklik yaratmaktır.

1280

Bir şeyin görünür olması, bu şeyin başka şeylerden ayrışması ve farklılaşmasıdır. O halde görülen herhangi bir varlık, diğer tüm varlıklardan daha ışıltılı bir yansıma ortaya koyar.

1281

Görmek, bir ilgi alanı oluşturmaktır. Algılama da herhangi bir ilgiyi imgelere dönüştürmek...

1282

Fotoğraf, nesnel gerçekliklerden görülmüş gerçeklikler yaratmaktır.

1283

Kamera, bugün dünyadaki her şeye egemen olmuştur. Fotoğrafçı da kameraya...

1284

Fotoğrafçının, gerçeğe karşı tutumu ne kadar iyi niyetli olursa olsun, kamera yine de gerçeği hileli kaydeder.

1285

Aile fotoğrafları, yaşanmış bazı an'ların daha değerli kılınarak, 'anı' haline getirilmesidir.

1286

Görüntüler yaşamımıza doğrudan müdahale etmezler. Fakat mahremiyetimize saldırarak veya onu ifşa ederek bir müdahalede bulunabilir.

1287

Görüyorum, çünkü görerek var oluyorum!..

1288

Fotoğraf, nesnelerin bir takım nesnelerle ilişkili olduğundan çok, ilişkili olmadığını ortaya koyar.

1289

Fotoğrafçı, nesneleri tasvir etmez veya anlatmaz, sadece yorumlar.

1290

Fotoğraf, fotoğrafçının inandığı şeyleri ortaya koyan bir surettir. Oysa görüntüler izleyiciyi bir şeylere körü körüne inandıran bir boyuta sahiptir. Bu bakımdan izleyici, fotoğrafçının öznel bakışını nesnel gerçeklikle karşılaştırdığından, çok zaman gerçek ile bir yanılısama olan fotoğrafın ayırına varamaz.

1291

Fotoğrafçı, görüntüler sayesinde yeni bir etik oluşturmuştur. Bu da fotoğrafı sorgusuz bir yargılamaya ve despotizme yol açan bir tahakküme materyal yapmıştır.

1292

Seçilmiş an, fotoğraf çekiminin en abartılı noktasıdır.

1293

Fotoğrafçı çağın hem tanığı, hem sanığıdır!..

1294

Teknolojinin baş döndürücü gelişimi, günümüzde izleyicinin tümünü fotoğrafçı yapmıştır.

1295

Görüntülemek gerçeklikten uzağa düşmektir.

1296

Her fikir bir görüşü, her görüş de bir tükenişi davet etmektir.

1297

Fotoğrafçı, kendisine görüntü icat ederek fotoğrafçı olabilir mi?

1298

Herhangi bir görünüş, saf haliyle hiçbir işe yaramaz! Sadece izleyen için deneyim olarak bir anlam ifade eder.

1299

Bazı görüntüler sıradan olduğu için, sanatsal görüntüleri sıradanmış gibi görmeyiz.

1300

Bir insanın önce gözlerine bakmak gerekir. Çünkü her şey orada, her şey onda görünür!

1301

Gözü, tehlikeli bir uzuv haline getiren görmedir.

1302

Fotoğrafçı, daima görünen gerçeklerin baskısı altında bulunur. Tüm dikkatini gördüklerine yöneltirken, aslında görmek istediği şeylere dönük kaygılar içinde bulunur.

1303

Hiçbir fotoğraf, paylaşılma gereksiniminden uzak tutulamaz!

1304

Görmek, sorularımızı daha da çoğaltmaktır.

1305

Fotoğrafçı, ışıkla oynaşan biridir. Işık da nesnelerle..

1306

Keşke insanlar da aynen objektifler gibi yalın, dolaysız ve ön yargısız görebilseydi!

1307

İnsanlar mı fotoğraf çeker, yoksa fotoğraf mı insanları kendisine çeker?

1308

Dondurulmuş görüntünün yaşamı olduğu gibi yansıttığı iddiası bir palavradır! Görüntülenerek kayıt altına alınan şey, bir fotoğraf karesine kaptırılmış yaşam kesitidir. Oysa yaşamın kendisi de zamanın sonsuzluğu da bir kesit olarak yer almıştır.

1309

Portre fotoğraflar, ruhun terk ettiği suretlerdir.

1310

Herhangi bir görünüş, her an bir mutluluğun veya acının belgesi haline gelebilir. Çünkü görüntüler, sadece zamanın bir kesiti değil, aynı zamanda bir duygunun sembolüdürler.

1311

Bazı bakışlar, tecavüzden farksızdır! Benzer şekilde, bazı fotoğraflar da tecavüz edilmişliği anımsatan bir içeriğe sahiptir.

1312

İnsanlar önce yüzleriyle tanınırlar. Sonra da yüzleriyle kendilerini tanıtır.

1313

Belleğimiz, görme ile doldurulacak boşluklara sahip olduğundan göz, sürekli bir arayış içinde bulunur.

1314

Görüş alanımıza giren şeylerin tümü görülemez. Çünkü görüş alanımızı yönlendiren ve bazı şeylerin daha dikkatli görülmesini sağlayan bakış açımızdır.

1315

Görme, görüş alanı olarak kabul edilen bir çerçeve içinde gerçekleşen bir kavrayıştır.

1316

Aynalar, görünüşleri tersyüz ettiği gibi, gerçeklikleri de aynı biçimde tersyüz edebilir.

1317

Seçilmiş zamanı, çarpıcı bir 'an' haline getiren, kamera değil duygusal müdahaledir.

1318

Işık ve gölge, nesnelerin biçimini değiştirmekle kalmaz, onlara yeni bir biçim bahşeder.

1319

Fotoğrafçı ile izleyici hiçbir zaman aynı görüşte değildir. Çünkü fotoğrafçı gören ve öneren, izleyici de izleyen ve reddeden bir konumda bulunmaktadır.

1320

Görüntü yüzeyi, objektife dış dünyadan yansıyanlarla mükellef bir alan değil sadece, aynı zamanda nesnelerin gerçekliğinin de bir aynasıdır.

1321

Işıktan yoksun bir yerde hayat olmadığı gibi, fotoğraf da çekilemez.

1322

Her gözlem, dünyayla bir ilişki kurmaktır.

1323

Her görünüşün, iç dünyamızda bir karşılığı veya özdeşi bulunur.

1324

Fotoğrafın yaşamın doğal bir takipçisi olmasına yol açan şey, hayal gücünün müdahalesine izin vermeyen bir gerçekliğe sadık kalmasıdır.

1325

Hiçbir göz, kendisini güçlü imgelerle ortaya koyan görünüşlere kayıtsız kalamaz!

1326

Her görünüş yalnızca bir kez gerçekleşir. Öncesi ve sonrasında olup biten görünüşlerle hiçbir aynılık ve benzerlik gösteremez.

1327

İzleyici bir fotoğrafın sınırlandırılmış çerçevesinde, daima görünenlerden daha fazlasını görmeyi arzu eder. Ancak hiçbir fotoğraf bu yeterliliğe sahip değildir. Bu noktada göz görünüşlerin eksikliğini kendisi tamamlamaya çalışır.

1328

Fotoğraf, insanları ve onların değerlerini konu edindiği süreçte, güvenilir olmayı başarabilir. Nitekim insanlığın ortak ideallerine seslenen ve içinde kendimize dair çok şeyler bulduğumuz fotoğraflar, fotoğrafçılara güven duymamıza neden olmuştur.

1329

Herhangi bir gerçek, onu kavrayabildiğimiz ölçüde gerçektir.

1330

Portrenin amacı yüzleri konu almanın yanısıra, bedeninin dünyayla olan ilişkisini kurmaktır.

1331

Etkili bir görüntüyü basit bir görüntüden ayıran, basit görüntünün hiçbir şeyi dile getirmemesidir.

1332

Nesneleri görüntülemek, onları ait oldukları zamandan ve kültürel köklerinden kopararak yabancılaştırmaktır.

1333

Bir fotoğrafın içeriği, izleyenlerin tutumuna ve duruşuna göre farklı anlamlar kazanır.

1334

Görmek kavramaktır. Fotoğraflar da görmeyi olumlayan bir kavram...

1335

Fotoğrafçı, sonsuz sayıdaki başıboş görünüşten gerekli gördüğü kadarını denetim altına alan birisidir.

1336

Görüntü ile gerçek ortak bir noktada asla buluşamaz. Çünkü görüntüler çok zaman gerçeği boşa çıkaran bir tasarrufu ortaya koyar.

1337

Fotoğrafçı, görüntüleri ilgi çekici kılmak için her zaman 'gizem'e başvurmuştur. İşte, fotoğrafik gerçekliğin en tartışmalı yanı budur!

1338

Fotoğrafçı bize görüntüler aracılığıyla bir sonuç yerine, görmek için bir gerekçe sunar.

1339

Fotoğraf, yansıttıklarından daha fazlasını barındıran bir çözüm önerisidir.

1340

Fotoğraflar, gösterilenlerle birlikte göze görünmeyen gerçekleri de çağrışımlar yoluyla görüşümüze sunar.

1341

Keşfinden bu yana görüntü karesine yansıyan şeyleri göz önüne aldığımızda, insanların daima aynı tür şeylerden etkilendiğini görürüz.

1342

Bakışlar, nesneleri aşındırır!

1343

Görüntüler, dondurulmak suretiyle idolleştirilmiştir.

1344

Fotoğraf gerçeği kanıtlamanın bir yolu olarak gerçeği kanıtlamaz!

1345

Fotoğraf, yaşamı kalıcılaştırma ya da nesneleri ve olguları yansıtmada her nesneye ve insana karşı adil davranır.

1346

Fotoğraf özgürce dolaşan, yaşayan ve devinim içinde olan başboş görünüşleri bir çerçeve içinde hapsedmektedir.

1347

Sanatın çıkış noktası her zaman sevgi ve özgürlüğe dayanır. Oysa sanatçı yaratıcı süreçte hiç de demokrat değildir!

1348

Her fotoğraf, aynı zamanda bir şantaj belgesidir.

1349

Günümüzde herkes fotoğraf çekecek kadar fotoğrafçıdır. Fakat hiç kimse, fotoğrafçı kadar gerçek dışı bir gerçek peşinde bir fotoğrafçı değildir.

1350

Görüntülere yansıyan şeyler, sonsuza kadar genç kalmaya mahkumdur!

1351

Kritik an, görünüşlerin bir görüntüyle çatıştığı an'dır.

1352

Fotoğraflar, aslında görüntülenen şeyleri görünür hale getirmek için çekilmektedir.

1353

Amatörlük, görüntüler evreninin en yüksek ruh durumunu temsil eder!

1354

Görünen şey, ışık altında varlık gösteren şeydir.

1355

Her bakış, bir insanın değer yargıları ve ön yargılarını aynı oranda harekete geçirir.

1356

Yüz: Yüzleşme kapısı...

1357

Fotoğraf, gelecek zamanı belgeler!

1358

Fotoğrafçı sadece gerçeklerle yetinmemeli, hayallerine de yer açmalıdır. Çünkü fotoğraf, kapısını gerçektışıllığa çoktan aralamış bir sanattır.

1359

Bazı fotoğraflar, bazı olayların anımsanması için bir sembol haline gelir. Çünkü fotoğraflar aynı zamanda birer anımsama belgesidir.

1360

Fotoğraf, sadece yaşadığımız zamana değil, henüz hiç yaşamadığımız zamana da yol göstericidir. Çünkü görüntüler zaman kesitlerini birbirleriyle çakıştıran bir özelliğe sahiptir.

1361

Her fotoğrafta, yaşanmış an'ları tıpkı bir hayalmiş gibi izleriz. Öyle ki bu, birkaç saniye önce çekilen fotoğrafımız olsa bile...

1362

Fotoğraf, yaşanan an'ı ölçü aldığı için, yaşamdan yana tavır alır.

1363

Fotoğrafçı tanıklığıyla sonsuza kadar saklanan şey, gerçek değil, bir gerçeğin ıslah edilmiş görüntüsüdür.

1364

Tüm fotoğraflar birer geçmiştir.

1365

Fotoğraflar hem zamanın bir suretidir, hem de zamanla yüzleşmemizi sağlayan birer kayıt.

1366

Fotoğrafa en geniş anlamı atfeden zamandır. Çünkü zamanı değerli hale getiren yine zamandır.

1367

Fotoğrafçı, yaşamı ayrıştırarak seçimlerini bir görüntüye dönüştürmesine karşın, aslında daima yaşamın tümüne talip olmuştur.

1368

Hiç kimse büyülü ışıltılar saçarak, bize görünenlere karşı ilgisiz kalamaz! Çünkü bir konuya yöneltilen ilgi onun atmosferinden kaynaklanır.

1369

Yaşantılarımız, fotoğraf yoluyla mumyalaştırılmıştır.

1370

Görüntü çerçevesi, her ne kadar görünenlere bir sınır çiziyor olsa da, fotoğraflar hiçbir zaman yaygınlaşmakta bir sınır tanımaz.

1371

Etkili bir görüntü, izleyiciyi kendi anaforuna çektiği gibi, uzaklaştırır da. Çünkü bir görüntünün görsel etkisi, izleyiciyle olan algılama mesafesi kadardır.

1372

Bazı fotoğrafçılar, görüntüleri gerçekliğin acımasızlığına hapsedmeyi neden çok sevmektedir?

1373

Etkili görüntüler kutsal birer metin gibidir. Çünkü kutsal metinler ile bu tarz görüntülerin nihai amacı aynıdır: İnsanlar ve onların gerçekliği.

1374

Fotoğraf dün ile bugünün kesişme noktasında yer alan bir gerçekliktir. Ve geçmiş ile geleceği kendi varlık nedeni yapan bir tasarımdır.

1375

Portre fotoğraflar aracılığıyla yüzlerimizi değiş tokuş ederiz.

1376

Fotoğraf, bir fotoğrafçının ruhsal durumunu ortaya koyan en iyi göstergedir. Çünkü fotoğraflar, fotoğrafçının çıkmazlarına da işaret ederler.

1377

Fotoğraflar, rastlantıların egemen olduğu gerçek yaşamdan alınan bir alıntıdır.

1378

Gördüğümüz şeyleri sadece biz görmeyiz, başkaları da görür. O halde görünen herhangi bir şey, ancak görüntülediği takdirde bize ait olabilir.

1379

Hiçbir fotoğraf, herkesi tatmin eden bir başarı sergilememiştir!

1380

Bakış, içinde şüphe de barındıran bireysel bir etkinliktir.

1381

Başarılı fotoğrafçı, gerçek karşısında bize gerçeğe farklı şekilde bakma olanağı yaratan fotoğrafçıdır.

1382

Herhangi bir görünüş bir fotoğrafçıyı rahatsız etmiyorsa, ondan güçlü bir fotoğraf elde etmesi pek olanaklı değildir!

1383

Bazı fotoğraflar, zamanla birer ikon haline dönüşürler. Çünkü insanlığın ortak değerlerine seslenen her görüntü bu niteliklere kavuşabilir

1384

Yazar neden roman yazıyorsa, fotoğrafçı da aynı amaçla çeker!

1385

Bazı fotoğraflar, bazı metinlerden daha fazla sözcükle konuşurlar.

1386

Fotoğraf, hayatın her şeyini gasp eden yeni bir ideoloji olmuştur.

1387

Fotoğrafların gözetleme amacıyla kullanıldığı bir gerçek. Demek ki fotoğraf, bir tahakküm yolu olarak keşfinden bugüne kadar öneminden hiçbir şey yitirmemiş demektir!

1388

Sürekli rol yapan yüzler: Fotomodeller, aktörler, politikacılar, askerler...

1389

Bir görüntüyü sanat eseri yapan, yalnızca iyi bir tasarıma sahip olması değil, fotoğrafçının paradokslardır.

1390

Fotoğraf bir bilgi edinme yolu olarak bilgiyi evrenselleştirmiştir.

1391

Dijital görüntüler gönümüzde fotoğrafçının gerçeğe müdahale etmesini olanaklı hale getirmiştir. Bu da toplumsal belleğin denetim altına alınması demektir.

1392

Hiçbir fotoğrafçı, saptırılmış bir gerçekliğin tuzağına düşmekten kurtarılamaz!

1393

Görsel tasarım bir fotoğrafçının konuşma becerisidir.

1394

Fotoğraf hem bir savunma silahı, hem de bir tehdit aracıdır!

'Sözde Fotoğraf', görüntülerin büyüğü ve gizemini yaşayan bir fotoğrafçının, düşünce ve deneyimlerini kapsayan bir çalışma. 'Sözde Fotoğraf'ta güdülen amaç, görme biçimini, görüntülerin taşıdığı anlamları ele alarak görüntülerle kuşatılmış okuyucuların düşünsel bir tartışma ortamına kavuşturulmasına katkıda bulunmak; görüşlerden görüntülere uzanan süreçte fotoğrafın varlık nedenini, imgesel yanılsamaları ve fotoğrafı doğru anlama ve algılamanın ipuçlarını vermektir.

ISBN: 978-605-66914-5-4

9

786056

691454

